

özgür gelecek

1-15 MART 1994 SAYI:23 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

TÜRKİYE DEVRİMCI HAREKETİNİN
ÇİFTE STANDARTINA BİR ÖRNEK VE
GÜÇ ÖNÜNDE SECDEYE GELİŞİ!

Sayfa 12-13

ELMA'NIN VE ŞİMŞEK'İN TUTUKLULUĞU
DEVAM EDİYOR

Sayfa 4

DÜŞÜNCEYE ÖZGÜRLÜK PANELİ

Sayfa 10

ALİNERİ OKURLARI KURŞUNLANDI

Sayfa 6

SIRA GELDİ BOSNA TOPRAKLARINI PAYLAŞMAYA

Sayfa 22

YDG OKURLARINDAN POLAR İŞÇİLERİNE DESTEK

Sayfa 14

'KAVGAMIZDA YAŞATMAYA YEMİNLİYİZ'

Sayfa 19

15 BİN KİŞİ SIVAS KATLIAMINI LANETLEDİ

Sayfa 16

Kontrgerilla DEP'i bombaladı

■ Hatip Dicle, "Bu işin sorumlusu, azmettiren hükümettir, Başbakan'dır, Başbakan Yardımcısı'dır" dedikten sonra, saldırıların İçişleri Bakanı Menteşe ve Emniyet Genel Müdürü Ağar tarafından planlanıp, kontrgerillaya yaptırıldığını söyledi. 8. Sayfa

Cezaevinde provokasyon

■ Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde 17 şubat günü çıkan olaylarda sağ ve sol görüşlü tutsaklardan yaralananlar oldu. Olaylar sırasında cezaevinin camları kırıldı ve kısımlar arası duvarlar yıkıldı. 7. Sayfa

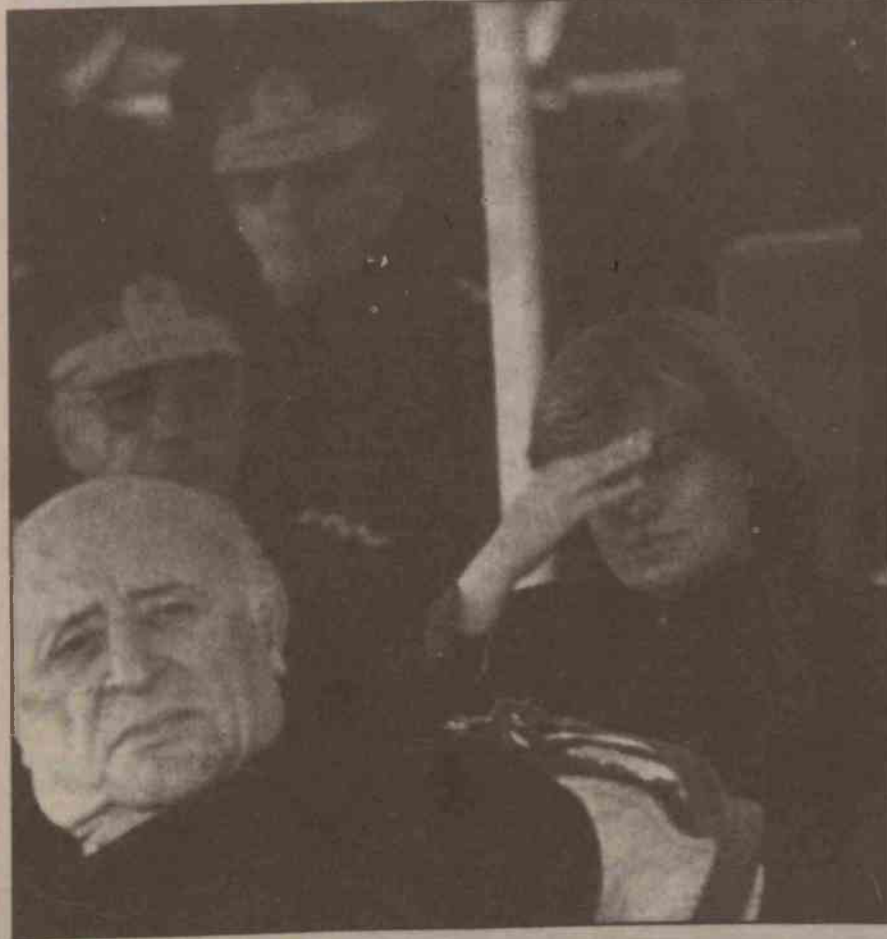
Şan Olsun 8 Mart'a

■ Geniş kesimin bilincine çıkarması gereken iki olgu vardır: **Birincisi** kadın sorununun toplumsal sorununun bir parçası olduğu ve kadın cinsinin özgürlüğünü ancak özgür toplumda sağlayabileceği gerçeği. **İkincisi ise**, "işçi, emekçi, ezilen kadın neden hâla mücadelede olması gereken yerde değil?" sorusudur. 21. Sayfa

Tekirdağ Alayı'ndan 700 firar

■ Tekirdağ 8. Mekanizma Tugayı'nda 15 aylık askerliği sonunda; askerliğin 3 ay daha uzatılmasıyla çareyi firar etmekte bulan Ç.E. "Ben de dahil birçok arkadaşım dağıtım iznine bile gitmiyorduk. Bize ulaşan bilgilere göre alayımızdan 700 asker firar etmiş." 5. Sayfa

Yerel Seçimler ve sokulmak istendiğimiz rota

■ Tıkanan ekonomi, halka yeniden "acı ilaç"ın dayatılmasını gündeme getirmiştir. Kürt ulusal güçlerine ve proleter sınıf perspektifli gerillalara karşı savaşın çıkmazında kıvranan egemen sınıflar, "acı ilaç" içirme girişimlerine karşı işçi ve emekçilerde gelişecek bir direnişi de görmekte, hesaba katmaktadırlar.

■ Bunu değiştirecek olan ne parlamento seçimleri, ne de demokrasi oyunlarında parti ya da platformlar oluşturarak yer almaktır. Tam tersine bunlar faşizme halkı aldatmak ve kendi gerçek yüzünü gizlemek için mañevra alanları açmakta ve hareket alanını genişletmektedir. Bunun tek değiştiricisi, proletarya önderliğinde DHD mücadelesidir. 3. Sayfa

Memurlardan hükümete uyarı eylemi

■ Memurlar, 13 ocakta yaptıkları iş bırakma eylemine 22 şubatta bir yenisini eklediler. Kamu çalışanları alanlara çıkarak, iş bırakarak, toplu vizite eylemleri, kitlesel basın açıklamaları yaptılar.

■ "Grev ve toplu sözleşme haklarımızı ve 'vazgeçilmez' ilkelerimizi içermeyen bir yasal düzenlemenin dayatılmaya çalışması karşısında, ülke genelinde iş bırakarak, onbinlerle Ankara'da olarak böyle bir dayatmayı engelleyeceğimiz bir kez daha açıklıyoruz." 9. Sayfa

Memurlar 22 şubatta bir çok ilde iş bıraktılar ve sokaklara döküldüler.

Seçimler ve sokulmak istendiğimiz rota

21 sayımızda, Çiller'in "Duvara dayandık" tespitini manşete çıkarmış ve alternatifin kim olduğunu belirtmek için de "Duvarın ardında gerilla var" diyerek belirlemede bulunmuşuk. Gerçekten de, bunca teori, senaryo ve "alternatif"ler içerisinde alternatif olan nedir? "Milli Mutabakat Hükümeti" mi? "Partiler üstü Seçim Hükümeti" mi?, "Geniş Tabanlı Koalisyon mu?", 12 Mart benzeri yada 12 Eylül benzeri darbeler mi?, 27 Mayıs örneği mi?

Periyodik kriz ve tıkanmalarla on yılda bir "eskisi gibi yönetemez"liğin ucuna gelen egemen sınıflar darbelerle "yeni" yönetimlerini oluşturmuşlardır. Ülkemizde sürekli bir ekonomik krizin varlığını, emperyalizme bağımlılık nedeniyle kompradorların ve toprak ağalarının zayıflığını ve istikrarsızlığını ortaya koyarken, bu nedenle iktidar biçimlerinin sürekli faşizm olduğunu belirten İbrahim Kaypakkaya'nın ne kadar isabetli bir yaklaşım içerisinde olduğunu yaşanan süreç bir kez daha ispatlamıştır. Faşizm ülkemizde sürekli. Bunu değiştirecek olan ne parlamento seçimleri, ne de demokrasi oyunlarında parti yada platformlar oluşturarak yer almasıdır. Tam tersine bunlar faşizme halkı aldatmak ve kendi gerçek yüzünü gizlemek için manevra alanları açmakta ve hareket alanını genişletmektedir. Bunun tek değiştiricisi, proletarya önderliğinde DHD mücadelesidir.

Tek partili sistemden çok partili sisteme geçiş olayı da, içeride dayatan halkın talebi ve aynı zamanda egemenlerin halkı aldatmak ihtiyacı ile birlikte uluslararası alanda dayatılan emperyalist politikalarından kaynaklanıyordu. Egemen sınıflar bu vesileyle manevra alanını genişletmişti. Ama sorun sadece halkı aldatmakla, oyalamakla bitmiyordu. Yaşam sürüyor ve sistemin tıkanmışlığı sık sık doruk noktasına çıkıyor, "müdahaleyi" gerekli kılıyordu. Tıkanmışlıklar bugüne kadar 27 Mayıs 1960, 12 Mart 1970, 12 Eylül 1980 darbeleriyle aşmaya çalışan egemen sınıflar şimdi bir kez daha "dibe oturmuş" durumdadırlar ve "Yolun sonuna gelmişler."

Çizilen, çok partili ve parlamenter demokrasi görünümü, hiçbir demokratik kurala uyulmasa da devasa bir dekor olarak korunmak isteniyor. Her türlü faşist uygulama bu dekor içinde yapılmak istense de sonuçta bunun fazla bir olanağı da yoktur. "Sıkıyönetimi engelleyen yasa" denilen "anti-terör yası" 1991'lerden beri defalarca ağırlaştırılmak için elden geçirilmiş, ancak yine de bu ihtiyaç gündemden düşmemiştir. Zira düzenin çürümüşlüğü, kendi içinde ileriye doğru evrilemeyeşi ve halkın demokratik taleplerine olumlu yönde yanıt veremeyeşi bunun önünde engeldir. İşte bu nedenlerle, rahatlıkla söyleyebiliriz ki, yaşadığı genel kriz ortamı nedeniyle parlamenter düzen her süreçte kendi "alternatifini" de yanında taşımak zorunda kalmıştır. Darbe, sıkıyönetim, olağanüstü hal, milli cephe ya da geniş tabanlı hükümet vb. vb. "alternatifleri" sistemin kendini koruma ve kollamak için taşıdığı silahlardır. Emperyalizme gökten bağımlı komprador patron ve büyük toprak ağalar düzeni, darbelerle, sıkıyönetimlere vb. her zaman gebe. Oyle bir yapısal zemini vardır ki, bu gebelik zorunludur. Onu üreten sosyo-ekonomik yapı sürdüğü müddetçe böyle olacaktır. Bu durumlarda söz konusu olan şey sadece, koşulların olgunlaşmamasıdır. Her birikimin bir patlama, her patlayışın bir birikim süreci vardır. Hatırlanırsa, 1980'de yapılan Askeri Faşist Darbe'nin ka-

rarı '79'larda verilmesine rağmen gerekli koşulların olgunlaşması 1980 Eylül'üne sarkmış, hatta bazı provakasyonlarla da ortam iyice olgunlaştırılmaya çalışılmıştı.

Tuzla tren istasyonu, DEP Genel Merkezi ve diğer bazı başka yerlerde peşpeşe bombaların patlaması sonucunda Demirel'in "endişelendim" demesinin bir anlamı da budur. Doğrudur. Demirel ya da Çiller, Karayalçın gibiler bilseler dahi gelececek bir Askeri Faşist Darbe'ye karşı ciddi bir tavır koyamazlar. Bugün Demirel ve Karayalçın'ın "uyarı" nitelikli bazı açıklamaları olmuştur. Özellikle Karayalçın'ın "birileri demokrasiye ara vermek istiyor" şeklindeki açıklamaları çok daha açıktır. Ancak açıklama dışında karşı bir tavır geliştirmedikleri gibi, iki gün sonra o açıklamadan da çark etmiştir. Askerlerden aldığı uyarı, kahraman (!) sosyal demokrat genç lideri "çark geri" ettirmiştir.

Demirel zannetmektedir ki, korkulan şeyi biz görmezsek, gözlerimizi kapatır olmayacağını düşünürsek o şey olmaz!...

Evet, ülkemizde faşizmin sivil temsilcileri hiçbir açıdan Askeri Faşist bir darbenin engelliyicisi olmamışlardır. Değildirler de... Çünkü, üzerinde yaşanan ve onlarda üreten zemin bir bataklıktır.

Ve eklemek gerekir ki, suyun başını tutmuş emperyalist haydutlar bu zemin üzerinde kendi değişik "alternatif"lerini de sürekli ısıtılmaya hazır tutmaktadırlar. "Emperyalistler tüm yumurtalarını aynı sepete koymazlar" deyiminde olduğu gibi, onlar, bir avuç sömürücü uşaklarıyla birlikte aynı anda değişik senaryolar üzerinde çalıştığı da açıktır. Gelişmeler gösteriyor ki DYP-SHP koalisyonunun seçim sonrası yaşamını sürdürmesi olasılığı iyice zayıflamıştır. Egemen sınıflar cephesinden, gerek dalgalanmaya bırakılmak zorunda kalınan ve çıkamazlar içinde kıvranan ekonomik durumu gerekse de halka "bu durum benim tercihim, bu tabloyu oylarımla ben yarattım" düşüncesini verecek politik dalgalanmayı oturacak ve yeni ekonomik tedbirleri yaşama geçirebilecek bir yapılan-

maya ihtiyaç duyulmaktadır. Tıkanan ekonomi, halka yeniden "acı ilaç"ın dayatılmasını gündeme getirmiştir. Kürt ulusal güçlerine ve proleter sınıf perspektifli gerillalara karşı savaşın çıkmazında kıvranan egemen sınıflar, "acı ilaç" içirme girişimlerine karşı işçi ve emekçilerde gelececek bir direnişi de görmekte, hesaba katmaktadırlar. Bu durum gerçekliğinde, işleri şimdiki gibi yönetemeyeceklerini görüyorlar. İlk tercihleri askeri faşist bir darbe olmadan, demagojik söylemlerle sıkça kullandıkları "demokratik kural"lar içinde" vahşetle sindirmeyi isteseler de bunu sağlama olanakları giderek zayıflıyor. Türk-İş Başkanı Bayram Meral'in dil ucuyla söylediği, "darbeye karşı genel grev yaparız" sözcüklerinin yanında, fedakarlık yapacakları vaatleri daha dikkate değer bir durumdur. Bayram Meral'den tutalım da, bir açık darbeye genelde yönetimde zaafiyetler yaratacağını düşünen ve kendileri de konularından olacak olan cumhurbaşkanı, başbakan ve bazı kompradorların "istediğiniz her şeyi 'demokratik kurallar içinde' yapmaya hazırız" yaklaşımı, teslim olarak tehlikeyi önleme düşüncesidir. Bu düşünce öne çıkarılmaya ve topluma benimsetilmeye çalışılıyor. Bu yönlü senaryoyu güçlendiren kesimlerin çoğunluğu seçim sonrasında "partiler üstü seçim hükümeti" gibi bir proje üzerinde çalışmaktadırlar. Bazıları "çok partili koalisyon- geniş tabanlı hükümet", bazıları da ANAYOL formülü üzerinde çalışıyorlar. Ancak 12 Mart benzeri bir ordu ağırlığı altında hayat bulabilecek bu tür senaryolar yanında askeri darbe senaryoları üzerinde de çalışılmaktadır. Temel olarak ısıtılan bu senaryolarla birlikte, şimdilik küçük bir olasılık da olsa, emir-komuta zinciri dışında- yada ilerde bu komutayı ele geçirerek bir darbe hazırlığı hesaplarının olabileceğini de gözden uzak tutmamak gerekiyor.

Bütün senaryolarda parmağı ve denetimi olan emperyalistler, özellikle ABD emperyalizmi gelişmeler karşısında zeminin ve koşulların uygunluğuna göre bunlardan birisi-

ni öne çıkaracaklardır.

Senaryolar karşısında proleter savaşçılara, işçi ve köylülere, kısacası tüm halk güçlerine önemli görevler düşmektedir. Zira, kaynaklı seçim kazanında ve şimdiden hayata geçirilen oyunlar geleceğin senaryolarının da zemini olacaktır.

Seçim çalışmalarının propaganda sıcaklığında egemen sınıf partileri birbirlerinin kirli çamaşırlarını iyice ortaya dökmeye başlamıştır. Bir yandan Refah Partisi'ni kaldırarak kullanırken, diğer taraftan da Demokrasi Partisi şahsında Kürt ulusal sorunu üzerinde saldırılarını yoğunlaştırmıştır. Açığa çıkarılan pislikler nedeniyle RP'nin yükseleşinin durdurulacağı gözleniyor. RP'li Hasan Mezarci'nin ve bir kısım parlamenterin Atatürk'le ilgili TBMM'ye verdikleri önerge, Tuzla tren istasyonunda gerçekleştirilen bombalama eylemi ve devletin resmi ya da gizli güçlerinin yoğunlaştırdıkları saldırıları-provakasyonları- çok bilinmeyenli denklemin oluşturduğu bir ortam yaratmıştır.

Newroz bayramının yaklaşması, DEP'nin, "kendilerine çalışma ve propaganda yapma ortamının kalmadığı" değerlendirmesiyle aldığı "seçime katılmama" kararı da bu gündem çeşitliliği içinde yerini almıştır...

Çok bilinmeyenli denklem açıktır ki çeşitli çıkış yollarını da getirecektir. Herkes kendi hesabı üzerinde çalışmaktadır. Emperyalizm ve egemen sınıflar kendi halk düşmanını senaryolarını hayata geçirirken, sınıf bilinçli proletarya da kendi halkçı çözümünü dayatacağıdır. Dağlardan daha sıkı ve gür gelen MLM güzergahındaki gerilla sesleri giderek daha fazla kendinden söz ettirecek ve kentlerdeki işçi-emekçi kitlelerinin geliştirecekleri direniş ve hak alma eylemleriyle bütünleşecektir.

Bu ülke, bu emek bizimdir; çeşitli milliyetlere mensup emekçi halklarındır. Komprador burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının, çanak yalayıcılığı pahasına ülkeyi emperyalist sömürgeciliğe peşkeş çekmele-

Demirel'in bunca yaşadıklarından tek çıkardığı ders; askerlerin her istediğine "peki" der ve onun için canla başla çalışsam darbe yapmaktan vazgeçecekleri anlayışı olmuştur.

Turhal'da İKK dağıtıldı

Haber Merkezi- Tokat'ın Turhal ilçesinde, kısaca İKK diye bilinen TKP/ML merkezi kitle yayın organı İşçi Köylü Kurtuluşu'nun dağıtımını yaptı.

Yerel kaynaklardan alınan bilgilere göre, Tokat'ın muhtelif yerlerinde İKK'nın "TKP/ML'yi Güçlendir, TIKKO'yu Destekle, Yardım Kampanyasına Katıl" başlıklı sayı ile "Komünistlerin Seçimlere Bakış Açısı" başlığını taşıyan sayı dağıtıldı. Aynı kaynaklar, bu eylemlerin ocak ve şubat ayları içerisinde gerçekleştirildiğini belirttiler.

TKP/ML İzmir'de çeşitli eylemler yaptı

Haber Merkezi- TKP/ML'nin İzmir İl Komitesi'nin, Ocak-Şubat 1994 tarihleri içerisinde eylem çalışmalarına hız verdiği bildirildi. Gazetemize posta kanalıyla gelen TKP/ML İzmir İl Komitesi imzalı açıklamada çeşitli eylemler anlatılıyor. Anlatılan eylemler, sırasıyla şöyle:

"- TKP/ML İzmir İl Komitesi imzalı, 'Menemen Halkı! Meriç Nehri'nin Kırletenlerden Hesap Soralım!' başlıklı bir bildiri, ağırlıklı olarak İzmir'in Menemen ilçesinde ve Ege Bölgesi düzeyinde dağıtıldı. - TKP/ML İzmir İl Komitesi imzalı, 'Maras Katliamının Hesabını Soracağız!' başlıklı bir başka bildirinin, İzmir'de ve Ege Bölgesi düzeyinde dağıtımını yaptı.

- Parti ve Devrim Şehitleri Haftası nedeniyle, İzmir'in birçok semtinde 'Şehitlerimiz Yaşıyor, TIKKO Savaşıyor', 'Parti Şehitlerimiz Ölümsüzdür!' vb. yazılımlar yapıldı. Yine sözkonusu hafta nedeniyle, bu döneme denk gelen birçok sloganı içeren kuşlamalar, işlek semt ve caddelerde yapıldı. 5 değişik yere 'Parti Şehitlerimiz Ölümsüzdür!', 'Canileri Döktükleri Kanda Boğacağız!', 'Şehitlerimizin Hesabını Soracağız, Halk İktidarı Kuracağız!' vb. sloganları içeren ve bomba süsü verilmiş pankartlar asıldı. Polis özellikle, Gümüşpala Sağlık Ocağı'nın hemen girişinde, sabah saat 05.00 sularında asılmış olan pankartı indirmekte oldukça zorlandı. Sonuçta 5 saat kadar asılı kalan ve yaygın bir kalabalığın ilgisini çeken pankartı, saat 10.00 civarında indirebildi." Açıklamada, son olarak "Devletin çakalları, eylemliliğin başlamasıyla birlikte bir yerlere ulaşmak, korku ve panik yaratmak için bazı girişim, tehdit ve saldırılar da bulunmuş olsa da, sonuçta umduğunu bulamadı." dendi. Aynı açıklamada İzmir İl Komitesi'nin, önümüzdeki süreçte, eylemlerini daha da turmandıracağı belirtiliyor.

Elma ve Şimşek'in delilsiz tutukluluğu devam ediyor

Istanbul/Özgür Gelecek- 4 ay önce bir kafeteryada otururlarken gözaltına alınarak yoğun işkencele-re tâbi tutulan ve tutuklanan Müslüm Elma ve Hüseyin Şimşek'in davalarının ilk duruşması, 24 şubat günü, Sultanahmet Adliyesi'nde yapıldı. Duruşma sonunda, Elma ve Şimşek hakkında hiçbir delil bulunmamasına rağmen tutukluluk hallerinin devamına karar verildi.

Duruşma öncesi iki "aksaklık" yaşandı. İlk olarak, 4 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde görülmesi gereken dava, sanıkların kaçmalarından korkulduğu için 2. Ağır Ceza Mahkemesi duruşma salonunda yapıldı. Bu salon, içten merdivenli olduğu için, sanıkların dışarıya gösterilmeksizin duruşmaya getirilebilmesi özelliğine sahip. İkincisi, saat 09:30'da başlaması gereken duruşma yaklaşık 2 saat sonra başladı. Bu süre içerisinde sivil polislerin, çevik kuvvetin ve askerlerin kilit noktaları tuttukları ve oldukça tedirgin oldukları gözlemlendi.

Duruşmaya, aynı dosyada sanık olarak gösterilen Servet Öner bilinemeyen bir nedenle katılmadı. Öner, başka bir suçtan hükümlü olarak cezaevinde bulunuyor.

Sanık avukatları Mühraban Kırdök, Fatmagül Yıldırım ve Muharrem Çöpür ise duruşmada hazır bulundular.

"İŞKENCEYİ PROTESTO, BİR İNSANLIK GÖREVIDİR"

Mahkeme, ilk olarak, TKP/ML TIKKO örgütü yöneticisi olduğu iddia edilen ve bu nedenle şartlı tahliyesi yakılmak istenen Müslüm Elma'ya söz hakkı verdi. Elma: "Ben çıktuktan sonra TKP/ML

ile bağımlı olmadım. Örgüt faaliyetlerine katılma, örgüt tarafından özel olarak görevlendirilme iddiaları boşdur." dedi. "Sahte kimlik taşımamla, ifade vermeme tavrım birleştirilerek örgüt üyesi olduğum sonucuna varılıyor. Oysa ben, savcılıkta ve poliste örgüt üyesi olmadığımı ifade ettim. Ama polis, mesleğini icra etmeye devam etti. Bize yoğun işkence yaptı. Buna karşılık olarak açlık grevi yapma ve işkencede ifade vermeme örgüt tavrı değildir."

Müslüm Elma, sahte kimlik konusunda ise, "Haydar Kocaaslan kimliğine gelince. Bu sahte kimliği taşıdığımı kabul ediyorum." dedi. Elma, bu kimliği taşımasının nedenini "Ben 1992 Eylül'ünde şartlı tahliye oldum. Daha çıktığımdan 3. günü, karakoldan çağrılarak 'Her hareketinden, her yaptığından habermiz olacak. Seni izleyeceğiz.' şeklinde rahatsız edildim. Ne zaman evden dışarıya çıksam, takip edildim. Ben toplam olarak, yaklaşık 12 yıl cezaevinde yatım. Potansiyel suçlu olarak görüldüğüm için sahte kimlik taşıyordum." şeklinde açıkladı. Mahkemenin, "Peki Hüseyin Şimşek'le neden buluştun?" sorusuna ise, "Ben onu cezaevi yıllarından tanıdım. O da benim gibi uzun yıllar cezaevinde kaldı. Onunla biraraya gelmemiz tamamen tesadüfidir. Her insanın karşılaşabileceği bir tesadüftür." şeklinde yanıt verdi. Elma, sözlerini "Hakkımdaki bütün iddiaları reddediyorum. İşkenceyi protesto etmek için direnmeyi, ifade vermeyi ise, bir insanlık görevi olarak görüyorum. Ben devrimciyim, sosyalistim. Bu da herhalde suç değildir."

şeklinde bitirdi.

Daha sonra, Hüseyin Şimşek'e söz hakkı verildi. Şimşek de, 1989 yılında şartlı tahliye olduğunu, potansiyel suçlu olarak görüldüklerini, kendilerine işkence yapıldığı için işkencede açlık grevi yaptıklarını ve ifade vermediklerini, örgütte hiçbir bağının olmadığını anlattı. Servet Öner'i hiç tanımadığını söyleyen Şimşek, Elma ile de tesadüfen karşılaşmış bir kafeteryaya gittiklerini, bunun da gayet doğal olduğunu belirtti. Bunun üzerine mahkeme, Erkan Özyıldırım ve Mehmet Kaman'a ait ve sanıkların suçları ifadeleri okudu. Şimşek, bu ifadelerin düzmece olduğunu belirtti.

"PASTA TARİFİ BİLE ÖRGÜT PUSULASI"

Duruşmada söz alan Müslüm Elma'nın vekili Mühraban Kırdök, dosyada hiçbir maddi veri olmadığını ve müvekkilinin potansiyel suçlu olarak değerlendirildiğini belirtti. Kırdök, Elma hakkında Alaattin Çelik'in ifadesine dayanılmaya çalışıldığını söyleyerek "Çelik yeni yakalanmış bir insan değil. Terörle Mücadele Şubesi'nin 8 No'lu timi, yani TIKKO timi Çelik'i de Elma'yı da sorgulamıştır. Çelik daha önce sorgulandığında böyle bir belge yoktu. Biz böyle bir belge olduğunu şimdi burada öğreniyoruz. Bu belge nereden irad edilmiştir?" dedi. Yıllarca siyasi davalara girmiş her avukatın, örgüt işleyişini az-çok bildiğini belirten Kırdök, Elma'nın üzerinde çıkan belgelerin hiçbirinin ne siyasi ne de örgütsel belge niteliği taşımadığını, bunun da gözönünde tutulması gerektiğini ekledi. Kırdök, bu konuda "Bu dosyada yok

ama, adam pasta tarifi yazmış, polise örgüt pusulası diye ısrar ediyor. Böyle olaylarla karşılaşacağız. Elma'nın, pantolon almak için not ettiği konfeksiyon dükkanının telefon numarası bile örgüt pusulası olarak karışımıza çıkıyor." dedi.

Hüseyin Şimşek'in vekili Avukat Fatmagül Yıldırım da, delillerin tartışılmasına değindi. "Örneğin Erkan Özyıldırım'ın beyanları... Bu şahıs, kod ismi Ali Kemal olan şahıs nasıl müvekkilim Şimşek ile özdeşleştiriliyor, bu anlaşılabilir. Mademki bir örgüt var, nasıl olur da örgütün siyasi komiseri olarak suçladığı insanın ismini biliyor? İkinci büyük tutarsızlık da, yine müvekkilim kızımın örgüt üyesi olduğu, kod isminin Eylem olduğu yolu ifadeler... Bir kez müvekkilimin yaşı düşünülürse, kendisiyle birlikte faaliyet yürütecek yaşta kızın olması mümkün değil. Yine bu ifadelerle göre, müvekkilim güya İstanbul'un Büyükköy semtinde, elinde Kalashnikov marka silahla sokaklarda dolaşmış. Tabiri müaffedin ama, İstanbul Teksas, müvekkilim kovboy mudur ki elini kolunu sallaya sallaya bir tüfeği sokaklarda taşıyor?" Avukat Muharrem Çöpür de insanların potansiyel suçlu olarak görülmelelerinin yanlış olduğunu, bunun büyük bir haksızlık olarak değerlendirilmesi gerektiğini söyledi.

Duruşma sonucunda, usulüza olarak avukatlardan önce söz alan savcının "delillerin toplanmasında kadar sanıkların tutukluluğunun devam etmesine karar verilmesi" yolu istemi kabul edilerek, 29 Mart 1994 tarihinde yeni bir duruşma yapılması kararlaştırıldı.

Dostları Artvin şehitlerini Sivas'ta andı

Sivas/ Özgür Gelecek- İhsan Şimşek ile Muharrem Kaya toprağa verilirken cenaze töreninde bulunamayan dostları, geç de olsa dostlarını ziyaret etmek için yola koyuldular.

Yaklaşık 15 kişiden oluşan grup, 20 şubatta uzun bir karayolu yolculuğundan sonra anayoldan sapan köy yoluna döndüler. Onları kapalı bir yol bekliyordu. Arabalardan inildi ve uzun bir kar yolculuğuna başlandı. Yer yer dizlere kadar çıkan karda bata çıka ilerlendi. Yol üzerinde Üzümlü Köyü vardı. Muharrem Kaya'nın köyü. İki saati aşkın zorlu bir yürüyüşten sonra Sivas'ın Divriği ilçesine bağlı Ovacık Köyü'ne ulaşıldı. İhsan Şimşek'in annesi ağıtla karşıladı gelenleri. "İhsan'ım başını kaldır da bak, arkadaşların geldi." Gözyaşları zor engelleniyordu. Zaten gelenlerin

çoğu tutamaz olmuştu kendini. İhsan Şimşek'in annesinin, "İhsan'ım bu kadar çok muydunuz yavrum, çok olduğunuzu bilmiyordum yavrum" diye ağlaması, şehitlere ve ailelerine sahip çıkmanın önemini bir kez daha gösteriyordu.

Çayla önüne çıkarılanları yiyip, mezarlığa yollandı grup. Muharrem Kaya ile İhsan Şimşek yanyana yatıyorlardı. Ovacık'ta iki can, tek beden, tek ses olmuştu. Muharrem'in ailesi ziyaret edilememişti ama, Muharrem Kaya orada, hemen yanbaşlarında. Yumruklar havaya kalktı, pankartlar açıldı, saygı duruşu yapıldı. "Marks-Lenin-Mao, Önderimiz İbo, Savaşıyor TIKKO", "Artvin'de bir ses, TIKKO gerillaları ölmez" sloganlarını atan grup, TKP/ML TIKKO'nun bayrağı ile üzerinde "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı pan-

kart açtılar. Anmadan sonra pankart ve bayraklar mezarların üzerine bırakıldı ve dönüş yolculuğuna başlandı.

Konya'da TKP/ML-TIKKO-TMLGB eylemleri

Konya/ Özgür Gelecek- Dağlarda çınlayan kurtuluş mermilerinin barutu, bozkırı tutuşturan rüzgarın önünde şehitlere de savrulmakta, saçından tırnağına ateşler içinde olan patron-ağa devletine kabuslar görmekteydi.

'93 Aralık-'94 Ocak ayları tam bir TKP/ML-TIKKO-TMLGB eylemler fırtınasıyla geçti. Aralık'ın son günlerinde TKP/ML-TIKKO'yu kitlelere tanıtmaya amacıyla "Yaşasın partimiz TKP/ML yaşasın ordumuz TIKKO" imzalı bir pankart Uğurlu semti üst geçidine asıldı. Polis pankartı ancak iki gün sonra indirebildi.

TC. ordusundaki bölünmeler, fi-

rarlar vb. nedenlerle ve halk ordusuna yönelim nedeniyle ve isteğiyle, "Patronların, ağaların ordusuna değil halk ordusu TIKKO'ya katıl. TKP/ML-TMLGB" imzalı pankart, Fatih Işıklar mahallesi ana caddesi üst geçite, devletin teröristliğini meşurlaştırmak için çıkarılmak istenen Terörle Mücadele Yasası'na karşı "İdamlar-zindanlar halk savaşını engelleyemez, TKP/ML-TIKKO" imzalı pankart ise MİT binasının yanına ve askeri bölgenin bitişinde Meram üst geçidine asıldı.

Bu eylemliliklere saldırıyla cevap veren devlet, özellikle Kürtiler ve Kaşan kesimlerin yaşadığı

bölgelere saldırdı, çareyi halktan bir kaç insanı toplamakta buldu. Bu eylemlerin üzerinden çok geçmeden, TKP/ML pankart ve bildirileri, afişleri tekrar Konya caddelerinde görülmeye başlandı.

Grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakları için yürüten memurların 13 Ocak '94 günü Ankara'da polis tarafından vahşice joplanmasının sabahı (14 Ocak'ta) "Memura Kalın Ellerini Kıracağız! TKP/ML-TIKKO" pankartı İstanbul yoluna asılmıştır. Anında tavrı, halkımız tarafından çok sıcak duygularla karşılanmıştır. Bir ananın oğluna söyledikleri çok anlamlıydı. "Sizinkiler onların (polislerin) elle-

rini kırsın onların gözlerinden operim" Aynı günlerde TKP/ML Konya İl Komitesi imzalı "Devrim Şehitlerini Unutmadık, Unutmayacağız! Patron- Ağa Devletinden Hesap Soracağız!", "Devlet Teröristliğe Devam Ediyor" başlıklı bildiriler dağıtılmıştır. Devrim şehitlerini anma haftası nedeniyle "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Halk savaşçıları ölümsüzdür", "Devrim şehitleri ölümsüzdür, yaşasın halk savaş!" TKP/ML-TIKKO-TMLGB savaşçıları ölümsüzdür" ibareli ve TKP/ML-TIKKO-TMLGB imzalı afişleri şehrin çeşitli semt ve mahallelerine asılmıştır.

Cezaevinde provokasyon

Ankara/ Özgür Gelecek- Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde 17 Şubat günü çıkan olaylarda sağ ve sol görüşlü tutsaklardan yaralananlar oldu. Olaylar sırasında cezaevinin camları kırıldı ve kısımlar arası duvarlar yıkıldı.

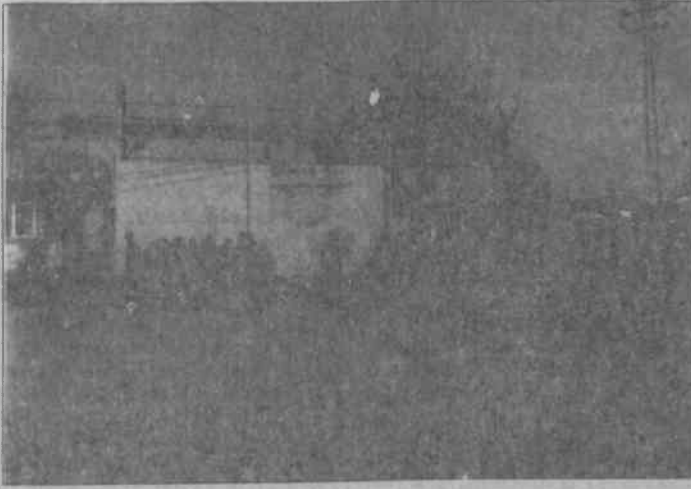
Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Zeki Rüzgar'dan aldığımız bilgilere göre ilk kıskırtma hareketi 15 Şubat günü yaşanıyor. Cezaevindeki faşist tutuklular üç adli suçluyu oruç tutmadıkları için dövüyor.

Bu olayın ardından cezaevindeki devrimci tutsaklar, cezaevi idaresini uyarak faşistlere karşı önlem alınması ve kendi buldukları yerlere yaklaştırılmalarını istiyorlar. Buna rağmen cezaevi idaresi hiçbir önlem almayarak provokasyonun zeminini hazırlıyor.

İki gün sonra, 17 Şubat günü adli tutsaklar görüşteyken birinci kişimda kalan faşistlerden 2-3 kişiyi görüş yerine gelerek adli tutsaklar görüyorlar. Bunun üzerine adli tutsaklar faşistleri döverek uzaklaştırıyorlar. Ardından faşistlerin provokasyonlarının ürünü olan olaylar başlıyor.

Saat 14.00-15.00 sıralarında adli tutsakların görüşü devam ederken, 1. kısımdaki faşistler toplu olarak görüş yerini basıyorlar. Buradaki olaylar üzerine görüşteki tutsak yakınları dışarıya çıkartılıyor. Görüşte bulunan tutsak yakınlarından birisinden aldığımız bilgilere göre, faşistler ellerindeki bıçak, şiş ve tabancalarla saldırıya geçiyorlar.

Olayların olduğu günün akşamı tahliye olan adli hükümlü Kamer Karadan'ın anlatımlarına göre, bu çatışmanın bitmesinin ardından, olaylar sırasında DGM'de olan Siyasal Sanıklarının da cezaevine dönüp faşistleri desteklemesi ile, saldırgan devrimcilerin olduğu kısım-

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nin önünde merakla bekleyen tutuklu yakınları.

lara yöneliyor.

Yangın söndürme tüpleri ile kısımlar arasındaki duvarı yıkan faşistler, buradan devrimcileri yangın söndürücü köpükler sıkıyorlar. Diğer taraftan çatıya çıkan faşistler buradan aldıkları taş ve kiremitleri devrimcilerin üstüne atıyorlar. Bu saldırı sonucu ismini öğrenebildiklerimizden, Devrimci Sol tutsağı Cihan Arkan kesici bir cisimle başından, Haydar Yıldırım'da alınından yaralanıyor.

Bu saldırı süresince siperlenen devrimciler, saldırının kesilmesi üzerine karşı saldırıya geçiyorlar. Devrimcilerin saldırısı sonucu faşistler kaçarken çok sayıda yaralıların olduğu öğrenildi.

Olaylarda dört gardiyanın faşistler tarafından yaralandığı haberi, konuştuğumuz gardiyanlar tarafından doğrulandı.

Olaylar boyunca, cezaevindeki bayan tutsakların, devrimcilerin

siyatifi ile koşullarında kaldıkları öğrenildi.

17 Şubat gecesi, olayların ardından devrimci tutsakları sayım vermediği öğrenilirken, 18 Şubat günü sayım alabilmek için yoğun jandarma takviyesi yapıldığı görüldü.

Cezaevi önünde görüş için bekleyen aileler ve avukatlar, "hasar tesbit çalışmaları devam ediyor" bahanesiyle görüşün yapılamaması üzerine, 19 Şubat günü İHD Genel Merkezi'nde bir basın açıklaması yaparak olayı kınadılar.

Açıklamada aileler, Karayalçın ve Bakan Oktay'a çağrıda bulunarak, "Eğer çocuklarımızın can güvenliğini sağlayamıyorsanız, o hükümette bulunmanızın yararı yoktur." dediler.

Aileler, olaylarda faşistlerin kullandığı tabanca, bıçak ve şişlerin içeriye askerler tarafından sokulduğunu öğrendiklerini bildirdiler.

Tekirdağ Alayı'ndan 700 asker firar etti

Kayseri/ Özgür Gelecek- Tekirdağ 8. Mekanizma Tugayı'nda görev yapan Ç.E isimindeki Asker 15 aylık askerliğini tamamladıktan sonra, sivil elbiselerini giyeceği sırada hemen yeni bir emirle askerliğini 3 ay daha uzatıldığını öğrenince çareyi firarda bulmuş. Tabii bu arada bölükte karışmış. Ç.E ile görüşmemizde; askerlik süresinin uzatılmasının sadece 72-4 terapistler için geçerli olduğunu, eğer tüm askerler için geçerli olsaydı isyanların çıkacağına kaçınılmaz olacağını açıklıyor. "Ben dahil olmak üzere birçok arkadaşımız dağıtım iznine bile gitmemiş, sadece bir an önce

eve dönmek için. Şimdi askerliği üç ay uzatıldı. Daha o da belli değil kaç ay süreceği. Ben gelmeden önce bölük yazıcısı olan bir askerle konuştuğumda, alaydaki firarların elimize geçen bilgilere göre 700 olduğunu söyledi." dedi.

25-30 bine yakın askerden oluşan alay, günde 3 defa geceleyin tatbikat yapıldığını, eğitimin çok zor olduğunu, zaten askerde insanların dövülerek, küfür edilerek, emir altında her türlü eğreç yöntem uygulanarak insanların kişiliksizleştirildiği bir ortamda yaşadığını ve böylece bir çok askerin bunalıma girdiği, intihara kalkıştığını belirten

Ç.E., "Hiçbir zaman bu devlete hizmet etmek istemem. Milyarderlerin çocuğu niye bir gün askere gitmiyor, yine askere giden yoksul halk çocukları. Ne oluyorsa bize oluyor." diyerek tepkisini dilendirdi.

Muhabirimizin gençlere tavsiyesi konusundaki sorusu üzerine Ç.E. adındaki firari asker, "Gençlere tavsiyem, neye hizmet etmek istediklerini iyi bilmeleri gerekiyor. Aksi taktirde gidecekleri yerde benim düşüştüğüm duruma düşecekler. Ben hiç kimsenin bu vatana hizmet etmesini önermem. Ben hizmetten ne fayda gördüm ki onlarda görstün" dedi.

Mahmut Alınak açlık grevinde

Ankara/ Özgür Gelecek- Sırnak bağımsız milletvekili Mahmut Alınak 23 Şubat günü açlık grevine başladı. Alınak ile açlık grevinde olduğu TBMM'de ki odasında görüştük. Mahmut Alınak açlık grevi yapmasının sebebi, isteklerini şöyle açıkladı.

- 1- İşçilere genel grev ve iş güvencesi, memurlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı tanınması,
- 2- Bütün işsizlerin süresiz olarak işsizlik sigortası kapsamına alınması,
- 3- Çiftçinin ürün taban fiyatlarında söz ve karar sahibi olması,
- 4- Küçük esnaf, zanaatkar ve çiftçilerin banka ve kooperatiflere olan banka faizlerinin silinmesi,
- 5- Halka yapılan haksızlıkların, düşünce ve basın yayın üzerindeki baskıların sona erdirilmesi,
- 6- Alevi yurttaşların, baskı altına alınan gelenek ve özgürlüklerinin, insan hakları temelinde yasal güvencelere bağlanması,
- 7- Olağanüstü hal bölgesindeki ve çevre illerde akan kan ve gözyaşının durdurulması için, demokratik çözüm-

lerin üretilmesi.

Yaptığı açıklamada, ekonomik ve siyasi kararların Genelkurmay ve holding ofislerinde alınarak, TBMM'nin devre dışı bırakıldığını söyleyen Alınak; "Biz TBMM'ye Genelkurmay kararlarıyla yerli ve yabancı sermayenin aldığı kararları yasallaştırarak, bunlara meşruluk kazandırarak için gelmedik." dedi.

Bugüne kadar meclis sunduğu 50 kadar kanun teklifinin dikkate alınmadığını söyleyen Alınak, bu kadar geniş bir yelpazeye yayılan isteklerin hergün onbinlerin sokaklarda eylem yaptığını hatırlattı. Ve bu açlık grevi ile hangi sorunu çözebileceğini sorduk.

Bize, "Bu eylemin başarı şansı yoktur. Amaç dikkat çekmektir. Parlametoyu biliyoruz, yapıyı biliyoruz. Bu sorunun esas çözüme olan halkın örgütlü gücüdür, mücadelesidir. Ben duyurduğumu ortaya koyarak sorunlara dikkat çekmeyi amaçladım." şeklinde açıkladı.

Alınak'a bu eylemini güçlendirmek, etkili hale getirmek için kimlere ne

lere çağrı yaptığını sorduk. Herkese, bütün milletvekillerine çağrı yaptığını söyleyen Alınak, "Kimseden olumlu yanıt alamadığını söyledi." Sistem legal politik faaliyetlerle ilgili olarak kendisine bir çerçeve çizmiş, siyasi partiler için bu çerçevede demec vermek, parti binalarının açılışını yapmak ve halkı seçimlere çağırma" diyen Alınak, milletvekillerinin görevini de seçmenlerine iş bulmak olarak değerlendirdi.

Alınak, muhabinimize verdiği demecin devamında, "Bu, halkın politize olması, kendi sorunlarına sahip çıkması, kendi kaderini ele alması ve sonuçta kendi iktidarını kumasını önlemek için bilinçli olarak geliştirilen bir tarzdır" dedi.

Açlık grevinin başında, bu eyleme şans tanımayan Alınak, son olarak, "Bir milletvekili ne kadar az konuşuyorsa, ne kadar uyumluysa itibar görür, sisteme ve düzene karşı dışlanır, psikolojik saldırıya uğruyor." dedi.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Devrimimiz

Nedir Devrim Sıradan insanında anlayabileceği dille konuşsak, bir sınıfın değerini zor yoluyla altetmesidir. Daha tam söyle formüle edilebilir: Marksist açıdan devrim, yeni üretim ilişkilerine denk düşmeyen ve bu ilişkilerin iflasına yol açtığı eskimiş siyasi üstyapının devrimci şiddet araçlarıyla yıkılmasıdır.

Yarı-sömürge, yarı-feodal bir toplumda devrim, emperyalizmin toplumsal dayanağı sınıfların, örgütlenmiş zor aracılığıyla birlikte, öncü kurmayı rehberliğinde proletarya ve bağımsızları tarafından alt edilmesi, halk savaşı yoluyla yıkılmasıdır.

Böylesi bir toplumun, paranın iktidarına dayalı bir toplumun demokratik, bağımsız ve özgür bir toplum haline gelebilmesinin yolu, yarı-sömürge, yarı-feodal toplum içindeki yeni demokratik emperyalist, anti-feodal çalışmaların çözümlerini yeni demokratik iktidarın kurulmasıdır. Bu çalışmaların çözümün yöntemi ise, Yeni Demokratik Devrimdir. Böylesi bir devrimin yöneldiği hedeflerse emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizmdir. Bu güçler, devrimimizin stratejik hedefleridir; toplumumuzun gelişmesinin önündeki en büyük engellerdir. Devrimimiz, toplumu bu engellerden kurtaracak biricik yöntemdir.

Her ülke devrimin olduğu gibi, ülkemiz devriminin manivela-sı zordur. Bunun altını özellikle çiziyorum, devrimimize özgü şu vazgeçilemez yargının da "olmazsa olmaz"lığında direnmenin, devrimi zaferle taçlandırmanın nihai noktası olduğunu ısrarla vurguluyorum: Devrimci silahlı mücadele devrimin temel biçimi, kansız, legal vb. hiçbir mücadele biçimi reddedilemez; ama tüm bu biçimler ve mücadele araçları esas olanı, başta geleni yani, devrimci silahlı mücadeleyi güçlendirmek ve bu ana nehre akmak zorundadır. Bu sorun, devrimimizin kendine özgü bu niteliği, en önemli özelliğidir, devrimimizin büyüdüğü. Bugün bu mücadele, yani devrimci silahlı mücadele gerilla savaşı biçimiyle yaşamla bütünleşmektedir. Dolayısıyla, özgün mecrada bizdeki devrimci silahlı mücadele köylü gerilla savaşı demektir.

Nedir gerilla savaşı? Devrimin itici güçlerine üs bölgeleri oluşturmak, devrimimizin düşmanlarını bozguna uğratmak için uzun süreli bir savaş için halkımızın devrimci silahlı güçlerinin yürüttüğü zorunlu ve en fevkalade mücadele biçimidir. Silahlı mücadelesiz parti, ordusuz parti; silahlı mücadelesiz devrim, silahlı mücadelesiz halk asla amacına ulaşamaz ve silahlı karşı-devrimci yere seremez. Bu demektir ki, silahlıların eleştirel gücünde ısrar etmek aslo-landır?

İkinci bir şeyin daha altını çiziyorum: Bu da devrimimizde köylülüğün rolü ve önemi sorunudur. Zira, bizimkisi gibi bir ülkede devrimci silahlı mücadele aynı zamanda proletarya önderlikli köylü savaşıdır. Silahlı mücadelenin ana ordusunu köylülük oluşturur. Yeni demokratik devrimimizin niteliği gereği köylü devrimi köylü ağırlıklı olmak zorundadır. Gövde köylülük, bu gövdeyi harekete geçiren başta proletaryadır. Devrimde temel mücadele gücünü oluşturan köylü yığınları öncünün arkasında saf tuttuğu oranda devrim ilerleyecek ve köylük alanlar çıkış noktası yapıldığı oranda dağın sesi bütün çekişliği ve büyüğüyle yankılanacaktır. Yeni demokratik devrim niteliği gereği köylülüğün gereksinim ve istemlerini de ifade ettiği ve özellikle devrimin demokratik aşamasında daha çok bu istemleri karşıladığı için köylülüğün devrimci barutundan yararlanmak muaz-zam önemdedir. Devrimci güzergahı kullanarak çoğu kesimin ve özellikle Hoca endeksli örgütlenmelerin devrimin gerçek dostla-rının aranması gereken tarla yaşamının yalnızlığına gömülmüş bu alana yönelmemesi ve bu alanı çıkar, merkezi yaparak komünizmin körpe sürgünlerini şimdiden, eşertanlere de kara çalması, devrimimizin niteliğini anlay, adıklarının işaretidir.

Unutmamak gerekir ki, yeni demokratik devrimin niteliği gereği, proletarya ile köylülüğün ortak bir irade birliği vardır. Böylesi bir devrim, tüm halkın devrimidir ve devrim, tüm halkın devrimi güzergahını, aşamada, kullandığı oranda da bütün halkın ve özellikle köylülüğün çıkarlarını ifade eder. Unutulmasın ki, devrimimiz, özünde köylü devrimidir. Özü toprak devrimi olan bir devrim, birinci aşamasında esas olarak köylü devrimi olacaktır. Devrimin özünün toprak devrimi olması ve köylülüğün demokratikleşmesini sağlama köylülüğün devrimine bağla-yan temel zemindir. Köylülüğün gerilla savaşı aracılığıyla ayağa doğrulduğu bir mecradadır. Köylülüğe daha çok dayanmanın ve onu devrim için daha çok seferber etmenin bütün unsurları ve koşulları yeterince olmalıdır. Bu olanı işlemek aciliyettir. Kimi kesimler beyinlerine çöken Troçkizm gölgesinden hala uyanamamışa benziyor. Bu zaftan kurtulmanın koşullarını ayağa doğran gerilla savaşı yeterince bize sunmaktadır.

Bu demektir ki, işçi sınıfının ideolojik, politik, örgütsel önderliği altında köylülüğe ısrar etmek ve bu alanı inatla, özveriyle ve kararlılıkla işlemek aslo-landır. Bu, proletaryayı gözardı et-mek demek değil, bu devrimimizin bu ana gövdesini devrimimizi temel gücü haline getirmek demektir.

Sosyalizmi yakınlatarebilmenin, devrimin ikinci aşamasına geçilmenin tek yolu, köylülüğün ciddi biçimde hesaba katan bu ilk eşik aşmaktan başka araç yoktur. Bu ilk eşikte toprak, özgürlük ve bağımsızlık sloganlarıyla yaşam bulur. Bu sloganlar da her şeyden önce köylülüğün gereksinimlerini karşılar.

Yeni demokratik devrimimiz, ülkeyi emperyalist tahakkümden ve yağmadan kurtaracak, böylece anti-emperyalist çelişmeyi çözecek, yeni demokratik devrimimiz toprak ağalarının topraklarına zorla uygulamayarak, feodal sömürü sisteminin yıkarak anti-feodal çalışmaya geçecek ve böylece özgür, bağımsız, demokratik bir topluma ulaşmış olacak. Yeni Demokratik Halk İktidarı.

Özetle, başka şeylerin yanında, bugün bütünüyle canlı yaşamın canlı gereği haline gelen ve bir bakıma birbirini koşullandıran iki şeyde ısrar etmek aslo-landır: Birincisi, namlunun kud-reti; ikincisi, köylülerden oluşan devrimci bir ordu. Köylülük gövdesini harekete geçiren kuvvet proletarya, rehberlik eden güc, proletarya partisi olduğu sürece ve direngen ve direşkenlikte doğan manlığında sebat edildikçe komprador patron ve bü-yük toprak ağaları devletinin dayanılmaz hafifliği zevkle seyre-dilebilecektir.

Devrimci mayalanma zamanıdır. Üst yapı tepeden tırnağa çatırıyor... Özveri, inanç ve kararlılıkla çepçevre kuşatılmışlık koşulları aşılacak ve eskimiş üst yapı devrimci silahlı mücadeleyle yıkılacaktır.

Gazetemiz yine toplandı

Haber Merkezi- Gazetemizin 16-28 Şubat 1994 tarihli 22. sayıs da İstanbul DGM tarafından toplandı. Toplatma kararında, gerekçeler şöyle sıralandı: 3. sayfadaki **Umut Düzen Partilerinde Değil, Proletarya Partisindedir** başlıklı yazıda "Türkiye topraklarının bir kısmının Kürdistan olarak nitelenmesi suretiyle TC devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan propaganda yapmak...", 5. sayfadaki **Savaşarak Öğreniyor-Öğretiyoruz** başlıklı yazıda "Silahlı terör örgütü TIKKO'nun açıklamasını yayınlamak...", 6 sayfa **Kayseri DGM Başkanı, MHP'nin Başkan Adayı** başlıklı yazıda "Kayseri DGM Başkanı Durdu Özer'in hüviyeti açıklanarak, terör örgütlerine hedef göstermek suçu...", 10. sayfada **Dersim Bölgesi 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı Siyasi Komiseri İle Röportaj** başlıklı yazıda "Yasadışı TKP/ML TIKKO adlı örgütün Dersim Bölgesi 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı Siyasi Komiseri'nin açıklamasını yayınlamak..."

Toplatma kararı üzerine yazılı bir basın açıklaması yapan yazışmaları müdürümüz Bülent Özdemir, "Doğrusu bu karar her zamanki alışageldiğimiz kararlardan biridir. Çünkü faşist TC'ye göre halktan, haklıdan, iyiden, güzelden yana olan; sınıfsal gerçekleri yazmak suçtur." belirlemesinde bulundu. Açıklamada: "İDGM, kendi kararında bile faşist yasaların gülünesi zavalılığını ortaya koymaktadır. Kayseri'de MHP'nin adayı olan Kayseri DGM Başkanı Durdu Özer'in kimliği gizli midir? Gizli ise neden gizlidir? Özer yaptığı işleri neden korkarak yapmaktadır ve neden korunmaktadır?" soruları yer alıyor. Açıklamada, karar ve gerekçeleri keyfi olarak nitelendikten sonra şu saptama yapılıyor: "Siz bizleri neyle suçlarsanız suçlayın, tarihin hükmü bizden yanadır."

Ankara'da adresiz basın

Ankara/ Özgür Gelecek- 12 Ocak tarihinden itibaren Ankara'da bürosuz kalan dergi ve gazete sayısı 5'e ulaştı. 12 Ocak tarihinde gazetemiz Ankara bürosu ile aynı gün basılıp mühürlenmiş Mücadele Gazetesi Ankara Bürosu da yaklaşık 1,5 aydır kapalı bulunuyor. 18 Şubat tarihinde DEP Genel Merkezi'nin bombalanmasıyla aynı binada bulunan Özgür Halk, Kurtuluş ve Deng dergileri de bürosuz kaldı. 12 Ocak tarihinde basılan Ankara büromuz ve Mücadele gazetesinin Ankara bürosu mühürlenerek basın tarihine geçti. Bu mühürlenmelere herhangi bir sebep gösterilmezken, mühürün sökülmesi için yapılan bütün başvurular da sonuçsuz kaldı. Mücadele gazetesi ve gazetemiz bürolarında polis baskını sırasında suç unsuru olacak hiçbir şey çıkmadığı halde keyfi bir şekilde mühürlendi ve mühürlü tutuluyor. Devletin doğrudan saldırısına maruz kalan iki büro dışında Özgür Halk, Kurtuluş ve Deng dergileri de, kontrolden aracıları ile devletin dolaylı saldırısına karşı karşıya kaldı. DEP'in bombalanması ile tamamen kullanılmaz hale gelen, yıkılan 3 dergi bürosundaki eşyalar da bütünüyle tahrip oldu.

Alinteri okurları kurşunlandı

İzmir/ Özgür Gelecek- Gültepe Çobançesme Pazarı'nda; "Zamlara, zorunlu askerlik yasanına, kirli savaşa, özelleştirmeye karşı" halkı uyurma yürüyüşü düzenleyen Alinteri okurlarına polis ateş açtı.

19 Şubat'ta Çobançesme pazar yerinde toplanan Alinteri okurları halkı bekleyen tehlikeler karşısında, 15'er dakika süreyle konuşma ve slogan atarak bilgilendirdiler. Pazar yerindeki Gültepe halkının önemli ölçüde sempatisini ve desteğini kazandılar. Bu arada eylem yerine gelen İzmir "Emniyeti"ne bağlı resmi bir ekip kalabalığın üzerine saldırıp kitleden bir kaç kişiyi almak istedi. Halkın ve Alinteri okuyucularının birbirini koruyan tavır karşısında, polis hedef gözeterek kitleye ateş açtı. Açılan ateş sonucunda **Gürkan Tamer** ve **Volkan Yerlikaya** adlı iki Alinteri okuru ağır yaralandı. Polis ateşine geniş tepki gösteren Gültepe halkı polise meyva kasaları fırlattı. Panik sonucunda bir çok insan yaralandı.

Gürkan Tamer Yenişehir SSK Hastanesi'ne kaldırılarak ameliyata alındı. **Gürkan Tamer**'in belinden giren polis kurşunu iç kanamaya neden oldu. Kasığının üst kısmından yaralanan **Volkan Yerlikaya** ise Yeşilyurt Devlet Hastanesi'nde ameliyata alındı. **Volkan Yerlikaya**'nın iç organlarının parçalandığı söylenen doktorlar; her iki devrimcinin de hayatının tehlikeye içinde olduğunu bildirdiler.

Olayın duyulması üzerine harekete geçen İnsan Hakları Derneği yetkilileri polis hakkında suç duyurusunda bulundular. Ameliyat sonrasında siyasi şube polisleri **Volkan Yerlikaya** ve **Gürkan Tamer**'i sorgulamak istedi. Hekimlerin dört gün süresince sorgunun yapılamayacağı yönündeki beyanı sonucunda hastane çevresinde yoğun tehdit tedbirleri aldı. Tedaviye giren hekimlerin bile tartağlandığı duyularımız arasında. İHD İzmir Şube Başkanı **Yeşim İşleğen**, **Volkan Yerlikaya**'nın 15-20 gün içinde ancak iyileşebileceğini bu süreden önce polislerce gözaltına alınmasına izin verilmemesi amacıyla **Tabibler Odası**'na başvurduklarını söyledi. İşleğen, başşçı bir gösteride rastgele ateş edilmesinin suç duyurusunu da yaptıklarını açıkladı.

Ayrıca İnsan Hakları savunucuları **Volkan Yerlikaya** ve **Gürkan Tamer**'in kendilerine ateş eden polisler açısından tanık durumunda olduklarını ve polislerin davranışlarının bu tanıklık durumunu ortadan kaldırmak için bu iki insanın yaşamlarını tehdit altında tutmaya yönelik olduğu endişesi taşıyorlar. **Türk Tabipler Birliği**'ne telgrafli dilekçe vererek **Yeşilyurt Hastanesi Başhekimliği**'nin bu konuda duyarlı davranmasını istediler.

19 Şubat'ta da İzmir Basın Güçbirliği; bağımsız aday **Yıldırım Gezin**'in seçim bürosu açılışında, halka ve basına olayı protesto ettiğini duyurdu.

Ayrıca Alinteri Gazetesi İzmir Temsilcisi **Halime Özçelik**, hastaneden alınarak ağır bir şekilde dövülmüş ve aynı şekilde Alinteri bürosuna getirilmiştir. Alinteri bürosunda karakol kurarak arama yapan siyasi polis **Halime Özçelik**'e büroda beş bomba ve iki silah bulunduğu ana dair bir tutanak imzalanak istemiştir. İmzayı reddeden **Halime Özçelik** Alinteri bürosunda tekrar dövülmüştür. Polis karakol kurması sonucunda büroya gelen **Ekimler Dergisi** temsilcisi **Nur Besler** ve **Odak Dergisi** çalışanı **Fırat Kılıç**'a polis hakaret ederek ve tartağlayarak gözaltına aldı. Ayrıca gazeteye dayanışma amacıyla gelen üç işçi de sosyalist dergi çalışanlarıyla götürülüp iki saat sonra serbest bırakılmışlardır.

Olayın karşısında haksızlığın paniniyi yaşayan polis Alinteri okurlarının meşru gösterisini bir örgüte mal etme havasına sokmaya çalışmaktadır. Ev baskınları sonucunda Alinteri muhabiri **Ali Asker Bal**, **Enver Cacim**, **Kerim Karatay**, **Murat Yaşasın**, **Mustafa Kerim Okutan**'i gözaltına almıştır. Ayrıca Çobançesme pazarında alınan 30 kadar insanın da gözaltında tutulduğu avukatlar aracılığıyla basına ulaştırıldı.

"Zamlar geri alınsın, acı ilacı içmeyeceğiz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni" gibi sloganlarla yürüyen kitle halkın günlük yaşamındaki sıkıntıları dile getirmektedir. Halk da bu sloganlara katılmıştır. "Kurşun bütün halka sıkmıştır" şeklinde düşünen **Gültepe halkı**; "Terörist polislerdir."

diyor.

Alinteri gazetesinin bütün çalışanlarının gözaltına alınması sonucunda büronun kapalı kalmaması ve mesleki devrimci dayanışma amacıyla harekete geçen İzmir Sosyalist Basın Güçbirliği, Alinteri Bürosu'nu açarak bir basın açıklaması düzenledi ve olayı protesto etti.

22 Şubat'ta mahkemeye çıkarılan Alinteri okurlarının tümü serbest bırakıldı. Mahkeme sonrasında **Cemil Kesmen** ve **Alper Durmuş** İzmir siyasi şube ekiplerince tekrar gözaltına alındı. Alinteri okurlarından alınan bilgiye göre; "Alper Durmuş ve Cemil Kesmen'in yoğun işkence gördüklerini ve bu alımlarında ise yaşamlarına polisin kast edebileceği endişesi duyduklarını" söylediler.

23 Şubat'ta İstanbul'dan gelen Alinteri Gazetesi İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü **Ayşe Eğilmez** İnsan Hakları Derneği'nde bir basın açıklaması düzenlemek istedi. İzmir emniyet müdürlüğünün denek denetleme bahanesi ile baskı oluşturması ve İHD'ye polis göndermesi, İHD üyeleri ve basınca tepkiyle karşılandı. Alinteri gazetesinin daveti üzerine basın açıklaması Alinteri İzmir bürosunda yapıldı. Açıklamada, "zamları protesto eden Alinteri okurlarının eylemine halkın desteği devleti çıldırttı. Halkın üzerine kurşun yağdırdı. Çileden çıkan polis pazarı kana buladı. Bu da yetmedi vurdukları insanı karakola götürüp "demek sen ölmedin. Biz seni şimdi öldüreceğiz" diye döverek copla tecavüz etmeye yeltendi" denildi. Bunun kirli savaşın bir uzantısı olduğu, DEP'in bombalanması, dergilerin basılması ve okurlarının kurşunlanmasıyla açık alanlardaki demokrasi mücadelesi veren tüm halka yönelidini dile getirdiler.

Hayati tehlikeyi atlaman ve yaralı bir halde Alinteri bürosuna gelen **Gürhan Tamer** ise, "Karakolda yaralı olduğu halde öldürülme niyetiyle dövüldüğünü ve copla iğrenç bir tecavüz girişimi" olduğunu açıklayarak, kurşun yarasını basına gösterdi ve polisi teşhir etti.

Alinteri, okurlarına ateş açan polislerin **Gültepe karakoluna** bağlı olduğunu ve birinin **Cabir** adlı bir polis olduğu, mahkemede teşhis

edildiğini söyledi. Ayrıca halkın üzerine ateş açılmasının suç duyurusunu yapacaklarını ifade ettiler. Olay üzerine bütün insan hakları savunucuları, halk ve insan sever kitle kuruluşları geniş tepki gösterdiler. Ve suç duyurusunda bulunacaklarını ifade ettiler. Alinteri İzmir Temsilcisi **Halime Özçelik**, "Alinteri ile çalışanlarına yoğun baskı olduğunu fakat kurşunlamalara karşı direnip susmayacaklarını ve bundaki gücün bilinçten kaynaklandığını polisin bilmesi gerektiğini hatta bildiğini" söyledi.

Devletin Türkiye genelinde kendi handikaplarından dolayı ve ayağa kalkan halkın onur ve kişilik savaşını karşısında yenilip korktuğunu son olay özgünlünde İzmir'de de saldırıları boyutlandırma girişimi ile gösterildi. Kendinden olmayan siyasal parti, demek ve sosyalist basına karşı taarruz başlatacağı gün gibi hissedilmektedir. Fakat Alinteri okurlarının saldırı sonucunda teşhir olduğu, bu tutumun sonucunda kendi bataklığına daha çok gömüleceği açıktır.

24 Şubat günü **Alibeyköy, İkitelli** ve **Altınşehir** Gecekondu Halkının Birliği'nden bir grup, İHD'de basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında, 12 Şubat'ta İzmir'de Alinteri gazetesi okurlarının düzenlediği zamları protesto gösterisine polis yaptığı saldırıyı kınandı.

Gecekondu Halkının Birliği'nden yaklaşık 10 kişinin yaptığı basın açıklamasında, işçi ve emekçilere uygulanan baskıların her geçen gün arttığı, Kürdistan'da yaşanan kirli savaşın milyarlara faturasının işçi ve emekçilere çıkartıldığı vurgulanarak, zamları protesto gösterisinde halka polis silah şerh karak saldırısını nefretle kınandı. Açıklamada "Bu tür saldırılar bizi yıldırma, yıldırılmayacaktır. GHB olarak halkın bu yönlü tepkilerini örgütlemeye ve bu tepkileri alanlara taşımaya devam edeceğimizi duyuruyor ve bu konuda tüm kamuoyunu duyarlılığa davet ediyoruz" denildi.

Adana büromuz talan edildi

Adana/ İstanbul/Özgür Gelecek- 19 şubat cumartesi günü saat 13.30 sularında Adana büromuz, Terörle Mücadele Şubesi ekipleri tarafından basıldı.

Arama izni olmaksızın büromuza gelen polis, toplatılmış sayıları almak üzere geldiklerini belirtti. Büromuzdan, toplatılan sayıları almakla yetinmeyen polis, haber metinlerimiz de dahil olmak üzere, bütün arşivimiz ve bununla birlikte duvarlardaki ve panomuzdaki bütün afiş, resim ve yazılara da el koydu. Polis büroda bulunduğu saatlerde büroya gelen misafirler, kimlik ve adres tespitinden geçirildikten sonra arama boyunca (iki buçuk saat) arkaları dönük çuvara dayalı bir şekilde bekletildiler.

"Kahraman" polis, "kaçak elektrik kullanılıyor" gerekçesiyle büyük bir sevinçle TEK'e ihbarda bulundu ve bir görevliyi çağırttı. Gelen görevlinin kaçak kullanım olmadığını tespit etmesi üzerine sevinçleri, kursaklarında kaldı. Bu kez de izinsiz kaset sattığımız gerekçesiyle tutanak tuttular. Ayrıca "Neden çift çalar teyp bulunduyorsunuz? Siz bununla kaset çoğaltıp satıyorsunuz." şeklinde "olağanüstü" tespitler de yaptılar.

Büromuza birşeylerin acısını çıkarıncasına saldıran polis, **İbrahim Kaypak**'ın resmine bakınca

yanındakilere "bunları da hemen alın" diyerek duvarlardaki resimlere ve merkez büromuzdan gelen büro çalışma talimatına kadar ne bulduysa el koydu.

Büromuzdan gasp ettikleri eşyaları götürülebilmek için kamyonet çağırtmak zorunda kaldılar. Ayrıldıklarında ise, büromuz içine girilemeyecek bir hale gelmişti.

Aynı gün, yazışmaları müdürümüz **Bülent Özdemir**, "Adana Büromuz Talan Edildi" başlıklı, yazılı bir basın açıklaması yaptı. Özdemir, açıklamasında "Onların bütün bu çabalarının altında, bizleri maddi-manevi engelleme ve baskı altında tutma istemleri yatmaktadır. Bunun için bürolarımız talan edilmekte, bunun için çalışanlarımız işkencecilerden geçirilmekte, bunun için bizlere yıllarca hapis ve milyonlarca para cezaları kesilmektedir. Gazetemizin Adana bürosuna yapılan bir saldırı, bu ildeki diğer devrimci-demokrat basına yapılan zincirleme saldırıların bir devamıdır." saptamasını yaptı.

Bilindiği gibi, kısa bir süre önce Ankara büromuz basılmış, temsilcimiz ve muhabirimiz yoğun işkencecilerden geçirilmiş ve muhabirimiz **Nebahat Polat** tutuklanmıştı. Hemen ardından Tokat büromuz basılmış, bir okurumuz gözaltına alınmış ve temsilcimiz de gözaltına alınarak istemizi.

Özgür Gündem muhabirlerine işkence

Ankara/ Özgür Gelecek- Ankara DGM tarafından serbest bırakılan Özgür Gündem muhabiri **Bülent Çelik**, gözaltında yoğun işkence gördüğünü açıkladı.

7 şubat günü kaldığı evden gözaltına alınan **Çelik**'e, 24 Kasım tarihinde ODTÜ'de asılan bir pankart gözaltı sebebi olarak gösterildi.

Emniyet'te kaldığı onbeş gün boyunca yoğun işkence gördüğünü bildiren **Çelik**, kendisine kaba dayak atıldığını ve elektrik verildiğini söyledi. 21 şubat günü çıkartıldığı **Adli Tıp**'da bu işkenceyi belgeleyen **Çelik**, şu anda yürüme zorluğu çekiyor.

Bülent Çelik'ten bir gün sonra 8 Şubat'ta gözaltına alınan **Gündem** gazetesi Ankara muhabiri **Orhan Çabuk**'tan ise haber alınmıyor. Son olarak 16 şubat tarihinde Ankara Emniyet'i'nde işkence gördüğüne dair raporunu **Orhan Çabuk**'un **Diyarbakır**'a gönderildiği söyleniyor.

Diyarbakır'da yapılan araştırmalar sonucu **Hazro**'ya gönderildiği söylenen **Çabuk**'un gözaltında olduğu polis ve jandarma ta-

rafından kabul edilmiyor.

Öte yandan 18 Şubat günü İHD İstanbul Şubesi işkence izleme Komisyonu **Sultanahmet Adliyesi**'nde bir basın açıklaması yaptı.

Yapılan basın açıklamasında Van'da Gündem gazetesi dağıttığı için 19 Ocak günü Van Terörle Mücadele şubesi polislerince gözaltına alınan **İsmail Erörs**'ün bir hafta boyunca, yoğun işkence gördüğü açıklandı.

Komisyon; işkenceci polisler hakkında İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'ndan, Van Cumhuriyet Savcılığı'na iletilmek üzere suç duyurusunda bulundu ve kamu davası açılmasını istedi.

Komisyon, **İsmail Erörs**'ün işkence gördüğüne dair raporunda savcılığa iletilmek üzere ekledi. İnsan Hakları Vakfı avukatlarından olan **Semih Mutlu**'yla birlikte **Adli Tıp**'a sevkini isteyen **Erörs**, daha sonra **Adli Tıp**'a sevk edildi. Sevk sonrası, **Semih Mutlu**, muhabirimiz yaptığı açıklamada, Van Cumhuriyet Savcılığı'nın gerekli görürse dava açacağını belirtti.

Altındağ işçileri direnişte

Ankara/ Özgür Gelecek- 2 yıl öncesinden biriken paralarını almayan Altındağ Belediyesi'ndeki 1871 işçi 23 Şubat tarihinde iş bırakıp direnişe başladı.

Toplam alacakları 35 milyar lirayı bulan işçiler, paralarının tamamını alıncaya kadar işbaşı yapmayı yacıklarını söylediler.

Genel-İş Altındağ-Mamak Şube sekreteri Garip Yalçın'dan aldığımız bilgilere göre, işçilerin 1 ikramiyesi, 3 ikramiye farkı, 2 vergi iadesi, 1 maaş, nemalar ve kömür çekleri alacakları bulunuyor.

Garip Yalçın'ın yaptığı açıklamaya göre Altındağ Belediye Başkanı Ali Rıza Koç ile yapılan görüşmelerde Koç'un 28 Şubat'ta belediye yardımı alacağını, 1 Mart'ta ise alacakların ödeneceğini söylediği öğrenildi.

Sabahın erken saatlerinden itibaren Başkanlığın önünde topluca bekleyen işçilere, görüşmelerden çıkan Genel-İş Altındağ Mamak

Şube Başkanı Yüksel Eleren tarafından açıklamalar yapıldı. Eleren konuşmasında "Bu seferde 25 Şubat dediler, verilen tarihler bizi fazla ilgilendirmiyor eylemimize devam edeceğiz. Bundan sonra hiçbir görüşmeye yalnız gitmeyeceğim, görüşmelerde her zaman bir işçi arkadaş bulunacak. Altındağ Belediyesi'nin iş makinalarını biz koruyacağız, onlar bizim üretim araçlarımızdır. Dozerlerde süpürgelede bize emannettir." dedi.

Direnişteki işçileri ziyarete gelen Sincan Belediyesi işçileri adına konuşan Genel-İş Sincan Şube Başkanı'da "sorunlarımızı yüreğimizde hissediyoruz. Aynı bizimde başımızda. Sincan işçileri Altındağ işçilerinin yanındadır." dedi.

Ertesi sabah saat 8'de Fen İşleri'nde buluşmak için işçileri dağıtmak isteyen Yüksel Eleren'e, işçiler "dağılmayalım, bekleyelim" şeklinde muhalefet ettiler.

Bu itirazlar karşısında Eleren,

"Burada beklemeye devam edeceğiz. Ama akıllıca, akıllı insanlar kazanır. Yarın lokalde toplanacağız, orda size bunun sebeplerini anlattırım, burada olmaz anlayacağınızı umuyoruz." dedi.

23 Şubat'ta direnişe başlayan işçilere 25 Şubat'ta ödeme sözü verilmesine rağmen neden işe başlamadıklarını, daha önce bir takvim sunulmadığını Eleren'e sorduk, "daha önce 5 takvim sundular, ama uymadılar. O yüzden parayı alana kadar bekleyeceğiz." şeklinde cevapladı. Görüşmelerin seyrini, işverenin tavrına güvenip güvenmediğini sordüğümüz Eleren "Ben sadece işçi sınıfının samimiyetine güveniyorum." dedi.

Konuştuğumuz işçilerden edindiğimiz izlenime göre, işçilerde şimdilik sendikalarına güvenmiyorlar. Genel-İş Şube Başkanı Eleren'in bu güvene ne kadar layık olduğu önümüzdeki günlerde belli olacak.

"Emeğimiz ve ekmeğimizle kimse oynayamaz"

Adana/ Özgür Gelecek- Şubat ayının son günlerinde DDSB (Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik) sendikaların yetki dalaşımı protesto eden bir bildiri yayınladı. DDSB'nin yayınladığı bildiri, Adana Büyükşehir, Seyhan ve Yüreğir belediyelerine bağlı bütün işyerlerine dağıtıldı.

Bu yetki dalaşımının devlet sendikasıyla politika hizmet ettiği, hem Türkiye genelinde hem de işyeri özelinde baraj sistemi getirildiğinden dolayı, varolan sendikaların yetki alımı konusunda birbirlerinin yetkisine itiraz ettiği ve farklı sendikaların kurulmasının gündeme geldiğini belirttiği bildiride, şu görüşlere yer verilmiş:

"Bugün Adana Büyükşehir, Seyhan ve Yüreğir Belediyelerinde toplu sözleşme yetkisi Genel-İş Sendikası'ndadır. Bu yetkiye Belediye-İş Sendikası itiraz etmiştir. Sendikaların bu yanlış anlayışı, toplu iş sözleşmelerimizin uzamasına, işi arkadaşlarımızın içerdeki alacaklarının birikip enflasyon karşısında değer kaybetmesine neden olmaktadır. evimize götüreceğimiz lokmada azalmaktadır.

Hiç kimsenin çocuklarımızın nızıyla oynamaya hakları yoktur. İtiraz da etse yetki alamayacağını bile bile yapılan itirazlar sadece patrona yarar. Biz işçilerden kesilen aidatlarla geçinen sendika ağalarının bizlerin ekmeğiyle oynaması nan-

körlüktür. Biz işçilerin bu durum karşısında takınacağımız tavır şu olmalıdır: Her iki sendikaların karşıklı itirazlarını geri çekmesi için iki sendikaya da gerekli uyarılarımızı yapmalıyız. Birlikte yapacağımız her eylem biz işçilerin birliğini güçlendirecektir. Lüks içinde yaşayan sendika ağalarının kendi koltukları için, işçilerin toplu iş sözleşmesi hakkı üzerinde, EMEGİMİZ VE EKMEGİMİZ üzerinde kumar oynamaya kimsenin hakkı yoktur. Biz işçiler bu yanlış anlayışı ortadan kaldırmak için ortak eylem biçimleri geliştirmeliyiz. Kitleler halinde sendika merkezlerine gidip kendi sınıf çıkarlarımız doğrultusunda kendilerini uyarmalıyız."

Belediye başkanının işçi korkusu

Adana/ Özgür Gelecek- İşçilerin büyük miktarlarda borcu olan Mersin Belediyesi, işçilerin seçimden önce işi bırakma veya durdurmalarını engellemek için taahhütname imzalattı.

Bir süre önce, maaşlarını alamayan işçilerin çeşitli eylemlere girişmeleri üzerine, eylemlere katılan ve özellikle iş bırakma ve vizite eylemi yapan işçiler hakkında soruşturma başlatan Mersin Belediyesi, şimdi de işçilerden eylem yapmaması konusunda taahhüt istiyor.

Dağıtılan taahhütname işçiler, Büyükşehir Belediye Başkanı Kaya Mutlu'nun, alacaklara ilişkin verdiği güvencenin yeterli olduğu, olası bir iş bırakma veya durdurma eylemine katılmayacakları konusunda imza vermek zorunda bırakıyorlar. İşçilerin imzalaması istemiyle dağıtılan metinlerde şöyle deniliyor:

"Mersin Büyükşehir Belediye Başkanımız Kaya Mutlu'nun ödentilerimizle ilgili olarak vermiş olduğu güvencenin yeterliliğine

inanıyor ve bugünlerde Mersin halkına daha çok hizmet verilmesi gerektiği bilinciyle hareket ederek, 28 Mart 1994 tarihinden evvel herhangi bir iş bırakma durdurma eylemi içinde yer almayacağımı, böyle bir davranışı da tasvip etmeyecek, karşısında olacağımı beyan ediyorum."

"Sayın Kaya Mutlu bir yandan eylem yapacak işçileri atmayı düşünürken, öte yandan da seçim yitirimi amacıyla 1500 işçiyi daha işe almayı planlıyor.

DÜZELTME

Gazetemizin 16-28 Şubat tarihli 22. sayısında "24 Ocak kararları yineleniyor" başlıklı yazımızda "...komprador sıkışmış, veremiyor. Vermek için satacak bir şeyler arıyor" ibaresinden sonra teknik bir arıza sonucu TKP/ML, TIKKO haberi girmiştir. Aynı sayımızın 14. sayfasında yer alan "Tüm Bel-Sen 1 ve 6 No'lu Şubeler kongrelerini yaptı" başlıklı haberde bilgisayar kaynaklı arıza nedeniyle 6. No'lu Şube "12 Şubat günü yapılan Tüm Bel-Sen 6 No'lu Şube Genel Kuruluna Fatih Belediyesi yemekhanesinde yapıldı. Çarşaf usulü yapılan seçim sonucunda yönetime, aralarında eski Şube Başkanı İbrahim Soylemez'in de bulunduğu Hüseyin Ayyıldız, Müsel Yıldız, Nazife Bayrak, Ali Yavuz, Fazlı Kaya ve Nizamettin Karadağ seçildi." şeklindeki haberin devamı yer almamıştır.

Ayrıca 1-15 Şubat 21. Sayı 7. Sayfada Malatya'da Alevislerin seçimlerle ilgili tavrı bölümünde bir yanlışlık yapılmıştır. Alevi dedelerinden Mustafa Tosun'un ismi geçmemekle birlikte; anlatımları Hacı Bektaş-ı Veli Kültür Derneği Malatya Şube Başkanı Hasan Meşeli'nin anlatımlarıyla birleştirilmiştir. Doğrusu: Hasan Meşeli'nin anlatımları ilk paragrafta başlayıp "Bizi Kralın soyatları gibi kullanıyorlar" cümlesiyle sona eriyor.

"Şeriatçı-faşist hareketlerin..." cümlesiyle başlayıp sona eren bölüm, Alevi dedelerinden Mustafa Tosun'a aittir. Düzeltir, özür dileriz.

Tuzla deri işçileri yalnız değil

Kartal/Özgür Gelecek- 26 Şubat günü, Tuzla'ya bağlı Aydınlı köyündeki deri fabrikalarındaki direnişçi işçiler, Yunus Cimento Fabrikası işçi temsilcisi, SİP(Sosyalist İktidar Partisi) adayı, Küba Dış İlişkiler Sorumlusu, mahalli sanatçı Munzur Firat ve Grup Munzur ziyarete ettiler.

Aydınlı Deri-İş Sendika Şubesi Başkanı Musa Servi, gelen ziyaretçileri, direnişçi işçilere tanıttı ve buradaki direnişin geçmişini anlatan bir konuşma yaptı. Konuşmasında yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerdeki üretim ilişkileri, işçilerin örgütlü mücadele kazanımları ve bölgedeki sendikal örgütlenmenin patron-jandarma işbirliğiyle kırılmaya çalışılması gibi bir dizi konuyu ele alan Servi, "Türk, Kürt, dil, din, ırk ayrımlarıyla provokasyon ortamı yaratılmaya çalışan patron-jandarma işbirliğine karşı yanıt olarak üretimden gelen gücümüzü ile geri adım atmalanını sağladık. Üreten biziz, yönetimde de söz hakkına sahip olacağız. Geçmişte ve şimdi, mücadelemizi bir dizi pratiklerimizle ortaya koymaya çalıştık ve bunda da bir hayli yol katettik." dedi.

Ziyaretçiler de sıra ile birer konuşma yapıp, K. deri işçilerinin yalnız olmadıklarını, maddi-manevi destek sunacaklarını ifade ettiler. Daha sonra, deri işçilerinden oluşan folklor ekibi, bir gösteri sunarak izleyicilerin beğenisini topladı. Mahalli sanatçı Munzur Firat, Kürçe söylediği şarkılar ile kitleye bir dinletti sundu. Grup Munzur ise, işçilere seslenerek, deri işçilerinin haklı mücadelelerini desteklediklerini ve sınıfsız-sömürsüz bir toplum için mücadele edilmesi gerektiğini belirttiler. Grup Munzur, proletaryanın marşlarını işçiler ile birlikte yüksək bir tempoyla söyledi.

Davul-zurna ile birlikte, işçiler halaya durdular. Halaydan sonra, yaklaşık 400 kişilik işçi grubu, sloganlar atarak dağıldılar. Ziyaret süresince "Yaşasın İşçilerin Birliği!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "İşçilerin Katili Patron-Ağa Devlet!", "Birlik-Mücadele-Zafer!" ve "İşçiler Kalkan Elleri Kiracağız!" sloganları atıldı.

Bu arada, Deri-İş Sendikası yetkilileri tarafından, direnişçilerle dayanışmak amacıyla "Deri İşçileri Direnişi" yazılı kalemlerin demokratik kitle örgütlerine dağıtıldığı ve ileriki tarihlerde bir gece düzenleneceğini açıkladılar.

Özgürce

İsmail Yıldız

Düzen ve Refah gerçeği

Burjuva-feodal toplum tüm kurumlarıyla kirlenmişliğin doruklarına tırmandı. Düzen tam bir bataklık konumunda ve etrafa yağdığı pis kokular gün begün çoğalıyor.

Düzenle ilişkisi olan, ona dokunan kirleniyor. Ama halk karşısında "ben temizim" denilerek yada "sen daha kirlisin" tartışmaları yapıyor.

Partizan dergisinin "Peru Belgeseli" adında derlemesini yaptığı video kasette izlemiştim. PKP komutanlarından Luis, düzeni ve değişimi anlatan konuşmasının bir yerinde "eskimiş ayakkanı ne yaparsınız?" diye soruyor, yanıtıyordu; "kaldırıp alarınız!" ve ekliyordu; "biz de bunu yapıyoruz." İyice kirlenmiş sistemde çürüyen değiştirmekten başka çözüm yoktur. Çürüyen atıp yeniyi almak gerekiyor. Adına "sosyal-demokrasi" de dense; "hakka düzen", "adil düzen", "milliyetçi düzen" vb. de dense çürüyen kurtaracak reçete henüz bulunamadı. Feodal-kapitalist sistem tarihsel olarak yok oluştan kurtulamayacak. Pir Sultan'ın deyişle; bozuk düzende bozuk çarkı değiştirmekle düzen kurtulmuş olmaz.

Sistemin bir parçası olarak, kirlenmişliğin bir boyutu da dinsel ideolojik çizgideki Refah Partisidir. Bugüne kadar ortalama oy oranı yüzde 10-12 arasında gezinen partinin bu oranı zamanlarda giderek gelişmiştir. Abartılan düzeylerde olmasa da böyledir. Abartılarla, manşet haberleriyle RP'ni pohpohlayan düzen basını, partileri ve uzmanları şimdi kendi yarattıkları heyula karşı, "karşı kampanya" açmıştır. Şimdi de RP yıpratmaya, her taraftan çekiltilmeye çalışıyor. Kirli çamaşırlar bir bir ortaya dökülüyor. Daha öncesine gidelim: Halkın tarihten gelen ve kendiliğinden algıladığı tarzda "inanç ve ibadet özgürlüğü" olarak hayata geçirdiği İslamiyet (bunda Kemalistlerin, dini kendi çıkarları için kullanmak amacıyla başvurduğu çarpıtmalarında payı vardır) bazı güçlerce şeriat düzeni getirilmesini bir araç olarak kullanılmak gayesi güdülmüşse de çok marjinal bir konumda kalmıştı. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı sahtekarlığıyla dini Diyanet İşleri Başkanlığı aracılığıyla yönlendiriyor, denetliyordu. Fakat, özellikle 12 Eylül Askeri Faşist Cunta sonrası dönemde devrimci mücadelenin karşısına set ve yanıtla araç olarak çıkartıp kullanıyordu. Devlet, laiklik söyleminin iki yüzüyle, sözde din ile devlet işlerinin ayrıştırıldığı

Türkiye Elektrik Kurumu satılıyor

Ankara/ Özgür Gelecek- 23 Şubat günü Genel Kurul'da bulunan bir kaç milletvekilinin onayı ile meclisten geçen satış kararı karşısında sendikalar sesiz kaldı.

Enerji işkolu çalışanlarına işsizlik, halka daha pahalı elektrik anlamına gelen TEK'in satış kararı karşısında tek muhalif ses, cılız da olsa SHP milletvekili Mümtaz Soysal'dan çıktı.

Satış kararının çıkmasından sonra Ener-Sen Genel Başkanı Medar Kalkan ile görüştük. Birkaç ay önce Çağdaş Sendikacılık sloganı ile Ener-Sen'in başına gelen Kalkan, satışa karşı ne yapacağınızı sorularımızı geçiştirmeye çalıştı.

Mümtaz Soysal'ın Anayasa Mahkemesi'ne başvurmasını desteklediklerini söyleyen Kalkan, kendilerinin de eylem yapmayı planladıklarını söyledi. Enerji işkolunda, memurların örgütlü olduğu Ener-Sen'in dışında, işçilerin örgütlü olduğu Tes-İş'den de bir ses çıkmadı. Satış kararı karşısında sesiz kalan sendikalar, planlıyoruz dedikleri eylemler konusunda da açıklama bulunamazken kaçınıyorlar.

Halkevleri 62. kuruluş şenlikleri

Sivas/ Özgür Gelecek- Halkevleri Sivas Şubesi 20.2.1994 tarihinde Kültür Merkezi'nde "62. Kuruluş Şenlikleri"ni gerçekleştirdi. Program saygı duruşuyla başladı ve "Halkevlerinin Demokrasi Mücadelesindeki Yeri" adlı panellerle sürdü. Panele Av. Turan İçli, Av. Baki Balak, Yük. Müh. Burhanettin Yurdağül konuşmacı olarak katıldı. Paneli Tüm Sağlık-Sen başkanı Mustafa Lodos yönetti. Halkevleri sanat biriminden Hasan Tatar ve Kemal Atamtürk'ün verdikleri dinletilerden sonra program sona erdi.

Halkevi'nin bu etkinliği, Sivas olaylarından sonra böylesi bir programla, Kültür Merkezi'nin ilk kullanılışıydı. Programı 400'ün üzerinde kitle izledi.

Ener-Sen Adana şubesi açıldı

Adana/ Özgür Gelecek- Kısa adı Ener-Sen olan, Enerji, Yapı, Altyapı Hizmetleri İşkolu Çalışanları Sendikası Adana şubesi 19 Şubat '94 günü açıldı. Açılışa kalabalık bir sendikacı grubun katılımı dikkat çekiciydi.

Kamu çalışanları grevli toplu iş sözleşmeli sendikal haklarının yanısıra, insan haklarının kazanılmasıyla sendikal yerlerini alacaklarını belirten Ener-Sen Adana Şube Başkanı Hasan Balıkcı, "Ener-Sen Adana Şubesi kamu çalışanlarının bu doğrultuda başlattığı kavgada dün olduğu gibi bugünde, yarı da yerini alacaktır." dedi.

Kontrgerilla DEP'i bombaladı

Ankara/ Özgür Gelecek- Metropollerdeki saldırı alanı olarak Ankara'da yoğunlaşan kontrgerillanın bombaları patlamaya devam ediyor.

Son bir ay içerisinde yurtseverlerin işlettiği Amed tatlıcısı iki kere olmak üzere, DEP Yenimahalle ve Mamak ilçe binaları ile Özgür Gündem gazetesinin Ankara bürosuna tahrip gücü düşük bombaları koyulmuştu. Ardından DEP Genel Sekreteri Murat Bozlak, Keçiören Merkez Polis Karakolu'na 80 metre yakınlıktaki evinde silahlı saldırıya uğrayarak ağır yaralandı.

Daha sonra diğerlerinden çok daha güçlü olan bir bomba DEP Ankara İl binasına koyuldu. Bütün binayı tahrip eden bombanın patlaması sonucu 9 katlı binada sağlam cam ve kapı kalmazken, DEP'in olduğu kat ve alt-üst katlarındaki duvarların çoğu yıkıldı.

DEP il binasının tamamen kullanılmaz hale geldiği saldırının ertesi günü binanın yıkık duvarları üzerinde bir basın açıklaması yapan DEP Genel Başkan Yardımcısı Remzi Kartal, "Devleti yönetenler Türkiye'yi felakete götürüyorlar." dedi. Saldırdan Çiller ve Karayalçın'ı sorumlu tutan Kartal, tepedekilerin DEP için verdiği infaz kararının uygulandığını söyledi.

İl binasının bombalanmasının üstünden dört gün geçtikten sonra 18 Şubat günü DEP Genel Merkezi bombalandı. Genel merkez binasının asansörüne koyulan bomba 6. ve 7. katlarda bulunan partiye yetişmeden 5 ve 6. katların arasında patladı.

Her seferinde daha güçlü olarak koyulan bomba, bu sefer kan dökmeyi hedefleyerek mesai saati için-

Ankara DEP binası tahrip gücü yüksek bombadan dolayı büyük hasar gördü.

de 18.15'de patlatıldı.

DEP yöneticilerinin MYK toplantısını yeni bitirip ayrıldığı binada bulunanlardan biri kişi hayatını kaybederken onsekiz kişi de yaralandı.

Kontrgerilla için iyi bir hedef olan binada DEP Genel Merkezi'nin dışında Özgür Halk, Kurtuluş ve Deng dergilerinin Ankara temsilcilikleri de bulunuyor.

Bombanın patlaması sonucu binanın iç kısmı tamamen tahrip olurken, caddede bulunan bir çok binanın da camları kırıldı.

Patlamanın ertesi gününde DEP Genel Başkanı Hatip Dicle "Vatan Haini" ilan edilmesine son bahane olacak bir basın açıklaması yaptı.

Dicle, konuşmasında "Bu işin sorumlusu, azmettiren hükümettir, Başbakan'dır, Başbakan Yardımcı-

si'dir" dedikten sonra, saldırıların İçişleri Bakanı Menteşe ve Emniyet Genel Müdürü Ağar tarafından planlandığını ve kontrgerillaya yapıldığını söyledi.

İçişleri Bakanı'nın, DEP'i DEP'lilerin bombaladığı açıklamasını hatırlatan Dicle, "Bir İçişleri Bakanı bu kadar alçalamaz, bu kadar aşağılık beyanlar veremez" dedi.

Dicle'nin "Seçimlere girme tavırımız devam ediyor" açıklamasına rağmen, boykot tehdidine karşı, devletin kirli çarkı işlemeye başladı.

Bu konuda ilk görevi alan Hürriyet gazetesi, yaptığı bir manşet haberle, PKK'nın DEP'i boykota zorladığını yazdı.

DEP'in saldırılar karşısında alabileceği muhtemel bir boykot kara-

rının gölgesini devletin üzerinden kaldırmayı amaçlayan Hürriyet olası bir boykotun, yapılan saldırılar, anti-demokratik uygulamaların nedeni ile değil de PKK talimatı ile alınacağı izlenimini yaratmaya çalışıyor.

DEP'in yapacağı bir boykotun kendisi için zararlı olacağını bilemeyen sınıflar DEP'in seçimler için girmesini istiyorlar, fakat mümkün olduğu kadarıyla şu andaki kadronun değişmesi için çalışıyorlar. DEP Genel Başkanları içerisinde en radikal olduğu izlenimini veren Hatip Dicle ve partinin siyasi örgütülüğünün parçalanması koşulları altında gireceği bir seçimi daha avantajlı bulan iktidar çevreleri bunun için yapabilecekleri her şeyi yapmaya çalışıyorlar.

Fakat bu şekilde kalması ihtimaline karşı da elinden gelen her şeyi yapmaya devam ediyor.

DEP Uludere ilçe adayı Abdullah Yılmaz, başvuru için İlçe Seçim Kurulu'na giderken, polis tarafından kesilip başvuru belgesi yırtiliyor. Aynı yöntemle Gaziantep'te YSK'ya götürülen Genel Merkez Yetki Belgesi aynı yöntemle polis tarafından yırtilıyor. Ve başvuru için son gün olduğu DEP bu ilde yerdeki seçimleri giremiyor. Ayrıca bölgedeki adaylara fiili saldırılar da olanca hızıyla sürüyor.

Görünen o ki DEP'in de "Demokratik" kanalları kullanma hakkı imkansızlaştırılıyor, boykotun dışındaki tercih şansları giderek azaltılıyor.

Savaş karşıtlarına IHD desteği

İzmir/Özgür Gelecek- Savaş Karşıtları Demeci Başkanı Aytekin Özel ve dernek üyesi Menderes Meletli ordunun tutumu karşısında aranın durumunda, Polis, MIT ve jandarma; savaş karşıtı bu iki insanın bulunması konusunda alarma geçirdi. Duyarlı çevreler imha ve infazların yoğun yaşandığını bilmesinden dolayı Özel ve Meletli'nin "aleme ibret" olsun diye imha edileceği endişesi duyuldu.

Aytekin Özel, kamuoyuna yaptığı açıklamalar ile bu endişelerini dile getirdi. Yeterince kamuoyu oluşturulmadıkça savcılığa teslim oldu. Askeri mahkemeye tutuklanıp suçları kesilerek Mamak Askeri Cezaevi'ne kondu. Şu günlerde mahkemeye çıkartılmayı bekliyor. Bunun üzerine harekete geçen İzmir insan hakları savunucuları IHD Yönetim Kurulu, 23 Şubat'ta İzmir Büyük Postane önünde bir basın açıklaması düzenleyerek olayı kınadı. Açıklamada, "Türkiye'nin taraf olduğu ve imza koyduğu uluslararası sözleşmelere göre; düşünce ve inançları söz, yazı, resim ve başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama hakkı yok edilemez." denildi. Sürekli halkı demokrasi demagojisi ile oyalayanlara ise "Demokrasi, sivil insanların sivil mahkemelerde yargılanmasını gerektirir" uyarısı yapıldı. Aytekin Özel özgürlüğünde siyasi tepki koyanlara yönelik saldırıların daha sonraki süreçlerde boyutlanacağını bilen insan hakları savunucuları, halkı, "Dünyanın ve ülkemizin savaşlarla kana bulandığı günümüzde milletimizin suçlarına ortak olmak istemeyen insan hakları demokrasiye sahip çıkan herkesi duyarlı olmaya ve Aytekin Özel'e dayanışmaya çağırıyoruz." diyerek uyardılar.

"DEP'e saldırı TC'nin yeni çıkmazıdır!"

Açıklama: Sağmancılar Cezaevi'nden özgürlük tutsaklarının gönderdiği, DEP'e karşı düzenlenen, devlet destekli kontrgerilla saldırılarını protesto eden basın açıklamalarını aynen yayınıyoruz.

Faşist TC devleti yaşadığı ekonomik-siyasal ve askeri çıkmazı gizlemek, kendini güçlü göstermek için binbir entrikayı, her türlü baskı, zulüm, işkence ve katliamlarını tam bir pervasızlık içinde sürdürmektedir.

Gerek ülke, gerekse uluslararası kamuoyunda tam bir referandum havasına dönüştürülen, birçok genel seçimden daha şatafatlı kampanyalarla sürdürülen 27 Mart yerel seçimleri yaklaşıpça yoğun biçimde üğürlediği kan kaybının handikapını yaşamaktadır. Bu handikapla, gelişen toplumsal muhalefetin çeşitli kesimlerine sahtekarca vaatlerde bulunurken, özellikle gerilla cephesinin önlenemez boyutunun karşısında tam bir şaşkınlık, çıkmaz yaşamakta olduğunu kabul etmek zorunda kalırken; Türkiye Kürdistanı'nda Kürt ulusal hareketinin temsilcilerinin seçimlere sokulması, engellenerek, etkisiz kılınmakta ve Kürt halkının sandık başına gitmemesi için özel yöntemler geliştirmektedir.

Yoğun gözetilme, işkenceler, katliamlar, askeri ablukalar, seçim sandıklarının kırsal kesimlere taşınması, katliamcı ordunun, polis teşkilatının özel tim olarak bilinen kelle avcılarının tüm mensuplarının üniformalı ve silahlı biçimde sandık başına taşınması istemleri vb. vb. yöntemler bütünüyle seçimlerde hedeflenen oy oranını tutturmak içindir. DEP'e ve devrimci-demokrat bağımsız adaylara verilmeyen her oy, TC açışın-

dan önemli bir demagojik propaganda olarak kullanılacaktır. Bu onun için çok önemlidir.

DEP'e karşı sürdürülen sindirme ve etkisizleştirme politikası seçimler süreciyle birlikte pervasızlaştı. Gerek Türkiye Kürdistanı'nda, gerekse metropollerde sürdürülen vahşice saldırılar sonucu onlarca il ve ilçe yöneticisi ve yüzlerce DEP üyesi bizzat devletin eli kanlı canileri tarafından ya zindanlara tıkılmış veya katledilmiştir. Bundan hedeflenen açıktır. DEP'i etkisiz kılmak için DEP kitlesine, ve özellikle Kürt halkına gözdağı vermektir.

Uzun zamandır DEP'e yönelik sürdürülen bu katliamcı politika TC'nin Kürt halkına yönelik sindirme, yoketme politikasından ayrı olarak düşünülemez. Bu politika bizzat MGK tarafından belirlenen ve devletin tüm kurumları tarafından sürdürülen merkezi politikadır.

DEP'in bir çok teşkilatına yönelik vahşi saldırılarının en kapsamlısı ise bizzat S.Demirel'in ve Koalisyon Hükümetinin hedef göstermesiyle gerçekleştirildi. Buna dikkat çekmek gerekir. Bu vahşi saldırı sonucu 1 DEP üyesi katledilmiş ve onlarca yaralanmıştır. Metropollerde devrimci-demokrat ve komünistlerin yanısıra işçiye, memura, yoksul emekçi halka karşı başlatılan bu topyekün savaş artık toplumsal muhalefetin tüm kurumlarını (Partiler, DKÖ'ler, Sendikalar, Sosyalist basın vb.) da hedef olmuş durumda. Bunun mutlaka görülmesi gerekir. Ancak sadece görülmesi yetmez. Buna karşı tüm devrimci demokrat kesimlerin mutlaka tavır belirlemesi, harekete geçmesi gerekir. Bu kaçınılmaz bir hal almıştır. Faşist TC'nin her türlü saldırısını periletmeyen

ortadan kaldırmanın yolu buradan geçmektedir. Tavırsız kalmak, TC'nin her türlü saldırısını sessizce onaylamaktır. Yüreğinde insan sıcaklığı beyninde özgür bir geleceğin bilincini taşıyan her insanın "Yeter artık!" deyip tepkisini, diğer bütün insanların tepkisiyle birleştirmesi, örgütlenerek aktif tavır geliştirmesi zorunlu bir tarihsel görevdir. Bundan kaçınmak, insanlığa karşı suçlu duruma düşmektir.

Biz çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının ve emekçi halkının öncü kurmay TKP/ML davası tutsakları olarak, eli kanlı TC'nin her türlü insanlık dışı saldırılarına karşı, işçiye, memura, sendikacıya, aydınlar ve genelde tüm devrimci-demokrat ve komünistlere karşı özde de Kürt halkına ve bunun bir parçası olan DEP Genel Merkezine yönelik bu vahşi ve alçakça katliamı nefretle lanetliyor ve her türlü saldırıya karşı Kürt halkının yanında olduğumuzu bir kez daha ilan ediyoruz.

Yine Kürt halkına yönelik alçakça saldırıların bir parçası olan Özgür Gündem gazetesinin susturulması ve bu yönlü saldırılara karşı tüm duyarlı kesimlerin, Özgür Gündem'e yönelik bu saldırılara karşı, Özgür Gündem'i sahiplenmeye çağırıyoruz.

- FAŞİST TC'DEN VE ELİ KANLI ÇELLATLARINDAN HER TÜRLÜ KATLIAMLARININ VAHŞETİNİN HESABINI SORACAĞIZ!

- HIÇ BİR BASKI, ZULÜM, KATLIAM HALKIMIZIN TOPLUMSAL KURTULUŞUNU ENGELLEYEMEZ!

- YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

Memurdan hükümete uyarı eylemi

İstanbul-Ankara-İzmir-Kayseri-Tokat-Adana/Özgür Gelecek- Kamu emekçilerinin '89 yılında başlattıkları grevli toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesi iş bırakma eylemleriyle sürüyor. Memurlar, 13 Ocakta yaptıkları iş bırakma eylemine 22 Şubat'ta bir yenisini eklediler. Kamu çalışanları alanlara çıkarak, iş bırakarak, toplu vizite eylemleri, kitlesel basın açıklamaları yaparak, 1 Mart tarihine kadar süre tanıdıkları hükümeti ve siyasi partileri uyardılar.

Kamu çalışanlarının sabahın erken saatlerinde başlattıkları eylemler nedeniyle bir çok devlet dairesinin kapısı açılmadı. İstanbul ve İzmir'de tren seferleri yapılmadı. Belediyeler, okullar, hastaneler, posta birimleri ve demiryollarında işler durdu. Diğer kamu kuruluşlarında vizite eylemleri iş bırakmaya dönüştü. Okullarda dersler yapılmadı.

İSTANBUL

İstanbul'da kent genelinde 10 bini aşkın çalışanın katılımıyla gerçekleşen bir günlük uyarı eylemi gün boyu sürdü. Tüm Haber-Sen'de örgütlü PTT çalışanları Avrupa ve Anadolu yakası Posta Dağıtım Merkezleri, Sirkeci Büyük Postane binası önünde birer kişilik katılımlarla işyeri bazında grev gerçekleştirdiler. Davul zurna ile halay çeken PTT çalışanları sık sık "PTT halkındır özelleştirilemez", "İşçi Memur Elele Genel Greve" sloganlarını haykırdılar.

Sarçhane Parkı'nda bir araya gelen diğer memur sendikaları Aksaray Metro'nun önüne doğru yürüyüşe geçtiler. İSKİ binası önünde toplanan memurlar da davul-zurna ve sloganları eşliğinde metronun önüne geldiler.

Aksaray Metro İstasyonu'nun da toplanan yaklaşık 7 bin kamu çalışanın ellerinde taşıdıkları dövizlerde ilginç sözler göze çarpıyordu: "Açız meme ver ana", "Yobaza tarikat, memura barikat", "Ramazan geldi hoş geldi memurun cebi boş geldi", "Yeni dünya düzeni dediler çalıp çirpipediler", "Ne katsayı ne gösterge hedef toplusözleşme", "Nema nema dediler mama yap pip yediler", "Bu yaşta bu kadar villa şaştık kaldık valla billa", "Döner sermaye hakkımız gaspedilemez". Polislin yoğun "güvenlik" önlemi aldığı, fakat müdahale etmediği gözlenen eylem yaklaşık 3 saat sürdü. Kamu çalışanları Sendikaları Platformu'nun (KCSP) Dönem Sözcüsü **Vicdan Baykara** yaptığı konuşmada; sendikalarını, tabella sendika yapmanın uğraşısını veren iktidarın ikiyüzlü olduğunu, isteklerinin gerçekleşmesi için 1 Mart'a kadar süre tanıdıklarını açıklıyor. "Grev ve toplusözleşme haklarımızı ve 'vazgeçilmez' ilkelermizi içermeyen bir yasal düzenlemenin dayatılmasına çalışması karşısında, ülke genelinde iş bırakarak, onbinlerle Ankara'da olarak böyle bir dayatmayı engelleyeceğimiz bir kez daha açıklıyoruz." dedi.

Açıklamadan sonra davul-zurna eşliğinde çektikleri halayın ardından gruplar halinde dağıldılar.

Anadolu yakasında; 22 Şubat günü Kadıköy Belediyesi önünde öğlen toplanan yaklaşık 3 bin kamu çalışanı yürüyüşlerine pankartlar açarak ve slogan atarak başladılar. Yürüyüş sırasında,

Memurlar, alanlarda oldukça coşkuluydular.

polislin yoğun "önlemler" aldığı görüldü.

Kamu çalışanları yürüyüşlerinin bitiş noktası olan Kadıköy iskelesi önünde büyük bir halka yaratarak "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz", "İşçi Memur Elele Genel Greve", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Anti-Terör Yasasına hayır", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldılar. Kamu çalışanları yaptıkları basın açıklamasında; "Emegimizin karşılığını alamamak için, insanca bir yaşam için, sendikal haklarımızı özgürce kullanmak için onurlu mücadelemizi sürdüreceğiz" dediler.

Daha sonra konuşmaların bitmesiyle birlikte davul zurna eşliğinde halaylar çekilerek memurlar olaysız bir şekilde dağıldılar. Yalnız, yürüyüş eylemi öncesi, Dudullu'dan Ekrem Boydilek adlı bir memurun gözaltına alındığı öğrenildi.

ANKARA

22 şubat memur eylemlerinin Ankara etabı, 5 bin kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Ankara KCSP'ye bağlı hiçbir sendikaların iş bırakma eylemi yapmadığı eylem gününde, sadece öğle tatilinde Sakarya Meydanı'nda kitlesel basın açıklaması yapıldı.

Memur sendikalarından bir çoğunun bulunmadığı eylemde, basın açıklamasını Tüm Maliye-Sen Ankara Şube Başkanı Hasan Yağız okudu.

Yağız'ın açıklamalarında, kamu çalışanlarının son aylardaki mücadele pratikleri anlatıldı. Açıklamada, "Ekonomik kriz her gün biraz daha fazla derinleşmektedir. Ekonomik krizle birlikte anti-demokratik uygulamalar da artmakta, terör yasaası, iller yasaası gibi düzenlemelerle fiili bir baskı rejimi pekiştirilmek, sürelileştirilmek istenmekte, bir yandan da Milli Mutabakat hükümeti kurma çabaları sergilenmektedir." denildi. Krizin sebeplerinin sıralan-

ganları atıldı.

Cumhuriyet Meydanı'nda KCSP'nin ortak basın açıklamasını okuyan kamu çalışanları slogan atarak dağılırken eylem olaysız sona erdi.

KAYSERİ

Kamu çalışanları emekçileri Türkiye çapında yaptıkları iş bırakma eylemi Kayseri'de de vizite eylemiyle sonuçlandı. Tüm Bel-Sen'de iş bırakarak eylemini gerçekleştirdi. Yaklaşık 600-700 kişinin katılımıyla devlet hastanesinin önünde gerçekleştirilen eylem, "Söz, Yetki, Karar, Çalışanlara", "Yaşasın İş-Emek Özgürlük Mücadelemiz", "Toplusözleşme Hakkımız Grevi Silahımız" sloganlarıyla sona erdi.

Vizite eyleminde Kamu Sendikaları Şubeler Platformu, Tüm Maliye-Sen şubesinin önünde yürüyerek Devlet Hastanesi'nin önüne kadar geldiler. Yapı Yol-Sen ve Ener-Sen sendikaları da daha önce Devlet Hastanesinin önünde toplanmışlardı. Hak alma mücadelesiyle toplanan diğer sendikalar Eğitim-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Bel-Sen, Tarım-Sen, Sosyal Hizmetler-Sen, Tüm Sağlık-Sen sendikaları ellerindeki dövizlerle yürürken "İşçi, Memur Elele Genel Greve", "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır" vb. sloganlarla hastane caddesini inliyorlardı. Bildirinin okunması sırasında Demir Yol-Sen de Kayseri'de sendika çalışmalarına başladıklarını dile getirdiler.

TOKAT

Tokat Eğitim-Sen ve Tarım-Sen şubeleri vizite eylemi yaptı. Vizite eylemine katılımın az olduğu gözlemlendi. Bu arada Milli Eğitim Müdürlüğü vizite eylemini kırmak için sevk almaya giden Eğitim-Sen Şube Başkanı Sinan Işık ile yönetim kurulu üyesi Cemalettin Özsoy'a devlet hastanesi acil servisinden yazı getirilmesini gerekçe göstererek sevk vermedi. Acil Servis'e giden Eğitim-Sen'lilere "Böyle bir uygulama yok" denilerek yazı verilmedi. Bu durum bir dilekçeyle valiliğe iletilti. Buradan tekrar Milli Eğitim Müdürlüğü'ne havale edildi.

Ayrıca vizite eylemini kırmak için Erbaa'da resmi makamlarca her zaman hafta sonu yapılan öğretmen toplantısı hafta içine alınıp Salı gününe denk getirilerek vizite eylemi engellenmek istendi.

Eğitim-Sen Tokat şubesi yöneticileri; grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak arayışlarını sürdüreceklerini, bu tür keyfi uygulamaların kendilerini yıldıramayacağını belirterek, mücadelelerine devam edeceklerini vurguladılar.

ADANA

Memurlar, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını kazanabilmek için 22 Şubat '94 günü iş bırakarak Adana, Mersin Tarsus ve İskenderun'da toplam 5000 civarında memur, iş bırakma ve vizite eylemi gerçekleştirdi.

Adana'da Kamu Çalışanları Sendikaları'na bağlı Tüm Sağlık-Sen, Demiryol-Sen, Ener-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Maliye-Sen, Eğitim-Sen, Tüm Haber-Sen ve Tüm Sosyal-Sen'e üye yaklaşık 3000 memur işyerlerinde vizite

ve iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Sabah saatlerinde Demiryol-Sen'e üye memurlar vizite eylem yaptılar. Eylem sabah saat 6.00 da başlayıp 10.30 a kadar devam etti. Bu süre içinde tren seferleri de yapılmadı. Pankart açmak isteyen memurlara polis müdahale ederek engelledi. Davul zurna eşliğinde halay çeken memurlar, gar önünde basın açıklamalarını okudular.

Ener-Sen'e üye memurlar sabah saatlerinde iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. Ener-Sen'in iş bırakma eylemine sendika üyelerinin tamamı katıldı. Öğleden sonra da yemekhane Terör Yasası ve Özelleştirme konulu panel düzenlendi. Ener-Sen'in eylemi oldukça coşkulu geçti.

Tüm Bel-Sen'e üye memurlar Abidin Dino parkında toplanarak bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler.

Tüm Sosyal-Sen, Emek-Sen'e üye memurlarda kendi işyerlerinde bir günlük iş bırakma eylemi yaparken birer basın açıklaması da okudular. Tüm Sağlık-Sen'in hastanelerde gerçekleştirdiği vizite ve işi yavaşlatma eylemlerine, Sağlık-İş'e üye işçiler de destekte bulundular. Yüzde yüzlük katılım sağlandığı eylemlere üniversite öğrencileri ve halkın desteği dikkat çekiciydi.

Öğle saatlerinde Abidin Dino parkında biraraya gelen kamu çalışanları sendika üyeleri burada bir ortak basın açıklamasını okudular. KCSP Dönem Sözcüsü Gulabi Köseoğlu'nun okuduğu basın açıklamasında, grevli, toplusözleşmeli sendikal haklarını özgürce kullanana kadar mücadelelerini aynı kararlılıkla devam ettireceklerini, hazırlanan yasa taslağının sendikaları ve kamu çalışanlarını cezalandırma mantığını içerdiğini belirtti.

MERSİN

Mersin'de gerçekleştirilen eyleme 1000 kişi civarında katılım vardı. Mersin Belediyesi önünde toplanan memurlar konuşma ve basın açıklamalarından sonra devlet hastanesine kadar yürüdüler. Vizite eylemi sırasında bazı gazeteciler gözaltına alındı. Gözaltına alınan gazetecilerin bir kısmı serbest bırakılırken, Toplumsal Dayanışma muhabiri hala gözaltında tutuluyor.

Tarsus'ta gerçekleştirilen memur eylemine 150 civarında memur katıldı. Buradaki memurlar devlet hastanesinde viziteye çıktılar. Hastane önünde bir basın açıklaması yaptılar.

İskenderun'da ki memur eylemine ise yaklaşık 1000 memur katıldı. Vizite eylemi yapmak üzere devlet hastanesi önünde toplanan memurlar burada bir basın açıklaması okudular. Demiryol-Sen'in vizite eyleminden dolayı da trenler iki saat çalışmadı.

Genel olarak katılımın yüksek olduğu memur eylemlerini işçi sendikaları, öğrenciler ve halk desteklerken ailelerde destekte bulundu. Bu eylemlerde memurlar sık sık, "İşçi Memur Elele Genel Greve !", "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz !", "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız !", "Memuruz Haklıyız, Kazanacağız !", "Sendika Hakkımız Grev Silahımız Grev Silahımız", "Sadaka Değil Toplu Sözleşme!" şeklinde sloganlar atıldılar.

"Menzir'in ciğerlerini sökeceğiz!"

İstanbul/ Özgür Gelecek- 25 Şubat günü, İstanbul İHD şubesinde bir araya gelen bir grup ana, yargısız infazlar ve kayıplara karşı kamuoyunu daha duyarlı olmaya davet eden bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında, TC'nin 26 Kasım'da Hasköy'de katlettiği Selma Doğan'ın annesi ve kardeşi de bulundu. Analar, "Bizi yıldırılmazlar! Biz her zaman çocuklarımızın yanında olacağız, bizi karşılarında bulacaklar!" dediler. Analar sık sık TC'den nefretle söz ettiler. Bir ana; "Menzir elbette bir gün ortaya çıkar, ciğerlerini söküp alırsız!" diyerek yumruğunu masaya indirirdi. Diğer bir ana "Tunceli ve Kürt olduğu için oğlumu katlettiler!" dedi. Selma Doğan'ın annesi Sabiha ana "Medyanın bizi teşhir etmesini kinıyoruz. Asıl terörist onlardır. Benim-bizim evlatlarımız terörist değildir!" Her TV seyrettiğimde "Acaba bugün kimin anası ağlayacak?" diyorum. Zülfü Livaneli beni bir geceye davet etti ve bana karanfil gönderdi. Ertesi gün Menzir'in koluna girdi," diyerek duygu ve düşüncelerini anlattı. Bu arada, Sabiha ananın, 3 yıldır çalıştığı Marmarabank-Elmadag Şubesi'ndeki işinden, polislerin baskısı sonucu çıkarıldığını ve hâlâ polislerin bu baskıları sürdürdüğünü öğrendik. 10'a yakın şehit ve tutuklu analarının bulunduğu açıklamada bir TIYAD'lı (Tutuklular İçin Yardımlaşma Demeği) konuşmacı, "Bunlar bir basın açıklamasıyla olmuyor ama bizler üzerimize düşeni hep yapıyoruz. İHD, DKÖ'ler üzerine düşeni yapıyorlar mı? diye soruyoruz. Herkesin üzerine düşeni yapmasını istiyoruz" dedi.

Tekel sigara fabrikası işçilerinden son uyarı

Tokat/ Özgür Gelecek- Tokat Tekel Sigara Fabrikası'nda çalışan 250-300 kişilik bir işçi grubu, Tek-Gıda-İş sendikası Tokat şubesi yöneticileri ile Tokat Ziraat Bankası önünde toplanarak, sıyah celenk bıraktılar. Tasarruf ve Teşvik Fonu için çalışanların maaşlarından yapılan kesintiden, çalışanlara 1 Şubat '94 ten itibaren prim verilmesi gerekiyordu. Tokat'ta bütün kamu çalışanları ve diğer işkollarında çalışanların primleri, 1-8 Şubat tarihleri arasında ödenmişken, tarihin 22 Şubat olmasına rağmen sigara fabrikası işçileri henüz primlerini alamamışlardır. İşçilerin sendikayı pasiflikle suçlaması ve girişim yapması için zorlaması üzerine böyle bir eylem gerçekleştirildi. Tek-Gıda İş sendikası Tokat şubesi başkanı Ahmet Tarköz'le Ziraat bankası müdürünün görüşmesinden sonra, işçilere, primlerinin 24 Şubat '94'te ödeneceğinin söylendi ve eylem son verildi. Görüşüğümüz Tek-Gıda-İş Tokat şubesinden bir yetkili şöyle dedi: "İşçilerin primlerinin ödenmemesi üzerine işçiler bizi pasiflikle suçluyorlardı. Bütün girişimlerimiz sonuçsuz kalmıştı. Sesimizi duyurmak ve kamuoyu desteği sağlamanın en etkili yöntemi olduğundan böyle bir eylem yaptık. Sendika yöneticileri eylemi B vardiyası işçilerinin çıkış saatine denk getirmişlerdi. Bu, A vardiyasının çalışmasından dolayı, kitleleri bölmüş, ayrıca üretimin devam etmesi suretiyle patrona yararlanma şeklindeki, sarı sendikall anlayıştan kaynaklanmıştı.

Düşünceye özgürlük paneli

Ankara/ Özgür Gelecek- İnsan Hakları Derneği'nin düzenlediği 'Düşünceye Özgürlük' paneli 16 Şubat tarihinde Ankara'da yapıldı. Konuşmacı olarak Petrol-İş Genel Başkanı Münir Ceylan, İHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül ve yazar Fikret Başkaya'nın katıldığı panele yaklaşık 200 civarında dinleyici katıldı.

Panelin açılış konuşmasını yapan İHD Genel Başkanı Akın Birdal "Türkiye'de devletin kendine güveni kalmamıştır. Devletin düşünce-den korkmasının başka bir anlamı var mıdır?" dedi. "Terörle Mücadele Yasası yetmiyormuş gibi şimdi de bu yasanın kapsamını genişletmeye çalışıyorlar." diyen Birdal, "Yasa, Kürt sorununu çözmek için çıkartılmıyor, bu yasayla siz kardeşliği istemeyeceksiniz" dedi. Birdal, sözlerini "Düşünceyi suç sayan bir toplumun üyesi olmaktan kurtulmak" dileğiyle sonuçlandırdı.

Daha sonra ilk sözü alan Doç. Dr. Fikret Başkaya, düşünceyi açıklamak neden suç sayılıyor sorusunu; "Çünkü resmi ideoloji geçerlidir. Resmi ideolojinin geçerli olduğu rejimlerde insanlar iki gruba ayrılır. Bir kısmı memleketin sahipleridir. Geri kalanı da bir çeşit reayadır, köledir. Asıl vatandaş olan birincileridir. İkinciler vatandaş değildir. Bunların yurt sorunları hakkında

görüş açıklamaları bile yasaklanmıştır. Böylesi bir sosyal reformasyonda parlamento, siyasal partiler, seçimler, yasalar, içerikten yoksun birer boş kalıptan ibarettir." şeklinde açıkladı.

Konuşmasının devamında "Hiç bir sınıflı toplumda sadece ve sadece egemen olunmaz" diyen Başkaya, egemenlik için bir de resmi ideolojinin olması gerektiğini söyledi. "Eğer düşünceyi suç olmaktan çıkartmak istiyorsak öncelikle herkesin bunun bedelini ödemesi gerekiyor." diyen Başkaya, "Kınamakla, üzüntü duymakla bir yere varılmaz. Siz kınamaya devam ederseniz onlar kaldıkları yerden devam ederler." diyerek konuşmasına devam etti.

Başkaya'nın ardından söz alan Petrol-İş Genel Başkanı Münir Ceylan, konuşmasında genel olarak "Güneydoğu bölgesindeki" kirli savaşa değindi. Bu savaşın ekonomiyeye olan yükünü direkt olarak emekçilere fatura edildiğini söyleyen Ceylan, "Anti-terör yasaşı onların dediği gibi terörü önlemek amacından çıkmış, ülkede demokrasiyi önleme amacına düşman diyerek "iki halkı birbirine düşman eden uygulamalara sessiz kalmak hiçbirimizin hakkı değildir." dedi. Kendisi de bir hukukçu olan İHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül ise

Panelde Fikret Başkaya (Ortada) ve Hüsnü Öndül (Sağda) birer konuşma yaptılar

konuşmasında genel olarak "Terör" kavramını işledi.

Ceza hukukunda bu kavramın tanımının bulunmadığını anlatan Öndül, bu kavramın tanımının felsefe ve sosyoloji biliminden alındığını anlattı. Çıkartılmaya çalışılan Terörle Mücadele Yasası'nın, kaldırılan 141 ve 142'nin yerine getirildiğini söyleyen Öndül, bu yasanın 141 ve 142'den daha ağır olduğu ve sanığın savunmasını daha da zor-

laştırdığını bildirdi.

Panelde yapılan konuşmalar sosyolog İsmail Beşikçi'nin aldığı cezalar anlatılırken, Beşikçi'nin politik zindandan çıkmasının mümkün olmadığı söylendi. Böyle bir panelde Beşikçi'nin de konuşması gerektiğini vurgularken, Münir Ceylan ve Fikret Başkaya'nın "kazazede olarak çağrıldığı esprili bir dille" konuştuğunu belirtti.

Eğit-Sen Sivas Şubesi 2. Olağan kongresi

Sivas/Özgür Gelecek- 19 Şubat 1994 tarihinde Eğit-Sen Sivas Şubesi 2. Olağan Kongresi yapıldı. Saygı duruşunun ardından açılış konuşmasını yapan Eğit-sen Sivas Şubesi Başkanı Filiz Yıldırım; emperyalistlerin Yeni Dünya Düzeni adı ile demokrasi ve insan haklarının sözde savunuculuğuna giriştiğini belirtti. Özelleştirmeyi emperyalizmin yayılması, sosyal devlet olgusunun kaldırılması, emekçilerin birikimliliğine bir saldırı olarak değerlendirdi. Sendika, örgütlen-

me, memurun siyaset yapması gibi konulardaki yasakların kaldırılması, özlük hakların verilmesi, demokratik eğitim taleplerini dile getirdi. Yıldırım, hükümeti, memurlara saldırı ve Sivas katliamındaki tavrından dolayı eleştirdiği konuşmasını, Eğitim-İş'in dayatmacı tutumu nedeniyle eleştirip, bölünmüşlüğü ortadan kaldırılması arzusunun yineleyip "Yaşasın Sendikamız Eğit-Sen" diyerek konuşmasını bitirdi.

Daha sonra çalışma ve mali rap-

porun okunmasına geçildi. Delege adaylarının konuşmalarından sonra seçimlere geçildi, yeni yönetim, denetleme ve disiplin kurulları ile üst kurul delegeleri belirlendi.

Seçimler sonucunda yeni yönetim kurulu Filiz Yıldırım, Mustafa Özer, Reşit Serttaş, Esmâ Karabulut, Muzaffer Güçlü, Ziya Sipahi ve Vedat Daşcan olarak açıklandı.

Kongreye Mehmet Moğultay, Divriği Belediye Başkanı Muharem Yağbasan, Sosyal Hizmet-Sen, Tarım-Sen, Demiryol-Sen, Yapıyol-Sen, DİSK Genel İş-Sen, Emekçi Kadınlar Birliği Sivas temsilcilikleri, İşçi Partisi, Cevher-İş Sen, Tüm Bel-Sen Divriği temsilcilikleri, Eğit-Sen, Tüm Hava-Sen genel merkezleri adına mesaj gönderilmişti. Mehmet Moğultay'ın mesajının sessizlikle karşılanması gibi, Divriği Cevher-İş yönetim kurulu adına gönderilen, özgürlük, demokrasi, sosyalizm mücadelesine vurgu yapan mesajı ve Emekçi Kadınlar Birliği'nin mesajının yoğun alkışla karşılanması dikkat çekiydi.

Kongreye katılanların, üye sayısına göre az olması eleştirilecek bir yön gibiyse de yoğun kar yağışı yüzünden ilçe ve köy yollarının kapalı olması gözönüne alındığında ve yakın zamanda Sivas'ta bir katliam yapıldığı da düşünülürse kongrenin her şey karşı başarılı olduğu söylenebilir, söylenmelidir.

Eğit-Senliler saygı duruşunda

Eğit-Sen'de genel kurulunu yaptı

Kartal/ Özgür Gelecek- 20 Şubat günü Eğit-sen 5 No'lu Şubesi 2. olağan genel kurulu toplantısını yaptı. Pendik Atatürk Kültür Merkezi'nde yapılan genel kurul toplantısında çarşaf sistemiyle seçime gidildi. Faaliyet, denetleme ve maliye raporları okunduktan sonra adaylar 3'er dakika konuşarak kendilerini tanıttılar. Daha sonra, çeşitli mesajlar okunarak toplantıya devam edildi.

Toplantıda, 5 No'lu Şube'nin eski başkanı Cemal Çoban "Biz kimseden medet beklemiyoruz. Biz hakkımızı mücadeleyle, cople-nan hatta öldürülme pahasına da el-

sa elde edinceye kadar direneceğiz" dedi. Emperyalizmin yeni dünya düzeni politikasını da teşhir etmeye çalışan Çoban, yönetim kuruluna adaylığını da açıkladı.

Eğit-Sen genel başkanı İsmet Aktaş da hazır bulunduğu kurulda bir konuşma yaptı. Aktaş konuşmasında; T. Kürdistanı'ndaki sorunların işçi, emekçi ve ezilen sınıfların ve Türklerin sorunu olduğunu, bu sorunun demokratik bir çerçeve içerisinde silahları bırakarak masa başında halledilmesi gerektiğini savundu. Bu konuşmaların yakında yapılacak Eğit-Sen genel başkan seçiminin sonuçları

deme gelmesi, olaya farklı bir boyut daha kazandırdı. Kuliste Kemalistler ile devrimci-demokratlar arasında tartışma konusu oldu.

Siyasi partilerin uğrak yeri haline gelen kurulda SHP, DSP, DEP boy gösterdi.

İlerleyen saatlerde, yönetim kurulu, denetim kurulu, genel merkez kurulu delegeleri seçildi. Eğit-Sen yönetim kuruluna Nail Çakıl, Cemal Çoban, Ayşe Türkmenoğlu, Osman Kalafat, Samettin Nesipoğlu, Feyzullah Coşkun ve Senem Tektaş seçildiler. Seçimlerin genelinde sakin ve olgun geçtiği göz-

Tutsaklar açlık grevinde

İstanbul/Özgür Gelecek- İstanbul Bayrampaşa Cezaevi'nde yatan siyasi tutsakların aileleri, 26 Şubat günü, İHD'de bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan basın açıklamasında, siyasi tutsak aileleri, "28 Şubat günü 2 günlük açık grevle başlayan evlatlarımızın mücadelesini destekliyoruz" dediler. 26 Şubat günü, Sağmalcılar Cezaevi'nde yatan siyasi tutsaklar, kamuoyuna yaptıkları basın açıklamasında "İşçi sınıfının üzerinde oynanan tüm oyunları, memurların grevli-toplusözleşmeli sendikalarının paspedimesini, sosyalist basına uygulanan tüm baskıları, devrimci-demokrat aydınların ve birimadamlarının ve en son olarak da Munzur Pekgöç, Nazife Kaya, Cem Tiryaki, Nabi Delice adlı işçi ve memur sendikacılarının tutuklanmasını; faşist TC'nin tüm bu sovenist, militarist saldırılarını nefretle kınıyor, adı geçen siyasi yapılar olarak 28.2.1994'te iki günlük açık grevine gidiyoruz." demişlerdi.

Açlık grevine katılan siyasi yapıların isimleri şöyle: TDKP, TKP/ML, TKİH, TKEP, TKEP/L, MLSPB, DİRENİŞ Hareketi, TKP/K, TDP, Ekim, HKG. 30'a yakın tutsak ailesinin bulunduğu basın açıklamasında, aileler, tüm bu baskıları ve anti demokratik uygulamaları kınadıklarını ve özgürlük mahkumlarının yanında olduklarını söylediler.

Toprak sorunu İzmir'in Bayraklı semtini vurdu

Toprak sorunu, Bayraklı'da yaşayan yüzbinin üzerindeki gecekondulu halkı için yakıcı bir sorun haline geldi. Bayraklı'nın Alpaslan, Çiçek, Çay, Cengizhan, Fuat Edip Baksı, Erenler Mahallelerinde oturan işçi ve emekçiler, otuz yıllık aşkın süredir oturduğu, vergisini verdiği evlerini yeniden satın almak zorunda kaldı.

Bayraklı, feodal angarya, feodal cebir, tarlaların miras do-
dalayı aşırı parçalanması, tarım-
daki makinalaşmanın tasarruf-
suz ve plansız kullanışı, tefeci
tüccar tarafından yada ziraat
bankası aracılığıyla borçlandır-
ma, tüketim ve kredi kooperatif-
lerinin zoru, tarla sınırı sorunu,
mera sorunu ve meraların or-
mana tahsis edilerek hayvancılı-
ğın öldürülmesi, hayvancılığa
karşı mera koruculuğunun bık-
tırıcı cezası, kirli savaşı, ağa
zulumü, korucu ve devlet terö-
ründen kaçan topraksız ve iflas
etmiş köylülerin göç etmesiyle
büyümüş bir emekçi dağıdır.
Olayın 12 yıla dayanan bir kökü
var. Yaklaşık 126 yıl sonra
Bayraklı dağının bir sahibi ol-
duğu ortaya çıkar. 12 Eylül As-
keri faşist cuntasının halk mu-
halefetini faşist terörle bastır-
dığı dönemde, Yahya Hayati Pa-
şa ve Pitako varisleri emekçiler-
in evleri ve arsaları üzerinde
hak iddia ederler. TC, halka
karşı bu burjuva feodallerin ya-
nında yer alır.

Trabzon'dan İzmir'e gelen
Yahya Hayati Paşa, Abdülhamit
döneminde İzmir'in ikinci
Belediye Başkanı olur. Göster-
diği "yararlılıktan" dolayı Bay-
raklı'da gözünün görebildiği ka-
dar araziye "Padişah Tapusu"
ile kayda geçer. Yahya Hayati
Paşa ve Levanten Pitako bütün
dağa sahip çıkarlar. Sonraları
bir kısmı ormana, bir kısmı as-
keriyeye cumhuriyet dönemin-
de Kemalistlerce tahsis edilir.
Emperyalistlerle komprador
üretim ilişkilerinin kaynaştırıl-
masından dolayı toprak reformu
yapma gücünden yoksun
olan TC, Bayraklı halkının ya-
şamsal sorunun temellerinde
böylece atmış olur.

1987' lerde ortaya çıkan
Yahya Hayati Paşa'nın dört ki-
zından olan burjuva torunlar,
avukatlar aracılığıyla halka "ya-
sal" dayanaklar getirerek tarih-
siz mektuplar gönderirler. Yah-
ya Paşa ve Pitako varisleri,
devleti yanlarına alabilmek
amacıyla İzmir Büyükşehir Be-
lediyesi'ne 2 milyon metreka-
relik 2261 ada ve 53 parseldeki
taşınmazların metrekaresi 50
liradan kamulaştırılması için
öneri götürürler. Bunun üzeri-
ne, imar islah planı alelacele
yapıldıktan sonra Belediye En-
cümnen 854 sayılı kararı ile ka-
mulaştırma işlemi yapılır. Dö-
nemin Belediye Başkanı Bur-

Yamanlar'da gecekondulu yıkımı sonrası...
Egemen sınıflar vurgun vururken, emekçilerin evleri başlarına yıkılıyor.

han Özfatura ile varisler, bir
protokol de imzalarlar. Proto-
kolde 2261 ada ve 53 parselin
kamulaştırıldığı, 2981 ve 3290
sayılı kanuna göre 37903 ada
eve 37904 ada ve parselleri ko-
nut yapılması Burhan Özfatura
tarafından kabul edilir. Kitabına
uygun olarak yapılan bu proto-
koldeki temel niyet Özfatura
'nın yaklaşan seçimlerde halka
tapu dağıtacağı propagan-
dasının ön hazırlığıdır. Alelacele
halkın bulunduğu konutların
ölçümüne girilir, Tabelaların
da "Yeminli Özel İmar Bürosu"
yazan bir sürü tefeci tüccar tür-
er. Halka sürekli tehdit mektu-
bu gönderen Yahya Paşa var-
risleri karşısında, evlerinin sa-
tilacağı korkusuna kapılan
emekçiler yeminli tefecilerin tu-
zağına düşerler. Kime karşı ye-
min ettiği ve adının başına bu
sözcüğü hangi amaçla yazdığı
belli olan tefeciler ilk vurgunu
yaparlar. Daha sonra ANAP
Karşıyaka Belediye Başkanı
olan Nevzat Çobanoğlu yemin-
li büroların ölçümünü geçersiz
ilan eder.

Burhan Özfatura'nın İmar
Planı çıkarıp Yahya Paşa varis-
lerine konut yapma izni verdiği,
denize nazır yerlerin bir kısmın-
da oturan gecekondulu halkın-
dan avukatlar aracılığıyla (50
ile 70 bin liraya metrekaresi fiyat
belirleyip) halka satar. Hatta
belediyenin istimlak ettiği fakat
"sütlü" olan arsa ve evleri de
tehdit yolu ile halkı, aynı fiyat-
larla almaya zorlarlar. Burhan
Özfatura'nın seçimi kaybetme-
siyle Büyükşehir Belediye
Başkanı olan Yüksel Çakmur
50 liraya kamulaştırılan araziye
yine yasal tehdit yoluyla 20.000
TL'den satış çıkarır. Müracaat
edenlerden 20.000 geciktiren-
lerden, metre karesine 40.000
TL alınacağını Encümen onay-
dınan geçirecek halka "gönderir."
"Panikleyen gecekondulu-

lar, belediye'ye başvurarak bu
parayı öderler. Kamulaştırılıp
imarı yapılan (!) alanlardaki tapu
kayıtlarına nedense kamu-
laştırma şerhi düşülmez. Kamu-
laştırma şerhinin düşülme-
mesi, Yahya Paşa varisleri için
yeni bir vurgun dönemi açar.
Ve avukatları Bora Ergüden ve
Doğan Oniz aracılığıyla tahsisiz
mektupları göndermeye devam
ederler. Mektupta; "Anılan gay-
rimenkulün üzerindeki uyuş-
mazlığın karşılıklı görüşmeyle
giderilebileceği inancıyla büro-
muza teşrif etmeniz, aksi tak-
dirde uyumsuzluğun giderilmesi
amacıyla aleyhinize dava açıla-
rak ve mecurun satılarak para-
ya çevrilebileceği; bu kere yar-
gılamaya giderlerli, mahkeme ve
avukatlık masraflarının mağdu-
riyetinize yol açabileceği..." tür-
ründen evin satılması ve yok-
sulun ödeyemeyeceği, (korka-
cağı mantığından yola çıkarak)
gecekondulular para ödenme-
ye zorlanır. Birçok emekçi bu
tuzağa düşer. Yahya Hayati
Paşa ve Pitako'nun varislerine,
ev ve arsaların metrekaresine
50 ile 70 bin lira öderler. Bütün
olan bitenden Belediyenin ha-
beri vardır. Belediye, kamulaş-
tırma şerhi düşürerek bu yok-
suzluğa yol açar, üstelik Yahya
Paşalar topladıkları 50, 70 bin
liralardan 20.000 liralık kısmını
belediye verecek milyarlarca
liralık vurgun yaparlar.

Gecekonduluların avukatı
Halil Kale, Yüksel Çakmur'a
telgraf çekerek durumu bildirir
ama hiçbir düzenleme olmaz.
Sorum İşçileri Bakanlığı'na, bil-
dirilir. İşçileri Bakanlığı İzmir
Büyük Şehir Belediyesi'ne vali-
lik aracılığıyla soruşturma açar.
Mülkiye Baş müfettişi Aziz Mu-
zoğlu konunun üzerine gider.
Burhan Özfatura döneminde
15 kata kadar konut yapma izni
verilen ve Yüksel Çakmur'un
temellerini söktürdüğü orman

sahasındaki malum varislere
ait olan "Gel-gez-gör" konutla-
rından dolayı çelişkiler artar. İl
encümeni, Burhan Özfatura
dönemindeki kamulaştırma ka-
rarından vazgeçmiştir. Bunun
üzerine 3. İdari Mahkemesi En-
cümnen kararını iptal eder. Bay-
raklı halkı için herşey sil baştan
olmak üzeredir. Yüksel Çakmur
döneminde 50 TL. metre kare
olarak kamulaştırılan arsaların
20 bin liraya satılması üzerine
gecekondulular mahkeme
açarlar. Fakat kaybederler. Ge-
rekçe ise Çakmur'un aradaki
19 bin beş yüz liraya yol su ve
altyapı yaptıdır. Oysa bu
amaçla daha önce % 35 ora-
nında para toplanmıştır. Bu-
radaki Belediye, komisyon-
cu, tefeci bir yaklaşımla halkı
soymuş bulunuyor.

Konuyla ilgili görüştüğümüz
semt sakinleri ise, kendilerine
Osman Kibar, İhsan Alyanak,
dönemlerinde de tapular veril-
diğini ve bunlar içinde para
alındığını, daha sonrada bunla-
rın iptal edildiğini söylediler.
Burhan Özfatura ve Çakmur
dönemlerindeki tapuların da ip-
tal edileceğinin ve verdikleri pa-
raların boşa gideceği tedirginli-
ğinde yaşıyorlar.

"Paşazadeler bize mektup
yolladıklarında önce ödeme-
meyi düşündüm. Fakat hiçbir
şey bilmiyorduk. Komşularımız
devlet bu, başa çıkamayız de-
diler. Asgari ücretle çalışmama
rağmen aldığım paranın yarısı-
nı belediye ödedim. O zama-
nın parasıyla dört milyon liraya
yakın parayı, çocuklarımın riz-
kindan keserek verdim. Aklıma
geldikçe içim yanıyor."

Çiçek Mahallesi'nde konuştu-
ğumuz yaşlı bir nine; Kocası
öldükten sonra kendisinden
"gecikme zammı" olarak defa-
larca para alındığını anlattı.

Cengizhan Mahallesi sakin-
leri; "imza topladık, belediye
götürdük ama fayda etmedi. O
zaman korkuyorduk. Şimdi ye-
niden para isterlerse ayaklanı-
rız." dediler.

Bayraklı halkının karşılaştığı
acılı gecekondulaşma süreci
ve yaşadıkları, ulaşım, sağlık
hizmetlerinden yoksunluk, vb.
vb. vb sorunları hâla devam
ediyor.

Yerel seçimlerin yaklaştığı şu
günlerde düzen partilerinin be-
lediye başkan adayları; Bay-
raklı halkına imardan doğan
sorunlarını çözeceklerini vaat
ediyorlar. Ama, halkın bu söy-
lenenlere inanmayacağını bil-
dikleri için kısa konuşmalar yap-
ıp kaçıyorlar.

Bayraklı halkının bilinçli ke-
simleri Yahya Paşa varisleri ve
belediyenin topladığı tefeci pa-
ralarının geri ödenmesini karşı-
larına çıkan burjuva adaylar-
dan istiyor ve sorunun üzerine
gidiyorlar.

"Hırsız devlet istemiyoruz"

İstanbul/Özgür Gelecek- 24 Şubat
günü Harb-İş İstanbul Şubesine
bağlı Dikimevi, Tersane, Bakım
Onarım, İkmal Grup, Sahil
Güvenlik ve Deniz Hastanesi
işçileri Taşkızak Tersanesi önünde
bir basın açıklaması yaparak,
hükümetin ikramiyeleri erken
ödeme uygulamasını protesto
ettiler. Basın açıklaması okunurken
yaklaşık 400 işçi Taşkızak
Tersanesi önünde toplandı. Basın
açıklamasını Harb-İş İstanbul Şube
Başkanı Orhan Coştur yaptı. Coştur
konuşmasında; ülkenin cumhuriyet
tarihinin en bunalımlı siyasi ve
ekonomik krizi içinde bulunduğunu
belirterek, "Kara Çarşamba'da
alınan ve işçi, memur,
çalışanların sırtına, sofrasına
saldıran devalüasyon kararı ile
yine ekonomiyeye yön veren
bürokratların sık sık istifa ve
görev değişiklikleri krizin
boyutunun ve çaresizliğin
ifadesidir" dedi. Coştur, işçi
ücretlerinin dondurulması,
özeleştirme ve işçi atma hesapları
yapılırken şimdi de 6772 sayılı yasa
uyarınca kamu kesimi işyerlerinde
verilmesi gereken ikramiyelerin
bayram öncesi ödendiğine dikkat
çekti. Sermaye güdümlü iktidarın
28 şubatta ödeyeceği ikramiye ile
emekçilerin 2,5 trilyonuna el
koymayı hedeflediğini belirten
Coştur, ikramiye aylarının mart ve
eylül olarak düzenlenmesini istedi.
Daha sonra bu uygulamaya karşı
toplanan 7 bin 500 imzanın
Başbakan Tansu Çiller'e
gönderileceği açıklandı. Bir işçi
"Tepkimiz bununla kalmayacak,
önümüzde seçimler var" dedi. Bir
işçi temsilcisinin "Nemaları
ödemekce ceciken devlet, neden
ikramiyelerimizi erken ödüyor?"
sorusunu işçiler, "Hırsız devlet
istemiyoruz" sloganıyla
yanıtladılar.

Tramvay işçileri dernek açtılar

İstanbul/ Özgür Gelecek- 19 Şubat
günü İstanbul Ulaşım Çalışanları
Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma
Derneği açıldı. Yaklaşık 120
tramvay çalışanın biraraya gelerek
iki aylık çalışma sonucu
oluşturdukları derneğin açılışına
kitlesel bir katılım oldu.
Merkezi Aksaray'da olan dernek
açılış konuşmasında, 12 Eylül'de
gelişen bütün olayların
sorumluluğunun emekçi kitlelere
yüklenildiği, bunun sonucunda
sendikasılaşma ve demokratik
örgütlenmelerden yoksun
birakıldıkları vurgulandı.
Demokrasinin sağlıklı işlediği
toplumlarda gündemi belirleyen
demokratik kitle kurumları olduğu
açıklanarak; Türkiye'de 12
Eylül'den sonra sendikaların
yasalarla tamamen işlevsiz hale
getirildiği, varolan sendikaların da
emekçi kitlelerin sorunlarına ne
kadar duyarlı olduğu tartışılır hale
geldiği vurgulandı.

Derneğin Geçici Yönetim Kurulu
Başkanı Kenan Yiğit, demeklerini
kurma amaçlarını bize şöyle
açıkladı: "Derneği kurma
amacımız, İstanbul Ulaşım
Sanayii A.Ş.'nde işçiler arasındaki
dayanışmayı sağlamaktır. Bunun
yanında sosyal, kültürel faaliyet
yürütmek, çalışanları bu temelde
eğiterek kendi haklarına sahip
çıkacak bir örgütlülük yaratmak,
bağlı bulundugumuz Demir Yol-
İş Sendikası'nın sınıf
mucadesesini sahiplenmemesine
karşı birleşmek için derneğimizi
kurduk." Demek kurucularından Sedat Çavuş
özellikle bağlı oldukları sendikanın
duyarız olduğuna vurgu yaparak,
"Sağlıklı bir örgütlenme anlayışı
olmadığı, işçi haklarına sahip
çıkamadığı için sendikaya karşı bu
derneği kurduk" şeklinde konuştu.

İşçiden eylem uyarısı

İzmir / Özgür Gelecek- Bor-
nova belediye işçilerinin 31 Ara-
lık 1993 tarihinde alacaklarını ala-
bilmek amacıyla yapmış oldukları
vezne eyleminde Belediye-İş sendi-
kası 6 No'lu Şube Başkanı Haşim
Candan, işçi alacaklarının
ödenmemesi halinde 1994 yılının
"eylem ve mücadele yılı" olacağını
beyan etmişti.

Belediyede çalışan 482 işçiden
her birinin 55 ile 60 milyon ara-
sındaki alacaklarının toplamı yak-
laşık olarak 28 milyar buluyor.
Ağustos ayından bu yana maaş
alamayan işçiler sadece gerçek-

leştirdikleri eylem sonraları bir kı-
sım paralarına kavuşabiliyorlar.
Bu şekilde paraların alınması ise
alacaklarından hiç eksilme olma-
masına hatta alacaklarının her ge-
çen gün katlanarak artmasına ne-
den olmaktadır.

"94 yılının ilk eylemini 12 şubat
tarihinde " iş bırakma eylemi"
şeklinde gerçekleştiren Bornova
Belediyesi işçileri bu eylemde
alacaklarını almakta kararlı iseler
de uzun süredir maaş alamamala-
rının da etkisiyle patronun dağıttığı
3'er milyonla eyleme son ver-
diler.

Konuyla ilgili açıklama yapan
Candan, "Belediye Başkanı şubat
sonuna kadar alacakların tamamını
ödeneyeceği konusunda taahhütte
bulundu. Kendisine bu fırsatı tanı-
yacağız. Bu eylemin niteliği ona
taahhütü hatırlatmaktı. Verdiği
sözü tutmazsa sert ve sürekli ey-
lemlere başvuracağız." dedi.

Yerel seçimlerin yaklaşmasıyla
yine oy kaygısına düşen yönetici-
lerin seçimler sonuçlanıncaya ka-
dar biraz daha ılımlı olabileceği
düşünüldürse, bu işçilerin alacakla-
rını alabilmesi için bir avantaj
olarak değerlendirilebilir.

Diğer yandan işçilerin gün geç-
tikçe kötüye giden ekonomik du-
rumları ise işçiler için bir deza-
vantaj teşkil etmektedir. Bu ise
her zamanki eylemlerde olduğu
gibi biraz ücret aldıktan sonra ey-
lemi biracakları anlamına gelebilir.
Patron ağlayan çocuğa elma
şekeri verilmesi gibi 60 milyona
varan alacakları yine birkaç mil-
yonla susterabilecekler mi? Ya da
işçiler sınıflarından aldığı gücü ve
örgütlülüğü göstererek haklarını
alabilecekler mi? Bunu, önümüz-
deki günler, tüm kamuoyuna gös-
tirecek.

Türkiye devrimci hareketinin çifte stand

Türkiye devrimci hareketinin geleneksel tavrı 70'ler kuşağına kadar, esasta sağ pasifist-revizyonist bir boyun eğıştır.

70'ler sürecinde toplumun bağrından fıskıran proletaryanın öncü partisi ve devrimci radikal örgütler, bu teslimiyetçi sağ-pasifist çizgiye öldürücü darbeler indirdiler ve bizler için zengin bir hazine sayılabilecek miras bıraktılar. Bırakılan bu mirasın sonraki kuşakları tarafından iyi kullanıldığını söyleyemeyiz. Hatta biraz da sorumsuzca kullanıldığı söylenebilir. Bu mirasın yerli yerinde kullanılmayan, hatta birazda sorumsuzca kullanan sol hareket, 12 Eylül sürecinde genel kitlesel bir güç ama dağılık. Leninist öncünün çelik disiplininden yoksun -ki öncü de bu fonksiyonunu üzerinde yeterince taşıyamıyordu- çekişmeli kimi grupların birbirinden devrimcileri öldürdüğü ve önemli zaafı üzerinde barındıran bir biçime girdi. Ve cunta karşısında hiçbir ciddi direniş sergilemedi (öncünün bir bölgedeki koşulların dayatmasıyla oluşan gerilla hareketi dışında). Cunta peşpeşe hem devrimci sosyal harekete, hemde ulusal harekete ciddi darbeler vurdu. Kayıplar önemli boyutlara vardı. Cunta, "dikensiz gül bahçesi" oluşturmayı hedefliyordu. Ve bunda, önemli ölçüde de başarılı oldu. Yalnız küçük genelde zirvalayıp, abuk-sabuk sözler etmekle birlikte, (şu gerçeklik ona bazan da doğruları söyletiyordu.) 12 Mart beyinlere vurgun vurdu. 12 Eylül ise hem beyinlere, hemde yüreklerle vurgun vurdu. "Evet 12 Eylül'ün şiddeti ve hedefi daha çaplıydı. Çünkü sol hareketin kitleselleşmesi, egemenleri ciddi kaygılara boğmuştu. Ve hem beyinlerin, hemde yüreklerin karartılması gerekiyordu. Bunda, belli ölçüde başarılı da oldular. Muhalif sol, katledildi, binlercesi işkenceden geçirilip, zindanlara dolduruldu. Dışarıda toplum susturuldu, içeride devrimci tutsaklar teslim alınmaya çalışıldı. Ama öncünün nefesleri ve devrimci tutsaklar; "esir düşmek mümkün ama teslim olmak asla!" şiarıyla cezavlerinde görkemli direnişler sergilediler. Metris, Diyarbakır direnişleri direniş sembolleri oldu. Ve susturulan topluma dalga dalga bir çılgılık gibi ulaşarak, toplumun bağrında yankısını buldu.

'80 süreci sonrasında sol hareket önemli bir değerler yitimine ve yozlaşmaya uğradı. Bunun etkileri ve toplum üzerindeki ölü toprağın süpürülüp atılması uzun sürdü. Bugün mücadelenin immesi yukarıya doğru vurmakta, ulusal ve sosyal mücadele gözle görülür bir yükselme göstermektedir. Buda sevindiricidir.

'80 öncesi, çeşitli devrimci örgütlerin, kendi iç hesaplaşmalarında veya devrimci teşkilatların birbirlerine şiddetle yönelmeleri sonucunda, (üzücüdür fakat) devrimcilerin kanı akıtılmıştır. Bir bir öldürmesi, bağışlanabilir değildir. Ve hiçbir zaman affedilmemeli, mazur görülmemelidir. Sol içinde bunun olumsuz örnekleri fazlaca yaşanmıştır. Ve solun sicili genelde, bu konuda kötüdür. Proletaryanın öncü partisinin bu konudaki tavrı, oportünist ve revizyonist hareketlerden, kendini bir bıçak sırtıyla ayırıcısına kesin ve nettir. O devrimci kanına eli bulaşmamış ve "devrimcilik" kisvesi altında yaşanan bu türden, her cinayeti kinamış, "suskun olmak ortak olmaktır." anlayışıyla, üzerine düşeni yerine getirmeye çalışmıştır. Fakat sol hareket, genelde "suskun" kalmayı yeğlemiş, kimi grupsal çıkarlar ön plana çıkartılarak, bu olumsuzluğa

blok tavrı almamış ve bir anlamda suç ortaklığına düşmüştür. '80 öncesi bu kısır döngülü pratiğinden, sol gereken dersi çıkarmamış ve olumsuzluğunu mahkum edememiştir. Ve "suskun" tavrı bugünde devam etmektedir.

Sol hareketin, şunu yalın ve net bir şekilde kınaması gerekir. Bir "devrimcinin" bir devrimciyi öldürmesi CİNAYETTİR. Bu cinayet affedilip bağışlanamaz. Bu cinayeti hiçbir mantık cıalayıp gerekçeler yaratarak mazur gösteremez ve göstermeye yeltenebilir. Bir devrimciye, bir yoldaşına silah doğrultan, öldürmeye yeltenecek ve öldüren bir kafanın devrimci değerleri ne ölçüde algıladığı ve nihai olarak "HER ŞEY İNSANIN KURTULUŞU İÇİNDİR" sloganını ne ölçüde benimseyip tartışma götürmeyecek kadar açıktır. Hedef, bu tür kafaları değiştirmek, dönüştürmek ve devrimci değerlerin, devrimci ahlak'ın bu kişilere kavratılmasıdır.

Bizim şiddete başvurduğumuz, kesim ve mücadelemiz önünde engel teşkil eden kesim nettir. Karşı-devrim saflarındaki egemenler, çanak yalayıcıları kurum ve kuruluşları devrimci zorumuzun hedefleridir. Devrimci şiddet ve eylemlerimizin hareketi kararlıtılmamalı, kime sıklığı tartışma konusu olan kurşun sıkılmamalıdır. Bizleri, burjuvaziden, bu devletin egemenlerinden, çanak yalayıcı kontralardan ayıran bir dizi ayırıcı özelliğimizin yanı sıra eylemlerimizde ayırıcı olmak zorundadır. Eğer kontraların gerçekleştirdiği ve gerçekleştirebileceği türden eylemler yapıyorsak, kesinlikle o örgütün oturup niteliğini tekrardan değerlendirmesi gerekir. Devrimcilere ve halka yönelen her türlü eylem, kim tarafından, ne amaçla yapılsa yapılsın, şiddetle kınanması gereken eylem türleridir. Ve işin adıdır devrimci gösterilemez. Her "kur-

şun adres tanımaz" savunması abesle iştigaldir.

Devrimci değerlerimize ve ahlakımıza uyum yaşamak ve savaşmak zorundayız. Savaş mantığımız (eylemlerimiz) politik hattımıza uygun, siyasetin silahlara kumanda etmesi ilkesince uygulanır. Ve her eylemimiz siyasetimizin bir yansıması sonucu olmak zorundadır. Savaş kurallarımızı ve eylem çizgimizi kendimiz saptırız. Pratikte düşülen tek tük olumsuz eylemler olsa bile özleştirisi verilmek zorundadır. Burjuvazi bugün tüm kirli yöntemlerle bizlere saldırmakta, fakat biz aynı veya benzer yöntemlerle kendisine karşılık vermeyiz. Biz devrimci eylem çizgimizi, haklı savaş kurallarımızı hayata geçirerek, burjuvaziye egemenlere, devrimci adalet anlayışımıza uygun düşecek şekilde karşılık vermek zorundayız. Eylem, eylem olsun diye yapılmaz. Her eylemin bir politik yönü olmak zorundadır. Ve bir sınıfa hizmet eder. Her eylem, yok edip, tahrip edip, yıkmanın yanı sıra bir çekim merkezi olmak zorundadır. İyi hedeflenen bir eylem, propagandayı, ajitasyonu ve örgütlenmeyi bağrında barındırır.

PKK'nın son dönemlerde gerçekleştirdiği bir kısım eylemlerinin, burjuvazinin değirmenine su taşıdığını, burjuvaziye hizmet ettiğini söylemek hiçe abartı olmayacaktır. Ve bunların "devrimci eylemler" olarak savunulmaya çalışılması vahimdir. Otobüslerin bombalanması, PTT gibi kitlesel kalabalık olan yerlerin bombalanması, kitlesel taşıma aracı olan tren (Erenköy) raylarının bombalanması ve suçsuz, günahsız insanların ölümüne neden olmanın gerekçeleri bulunamaz. Ve hiçbir ulvi değerlerle hiçbir gerekçeyle bu eylemler açıklanıp savunulamaz. Tek gerekçe şudur; "Küçük distan'da Kürtleri katledince, belki de sarsılabilir da katledec-

ğim." Bu mantık sakattır. Ve eylem çizgisi, devrimci bir eylem çizgisi değildir. Bundan zarar görecektir olan halktır, halkların kardeşliğidir ve devrimcilerdir. Bu tür eylemler egemenler tarafından iyi kullanılacak, şovenizmin şahlandırılmasında, Kürtle Türk'ün birbirine kıskırtılmasında ve emekçilerin zarar görmesinde kaldıracağı işlevi göreceklerdir. Bu eylem çizgisinden vazgeçilmelidir. Bunun, burjuvazinin işine yaradığı iyi görülmelidir.

PKK'nın egemenlere "misilleme" adı altında gerçekleştirdiği, yanlış bir kısım eylemlerin yanı sıra, direk proletaryanın öncü partisine ve devrimci örgütlere de (bir bölgede) yönelerek karşı-devrime hizmet eden eylemler yapmıştır.

Günümüz Türkiye'sinde, sol içinde, bugün iki sorun çıban başıdır. Birisi PKK'nın, Dersim bölgesinde proletaryanın öncü partisine ve devrimci örgütlere yönelik devrim karşıtı eylemleri, diğeri ise, Devrimci-Sol içerisinde meydana gelen gruplaşmaların, siyasal tartışma zemininden kayarak birbirine karşı silahlı eylemlere girişmeleri ve devrimci kanının dökülmesi olaylarıdır. Bu iki olayın ortak benzerliği ikisinde dökülen devrimci kanı olması, dökenlerin de devrimci olmasıdır.

Biz, devrimcilerin devrimci kanı dökmesine ilkesel olarak karşıyız. Devrimci kanına eli bulaşan bir "devrimcinin" devrimciliği bizce tartışılır. Ve tartışılmasında gerekir. Devrimciye, silah çeken şiddet uygulayan, devrimci kanı döken birey iktidar erkinde (bu iktidar sosyalist bile olsa) yer aldığı anda, uygulayacağı metodlar burjuvaziden çok farklı olmayacaktır, belki de artacaktır. Unutulmamalıdır ki halk içindeki çelişkiler uzlaşı çelişkilerdir. Ve halk güçleri bu çelişkileri iyi esbit edip, doğru bir yöntemle ele alırlarsa, bu çelişkilerin, çözümlen-

bir örnek ve güç önünde secdeye gelişi!

memesi için hiçbir neden yoktur. Sorun halk güçleri arasındaki çelişkilere yaklaşımdır. Ve sorun bizce ilkeseldir. Oyle de olmak zorundadır. Nerede kime uygulanırsa uygulan, karşısında yer alacağız ve almaya devam edeceğiz. Türkiye solu bu konuda iyi bir geleneğe sahip değildir. Bu türden olaylar arasında tavır alma becerisi göstermemekte ve almalı çabalamamaktadır. Seyirci rolünü tercih etmekte, arada bir seyir tırubünden mırın-kırın bir kaç söz sarf etmenin dışında, olumsuzluğun üzerine gitmemektedir. Türkiye de hiçte küçümsenmeyecek sayıda devrimci "devrimci", eliyle katledilmiştir. Ve sol genelde, seyircidir. Akımları bu devrimci kanları, tüm devrimcileri düşündürmelidir.

Sol içinde, iki çiban başı olarak görüldüğümüz olaylar karşısında, solun tavrını biraz irdelediğimizde şunu görüyoruz. Genelde suskunluk, kimine biraz mırın-kırın ama esasta tavirsizlik hakimdir. Az bir kesimi ise; bazen kraldan çok kralcı kesime ve devrimci kanı dökülmesini alkışlama yüzölçümünü sergileyebilmekte.

Olayları tek tek ele alacak olursak, DEV-SOL içerisindeki çatışma sonucunda akıttılan devrimci kanına kısım tavrını biraz alınılmıştır. Yurt içinde, yurt dışında ve cezaevlerinde DEV-SOL DK grubuna ve DEV-SOL BY grubuna tavır alıcı platformlar oluşturmak, kanın akıtılmasını engellenmemiş de olsa; yine de kısmen tavrı alınmıştır. TDH bu olay özgülünde üzerine düşen rolü oynamamıştır. Hatta TDH'ni eleştiriyoruz -ki yapması gerekeni yapmamıştır. Blok tavrıyla iki grubun önüne set çekip, devrimci kanı akıtılmasının önüne geçebilirdi.

Proletaryanın öncü partisinin bu olay karşısındaki hassaslığını; DEV-SOL'un DK grubu yermeye çalışarak, BY grubunu; "Himaye ettiğini, kucak açtığını, kendilerine kan-can verdiğini, kendilerini kayırdığını, onların kontra çocukları olduğunu, bunu görmemenin de suç olduğunu" iddia edip, hatta Avrupa'da yayınladıkları, bir resmi bildirin başlığını "Devrimci demokrasi ve direniş hareketiyle yendiklerimiz darbe'yi savunmanın şerefi TKP/ML'nin olsun" şeklinde atabilmişlerdir. DEV-SOL DK grubu zıvanadan çıkıp ne iddia ederse etsin, proletarya partisinin takındığı bu tavrı TDH için iyi bir örnektir. Bu bağlamda biz de devrimci kanı dökülmesi karşısında yer aldık ve hep yer alacağız. DEV-SOL DK grubu, öncünün bu sorununa MLM bilimi ışığındaki yaklaşımını, cepheden hedefleyip karartmaya, gölgelemeye çalıştı. Bununla yetinmeyip, "durumu tarih ve belleğimiz unutmayacaktır" şeklinde tehditlerde bulundu. Bu yapılan aymazlıktır. Suç işleme, devrimci kanı dökme hakkını kendinde buluyor, karşı çıkılması durumunda da tehdit ediyor. Varsın, belleğinde unutmazlar. Biz de bu sakat anlayışların değişmesi için çalışacağız. Ve yere dökülen devrimci kanını unutmayacağız. Dökenleri de teşhir edeceğiz. Devrimci kanı dökenlerden özelleştiri beklemekle birlikte vermeyeceklerini de biliyorduk. Fakat, öncünün koyduğu tavra dış bileşeler de, bu tavrın kendilerini düşündürdükünü ve olumlu etki yaptığını düşünüyoruz. Geline aşamada çatışmanın şiddetindeki azalma, DS-DK grubunun "tasfiyecilik birinci gündemimizden çıkmıştır" açıklamaları ve genel olarak koşulların değerlendirilmesi sonucunda, öncünün neferleri ve taraftarları, "DS-DK gru-

buyla kimi yerlerde insani ilişkilerimiz bile kesilmişti" diyerek "olayın yakıcılığı gündemdeyken, o özgülde takındığımız tavrı doğruydur. Amaç, devrimci kanının dökülmesine bir nebze de olsa, engel olmaktır. Bugün gelinen, aşamadaki koşulları değerlendirdiğimizde bu tavrımızı DS-DK grubuyla İNSANI İLİŞKİLER kurmak temelinde değiştiriyoruz." Aynı tavrımız DS-BY grubu içinde geçerlidir. Şeklinde tavra girmesi bizce de yerinde bir davranıştır.

Diğer olaya gelince; ulusal mücadele veren PKK'nın, Dersim bölgesinde, devrimci güçlere karşı "silme", "misafir" görme ve yürütülen devrimci faaliyeti "kamp derekesine" indirgenen sakat anlayışın gerekçelerini "bunlardır" diye göstermeye çalışmaktadır. Ki, esas sorun bunlar değildir. Esas sorun PKK'nın TC ile gireceği bir uzlaşma oyununun bozulmasından, ve özellikle proletarya partisi tarafından önüne çıkartılacak engellerden ürkesidir. Aslanan bu iken, yapay gerekçeler yaratmaya çalışarak, devrimcilerle karşı zor kullanmaya başlamasıdır. Ve bunun sonucunda: Eğitimli öğretmenlerin katledilmesi, DS ve TKP/ML taraftarlarına baskı, TKP/ML taraftarlarının katledilmesi, TDKP'nin "Silahlı Ajitasyon ve Propaganda Birimi"nden bir kısmının katledilmesi, bir kısmının yaralanması ve esir alınması, silah ve mühimmatlarına el konulması, bugüne kadar hâlâ geri verilmemesi... yapılan bu karşı-devrimci eylemler mahkum edilmesine rağmen, PKK MK'sının suskunluğunu hâlâ koruması ve bu olayları onaylaması...

Bu olay karşısında, sanki sorun sadece Dersim bölgesinde faaliyet yürüten örgütlenmiş ve özellikle de proletarya partisininmişcesine TDH tek kelimeyle üç maymunları oynamaktadır; "İşitmedik, görmedik, bilmiyoruz", sorumsuz tavrını takınmıştır. Buna karşı kimileri yüzeysel,

mektendirler. Dalkavukluğun bu kadarına pes doğrusu.

Sol olumsuzluklara gereken tavrı (olumsuzlukları teşhir-tecrit ve yapanları gerekirse dışlama) takınmamakta, sorumluluğunu yerine getirememektedir. Sol, 80 öncesi süreçte yaşadığı bir dizi olumsuz deneyden ders çıkarmadığı gibi, bu tür olaylardan da gereken dersleri çıkarmamıştır. Bu tür olumsuzluklara dün olduğu gibi bugünde tutarlı tavrı alamamaktadır.

PKK'nın devrimcileri katletmesine karşı, TKP/ML, Dev-Sol ve TDKP'nin Dersim'deki silahlı birimlerin ortak görüşünü içeren bildirin kamuoyuna dağıtılmasından sonra sallantıya düşen TDKP'nin bir yetkilisiyle yapılan röportaj Gerçek dergisinde yer aldı.

Bu röportajın uzunca bir bölümünü (gerekli olduğuna inandığımız için) aynen veriyoruz:

"Bundan bir süre önce; "Özgür Gelecek" gazetesi Dersim bölgesinde oluşturulan, örgütünün bir birimiyle, Dev-Sol ve TIK-KO'nun imzalarının bulunduğu ortak bir platformdan bahsedildi. Yansıdığı biçimiyle bu platform, sanki PKK'ya karşı bir gücbirliği platformu şeklindeydi.(abç) Söz konusu platform olayı hakkında kamuoyuna yeterince yansımayan yönlere var mı?"

— Bu konuda, Hozat bölgesindeki bir grubumuzla diğer örgütler arasında bir görüşmenin yapıldığı doğrudur. Ve bu görüşmeler sırasında PKK'nın saldırıları ve olası saldırılarının da tartışılıp konuşulduğu da doğrudur. Ancak gerek elimize geçen konuşma bantlarından edindiğimiz bilgiler ve gerekse bu ortak görüşmeden sonra kaleme alınmış bildirden çıkardığımız kadarıyla, devlete karşı ortak tutum ve ortak sorunlar tartışılmakla birlikte, PKK'nın bölgede devrimci örgütlere ve halka karşı saldırı-

Sol hareketin, şunu yalın ve net bir şekilde kınaması gerekir. Bir "devrimcinin" bir devrimciyi öldürmesi CİNAYETTİR. Bu cinayet affedilip bağışlanamaz. Bu cinayeti hiçbir mantık cilalayıp gerekçeler yaratarak mazur gösteremez ve göstermeye yeltenemez. Bir devrimciye, bir yoldaşına silah doğrultan, öldürmeye yeltenen ve öldüren bir kafanın devrimci değerleri ne ölçüde algıladığı ve nihai olarak "HER ŞEY İNSANIN KURTULUŞU İÇİNDİR" sloganını ne ölçüde benimsediği tartışma götürmeyecek kadar açıktır. Hedef, bu tür kafaları değiştirmek, dönüştürmek ve devrimci değerlerin, devrimci ahlak'ın bu kişilere kavratılmasıdır.

yarım ağız eleştiri yönelmiş de, esasta es geçmişlerdir. Soruna ciddi eğilip tavrı takınmamışlardır. Kimileri de, bağımsız tavrı yoksunluklarından ötürü ulusal mücadeleye yaltaklanmaları, PKK'nın kuyruğundan ayrılmayışları, ulusal mücadelenin, gelişen gücü karşısında secdeye gelişi ve kraldan çok kralcı kesilerek, "O bölge Kürdistan bölgesidir. O bölge PKK'ya terk edilmelidir. Sınıfsal mücadele yürüten örgütler o bölgeden çekilmelidir" diyerek kadar pervasızlaşmaktadırlar. Ve bu önerileriyle, kargaları güldürmekte, kedileri halaya durdurmakla gülünç duruma düş-

ları- Somutta bize yönelen olay başta olmak üzere- tartışılmıştır. Sonuç olarak, PKK'nın uyarılması ve bu tür saldırılara karşı halkın da desteğini isteyen çağrı niteliğindeki bir bildirin hazırlanması düşünülmüş ve yapılmıştır. Kamuoyuna yansıdığı gibi bildiri il düzeyinde ya da "Genel Sorumluluk"u bağlayan nitelikte bir imzamız yoktur. Bildirinin olumlu ve olumsuz bazı yanları var. Bizce muğlak bırakılan, muğlak kalan ve Partimizce ve bizce tasvip edilmeyecek şeyler. (Gerçek Der. Sy. 44) Röportajcı sorusunda; "Dergiye yansıdığı biçimiyle bu platforma, san-

ki PKK'ya karşı bir gücbirliği platformu şeklindeydi" diye zorlama bir yorumda bulunuyor. Halbuki Haber Merkezimiz; TKP/ML MK Askeri Komisyonu, Devrimci-Sol İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı ve TDKP Dersim İl Örgütü, 11 Aralık 1993 tarihinde "Emekçi Dersim Halkına!" başlıklı bir bildiri yayınladılar. şeklinde bir giriş yaptıktan sonra, habere alıntılar vererek devam ediyor. (Özgür Gelecek, Sayı 19) Ne haberin girişinde ve ne de haberin (bildirinin) bütünlüğü veya verilmiş biçiminde "PKK'ya karşı bir gücbirliği platformu" çıkmıyor.

TDKP Kürdistan örgütü Silahlandırılmış Propaganda ve Ajitasyon grupları genel sorumlusu, röportajdaki yanıtında, "Bizce muğlak bırakılan, muğlak kalan ve partimizce ve bizce tasvip edilmeyecek şeyler." diyor. Neymiş bunlar, açıklanmıyor, muğlak bırakılıyor. Ve anti PKK'cı olmadıklarının açıklamasına, ispatına çalışıyor. Sanki üç örgütün ortak imzaladığı bildiri" anti PKK'cılarının PKK'ya karşı oluşturdukları bir platform muşcasına kendilerinin öyle olmadığını ispata uğraşılıyor. Bu kaygı, bu çekince niye? Anlayabiliyoruz. Fakat tasvip etmiyoruz. Ve kendilerini tutarlı davranmaya davet ediyoruz.

Uçlu bildirin altına imza atan hiçbir örgüt anti-PKK'cı değildir. Anti-PKK'cı olmak amacıyla bir araya gelmiş olabileceklerine de inanmıyoruz. Ortak açıklama, daha başında, TC'nin "topyekün savaşına karşı birlik ve dayanışmayı geliştirmek" amacıyla bir araya gelinmiştir. "Topyekün savaşa karşı mücadele için devrimci örgütlerin birlik ve dayanışma göstermesinin önemi belirtilmiştir. Ulusal devrimci bir örgüt olarak PKK'nın böyle bir birlik ve dayanışma göstermesi gerekirken bunu yapmayıp tersine o alanda halka ve devrimci örgütlere yönelik eylemlerde bulunması eleştirilmiştir, ortak tavrı konulmuş. O toplantıdaki görüşmeler, o bölgenin sorunları, TC ve halkın durumu ile PKK'nın "karşı devrime hizmet eden eylemleri" üzerinde olmuş, üzerinde anlaşma sağlanan ortak konular, bildiriyle kamuoyuna açıklanmış. Olan şey budur. Bu, gayet açık ortadadır. Sorun, anti PKK'cılık sorunu değildir. Bunu körüklemeye de hiç kimsenin hakkı yoktur. PKK özgülünde sorun, PKK'nın olumsuz tutumları ve "karşı-devrimci eylemleridir." Devrimci kanının dökülmesi sorundur. PKK'yı olumsuzluklarından vazgeçirmek, dönüşü olmayan yola girmesini engellemek, bütün devrimcilerin görevidir. Bu konuda herkes duyarlı olmalıdır ve üzerine düşeni yapmalıdır. Bu, bugün her zamankinden daha önem taşımaktadır.

Altını çizerek ve üstüne basa basa vurguluyoruz. Biz devrimci kanının dökülmesine ilkesel olarak karşıyız. Kim nerde ne amaçla, hangi gerekçeyle yaparsa yapsın, bir devrimcinin, bir devrimciyi öldürmesini hiçbir zaman tasvip etmeyeceğiz. Halk güçlerinin kendi içlerindeki çelişkilerin çözüm yöntemi şiddet değildir. Türkiye devrimci hareketi, kendi geçmişinden öğretici dersler çıkarmalı ve günümüzde de sorumluluklarını yerine getirmelidir. Bir devrimcinin katledilmesine ne çifte standartlı yaklaşmalı nede hoşgörülü olmalıdır. Soruna ilkesel bakmalı ve gerekeni de yapmalıdır.

Yüksek faiz ve sömürünün katmerleşmesi

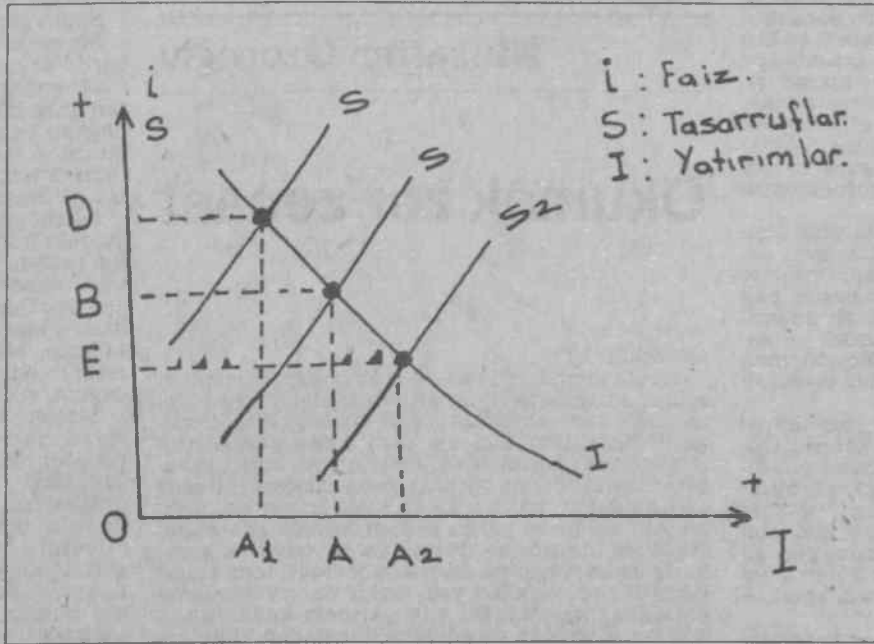
Geçmiş yazılarda son dönemde yaşanan krize, nedenlerine ve nelere yol açtığına/açacağına kabaca değinmiştik. Nitekim son gelişmeler bizce beklenmedik olaylar değildi. Aksine olguları değerlendirdiğimizde yaşananları ve yaşanacakları söylemiştik. Ekonomiyi etraflıca bir inceleme, yaşanacaklar hakkında yorum yapma olanağı tanıyorduk. Hele hele onun belli kriterleri halihazırda varsa işimiz daha da kolaylaşıyor. Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığı, ekonominin yönünü belirlemede temel kriterlerimizdendir. Elbette yaklaşımlarımız, kalıpsal yaklaşım ya da sonuçtan nedene ulaşma yöntemi değildir. Aksine bu sonuca geçmiş araştırmalarda değinildiğinden, direk o noktadan başlama imkanımız olduğundan böyle söylüyoruz. Özellikle IMF, Dünya Bankası, GATT gibi emperyalist kuruluşları, onların politikalarını, "öneri ve tasfiyelerini" incelememiz ve açıklamaya çalışmamız bundandır. Bu kuruluşların neden ve nasıl emperyalist kuruluşlar olduğu ayrı bir yazı konusudur olduğundan ona değinmeyeceğiz. Fakat bu gerçekliği arzeden sonuçtan hareket edeceğiz ve bu savın herkesçe kabul gördüğünü varsayacağız. Öte yandan yazı bir bütün olarak bu savı güçlendiren bir içerik taşıyor. (1)

YAPISAL UYUM PROGRAMI VE IMF DİKTATORYASI

Bu böyle olunca IMF'nin dayattığı ve 24 Ocak Kararları olarak bilinen istikrar (I) paketine göz atacağız. Diğer adımlarıyla yeni liberal politikalar ya da Friedmanci (Monetarist, Sıkı Para) Kuram olan reçeteleri ve bizdeki yansıması olan "İhracata yönelik sanayileşme (I)"nin içeriğine ve kabaca sonuçlarına değineceğiz.

Sürekli duyduğumuz "Yüksek Faiz", "Konvertibilite", "Düşük ücret (maaş) ve taban fiyatları, yüksek vergi", "enflasyon", "TL'nin değer kaybetmesi", "Devalüasyon", "Stagflasyon", "İşsizlik", "Ozelleştirme" vb. bu kuramın uygulaması sonucu doğan terimlerdir. Hepsisi de birbirine bağlı, işte geçmiş ve görevlerini yerine getirdiklerinde o ülke ekonomisini yerle bir eden, emperyalizmin boyunduruğuna tamamen sokan politikalar. "İhracata yönelik sanayileşmenin" ne menem şey olduğunu bu tek tek terimleri açıklayarak anlamaya çalışalım. Özellikle Friedmanci Politikaların temeli olan **Yüksek Faiz**'le başlayalım.

Sanayici kapitalist, üretim süreci sonucunda çıkan meta'yı direkt kendisi tüketiciye sunmaz. Bunun için kapitalizm öncesi de var olan fakat kapitalizmde sanayici kapitaliste bağlı hale getirilen ticaret burjuvazisini kullanır. Ticaret kapitalisti de elbet burdan bir kâr elde etmelidir ki bu işleme tabi olsun. İşte ticaret kapitalistlerinin de kârının kaynağı burjuvaların ileri sürdükleri aksine **artı-değerden** aldığı paydır. Artı-değeri, işçiyi sömürerek sanayici kapitalisti açığa çıkarırken, ticaret kapitalisti de bu paya ek olarak ticaret çalıştırdığı emekçileri ve metayı ulaştırdığı (veya aldığı) küçük üreticiyi de sömürür. (Bunun aldığı çeşitli biçimler vardır ve tüm bunlar kapitalist ekonomide bir bütünlük içerir. Bu ayrı bir konu olduğundan geçeceğiz.) İşte ticaret kapitalistinin eline ulaşan bu kâr payı artı-değer üzerinden elde edilen ticaret kârıdır ve belli bir kısmı faiz biçimini almıştır. Öte yandan sanayici kapitalistinin üretim sürecinde belli bir oranda üretimi katmadığı (amortisman vb. nedenlerden) bir para vardır. Elinde boşta duran bu parayı bekletmez. Bu parayı faiz karşılığı başka bir

kapitaliste borç olarak verir. Burdan artık şunu söyleyebiliriz: **Faiz, artı-değerin değişik bir biçiminden başka bir şey değildir.** (2)

Yüksek faiz de bu artı-değer oranının büyüklüğünü gösterdiği gibi aslan payını kimin aldığını ve ekonominin nasıl bir niteliğe sahip olduğunu gösterir. Tabii Türkiye'de sürekli asalak, üretken olmayan sermayenin varlığını da. Öyleki tüm bunları topladığımızda katilin kim olduğunu bulabiliyoruz. Zira faizin dayandığı yer artı-değer ise böylesi bir üretilimin (yani yüksek faizi karşılayacak bir artı-değer çıkarımı) olması gerekiyor. Oysa Türkiye ekonomisine baktığımızda hiç de bunu karşılayacak bir ekonomik örgütlenişe sahip değildir. Hele bir de buna faizlerin tasarrufları (S = Tasarruflar) azdığını, burdan da yatırımları (I = Faiz) durdurduğunu biliyorsak nereden geliyor bu değirmenin suyu diye sormamız gerekiyor. Yani artı-değeri "üretecek" olan sanayi burjuvazisi, ulusal burjuvazi oldukça cılızdır. O halde artı-değerin başka bir görünümü olan bu yüksek faiz nereden çıkıyor. Ekonomide bunun hiçbir mantıksal açıklaması yoktur. Fakat bu ekonomi emperyalizme bağımlı komprador, yarı-feodal bir karakter taşıyorsa mümkündür. Bunun başkacada bir açıklaması yoktur. Hele yüksek faizin bu ekonomiyi daha da batıracağı bir gerçeklikken. (Grafik'e bakınız)

O halde neden yüksek faiz?

Bu politika Friedman'ın Paracılık (Monetarizm) öğretisinin temel taşlarından biridir. Özellikle IMF aracılığıyla yarı-sömürge ülkelere borç verme karşılığında şart koşulan bu siyasetle bir başka bir çok kuşurma imkanına sahip emperyalistler en başta karapara gibi vergi dışı sermaye bankalara çekilerek vergi kapsamına alınıyor. Öte yandan kredi imkanını keserek küçük firmaları büyük holdinglere bağımlı hale getiriyor. Bu da dış bağımlılığı gerektirir. IMF'ye borçlanma böylelikle gerçekleşir ve borçlandıkça batağa çekilir. Öyleki ulusal ekonomi kendi elini kendisi bağlar. Ülkede üretilen artı-değer ve artı-ürün faiz görünümünde (borçların faizlerinin ödenmesi) emperyalizme akar. Bir IMF yetkilisi borçlanma hakkında şunu söylerken gerçekliği ne güzel dile getiriyor. **"Tekerleğin bulunuşundan sonra en büyük icat, ülkeleri borç tuzağına düşürmek olmuştur."** İşte emperyalizm ve sermaye ihracı budur. İşte ülkeden emeğin, artı-değerin emperyalizme akışı budur ve sadece bu bir şeklidir.

Diğer terimleri ve işlevlerini, niteliklerini açıklamadan önce yüksek faizin

yine son gelişen olaylar üzerindeki görevlerini ve yol açtığı sonuçları açalım. Yukarıdaki açıklamalarımızdan hareket edersek son kriz TC ekonomisine oldukça pahalıya mal olmuştur. Dışarıya oldukça büyük oranda artı-değer akıtılarak o oranda da emperyalizme bağımlılık geliştirilmiştir. Son krize şimdiye kadar elde edilen artı-değer de (bu terimi kullanmamız da ülkede elde edilen diğer zenginliklerde anlaşılabilir) dışarıya akıtıldı. "Şimdi yeni" sömürü için yeni olanaklar ve 24 Ocaklar peşindeler. Bundan sonraki sürecin adının pervasız sömürü ve saldırı olacağını söylerken burdan hareket ediyoruz. Zira emperyalistler doymuyor. Yapılacak şey sömürü mekanizmasının etkin çalışması ve önündeki engellerin kaldırılması. Nitekim Çiller ekonomik krizleri aşabilmek için emperyalistlerin dayattığı "reçeteleri" can havliyle pratiğe sokuyor ve bu güvenceyle yeniden borçlanabiliyor. Oysa uluslararası rating şirketleri TC'nin kredi-bilitesinin kalmadığını açıklamıştı. O halde parayı, borçlanmayı nereden sağladı. Elbetteki cazibesini kullanmadı. Bunun için emperyalistlere yeni "güvenceler" verdi.(?) Bunlarda ilkeri süreçte "Kıbrıs", "Bosna-Hersek" "Kürdistan"... ya da yeni "istikrar paketleri" doğrultusunda emperyalist politikaların uygulamasında gereken emirlerin yerine getirilmesi şeklinde kendini yansıtabilir. Bu konuda emperyalistler fazla gecikmeyerek zaten varolan bağımlılığın üzerinden hemen "ekonomik paketlerini" sundular. Dünyada ve Türkiye'nin bulunduğu bölgedeki sorunlar hakkındaki yaklaşımları da yine emperyalizmin direktifleri şeklinde yansıtmakta ve yansıtmakta. (3)

Daha önceki yazılarda sık sık TL'ye güven tazelemekten, sermaye kaçışının engellenmesinden söz etmiştik. Özellikle Çiller bunun için sık sık burjuva basının aracılığıyla TL'ye yatırım yapılması ve Döviz'e yatırımın "zararları" konusunda demeçler verdi. Hatta bu yetmeyince Tahtakalede'ki tefecitüccarı, spekülâtörleri, komisyoncuları dahi joplama operasyonu düzenlediler. Burda tek bir amaç vardı o da döviz'e yönelişi engellemek -serbest piyasa koşullarında bunu yapamayınca şiddet'i dahi kullanmaktan geri kalmadılar- bu şekilde sermaye kaçışını ve daha yeni geçtikleri Konvertibilite sisteminin daimiliğini sağlamak. Zira döviz aşırı talep Konvertibiliteyi tehlikeye soktuğundan onu etkisizleştirebilecektir. Bu da var olan sömürü sisteminin bozulması demektir ki bu pek işlerine gelmiyor. Bu Friedman Modeli'ne pek uymayan bir sonuç. Konvertibilite, ul-

sal paranın serbestçe yabancı paralarla değişebilmesi ise bu devam etmelidir. Bu liberalizmin gereğidir. Ayrıca, Sermaye hareketleri üzerindeki tüm engeller kalkmaları ve bu gereklilik emperyalistler ve onların uşaklarının çıkarları gereği bir gereklilik. Yoksa milli geliri ve ulusal üretimi bu oranda düşük olan bir ülkenin böylesi bir müdahalesizliği mantık dışı, bilim dışıdır. Fakat ekonominin adı IMF ve reçeteleri ise böylesi saçmalıklarda yaşanacaktır. Nitekim Çiller konvertibilitenin olduğu bir ülkede 13.6 oranında devalüasyon yaparak Türkiye'yi bir rekor ve ilker listesine sokmayı başardı. Zira böylesi bir örnek henüz dünyada yaşanmış bir örnek olduğu gibi teorik olarak da imkansız ve olmaması gereken bir işlem. Fakat burası Türkiye ve herşey beklenir. Bunu neye dayanarak söylediğimiz gelince. Zaten Freidmanci politikalar döviz üzerindeki baskıların en aza ve hatta sıfıra indirilmesini gerektiriyor. Bu böyle olunca ulusal paranın döviz karşısındaki konumlanışı kendiliğinden, piyasanın kendi işleyişi içinde yerini buluyor, yani değeri düşüyor ve yükseliyor. Konvertibilite'de döviz üzerindeki sermaye hareketleri üzerindeki bu denetimi kaldırıyorsa küçük küçük devalüasyonlarla (buna gerçek anlamda devalüasyon diyemeyiz) bu denge sağlanıyor zaten. Yani yeniden bir devalüasyona gerek duyulmaması olgusu var. Tabii bu yaşananlar kafalarda programlanan ekonomik işleyişi gerçek pratik arasındaki çelişkiyi yansıtmakta bir başka kriter bizim için. Bu ayrı bir yazı konusu olduğundan (Devalüasyon, döviz kuru politikaları ve Konvertibilite) geçiyoruz. Fakat en azından yalanlar ve demagojiler gerçekliğini bize hatırlatıyor. Zira tüm söylenenler, formüle edilen ve önümüze koyulan ekonomik işleyişler her nedense hep tersinden işliyor ve o ülkeyi kalkındıracağına daha da bağımlı hale getiriyor. İşte Türkiye'nin tarihine (ve tabii diğer yarı-sömürge ülkelere) baktığımızda emperyalizm hep "istikrar", "refah", "ekonomik kalkınma" paketleriyle gelmiş ve her seferinde de ülkede ne varsa alıp götürmüş, ekonomiyi felce sokarak, kendine bağımlı hale getirmiştir.

Evet. İşte yüksek faiz politikasının nedenleri ve götürüleri. İşte TL'ye güven tazelemek istemenin anlamı. İşte nasıl sürekli ve üst boyutta yeniden bağımlılık, ulusal ekonominin felci.

Açıklama:

(OB) faiz oranında, ekonomide (OA) kadar yatırım (I) vardır. Faizin (OB)den (OD)ye yükseldiğini varsayalım. Böylesi bir durumda faize paralel tasarruflarda artacaktır. Bu yatırımlardan (I) kısmını demektir. Yatırımlar (OA)dan (OA1)'e düşecektir. (Alternatif maliyet eğrisi yaklaşımından)

Tersi durumda faiz (OE)'ye düşerse yatırımlar (OA1)'den (OA2)'ye yükselcektir. Bu basit tablo faizin (i), yatırım (I) ve tasarruflar (S) üzerindeki etkisini, doğrusu Türkiye de yatırımlar üzerindeki dolayısıyla ulusal ekonomi üzerindeki yıkıcılığının göstergesidir.

Dipnot:

1) Bu konuda Lenin'in "Kapitalizm'in en yüksek aşaması, Emperyalizm" adlı kitabına bakılabileceği gibi özellikle güncel ve basit olması açısından İKTİSAT dergisinin 342. sayısında yer alan Prof. Dr. Michael CHOSSU-DOVSKY'nin "Yapısal Uyum Programı ve IMF Diktatoryası" başlıklı yazısına bakılabilir.

2) Bu konuda bakınız. Prof. Sadun Aren "100 Soruda Para ve Para Politikaları", "Politik Ekonomi Cilt 1", "SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi sf. 230-250 Kapital".

3) Burda anti parantez belirtmeliyiz ki emperyalizme bu son gelişen süreçte yeni bağlanmıştır. Türkiye şeklinde bir anlayış olmalıdır ve anlatılmak istenmiyor. Bağımlılığın daha da pekişmesi, yeni sözleşmelerle güvence altına alınmasıdır. Son ekonomik konumlanış gereği yeniden şekillenmiştir o kadar. Yoksa TC kurulduğundan bu yana emperyalizmin yarı-sömürgeci bir ülkedir ve bu statü DHD olmadan da değişmez.

Otuz ya da kırk yıl dağda yaşanır mı? Yaşanır. Önemli olan, dağ hayatını yaşanılır hale getirmektir. Gökyüzü ve toprak berraktır. Bu berraklığın en tutkun olduğu şey, hareket halinde olan ayakların bilinçli serüvenidir. Söz konusu olan, aslında bir destan, bir mitolojidir. Altın yaşamın ve ölümsüzlüğün kapısını aralamaya çıkmıştır insan. Bakışlardan dökülen masal ışığıyla aydınlanmaktadır toprak. Şimdiye kadar, gerçekleşmeyen ve gerçekleşmeyecek olan bir tek masal dahi gelmemiştir yeryüzüne. Ateşi alınlarında taşıyan ve dağda yaşayan gezginci masal insanları inanır en çok masalların gerçekleşme gücüne.

Nişangahlarını omuzlarında yıldızlar gibi taşıyan bir dağ grubu, bir kültür grubudur aynı zamanda. Ateşten çıkardığı demirini kültür örsünde dövmek durumundadır. Suda balık olmasının, dağ hayatını yaşanılır hale getirmesinin en önemli şartlarından birisidir bu. Ürettiği siyasal ve sanatsal düşünceleri, ürününü, eyleme dönüştürmek durumundadır. Bunu yapmadığı an, dağ hayatını çekilmez hale getirir.

Dağ hayatının karakteri özgürlükle yoğrulmuştur. Sanatsal yaratımda kabızlık söz konusu olamaz. Gerçeğe, yeniyi ve orijinalliğe daha yakındır. Yaratmak için direktife, izine gereksinimi yoktur. Ernest Renan'ın dediği gibi zaten, "gerçek ve orijinal düşünce de, vücut bulmak için izin istemez ve hakkının tanınmasını pek almaz; o her zaman yeterli özgürlük bulur, çünkü muhtaç olduğu tüm özgürlüğü o kendi kendine verir."

Gerçek altın yaşamı, ölümlü yaşam arasında aramaya çıkan insan, en özgür insandır. Bu insanın en kaliteli kültürel üretim ve tüketim dışında kalmasını düşünebilir miyiz? Bu silsilelerde ateşle sevişen modern insanlar var. Bir tiyatro grubu var. Şiir, öykü, folklor, müzik, masal, fıkra, bilmece, okuma ve derinleşme, kültür ve siyaset, ateş ve aşk, demir ve gül var. "Zor" ve "imkansız" kelimelerinin girmediği, girse bile dikiş tutturmadığı silsilelerdir bu silsileler. Cezaevlerinden büyük sanatçılar çıkar da, bu silsilelerden çıkmaz mı?

Sanatsal üretim zaman, olanak, yoğunlaşma ister. Dağdaki özgürlüğün dağarcığında, bunlar fazlasıyla vardır. Modernlik mi, o da vardır. Koskaca bir dünyayı değiştirme azminden daha modern

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Okumak zor zenaat

ne olabilir ki?

Gerilla komutanı, sadece askeri sorunları bilen, askeri sorunlarla ilgilenen adam olabilir mi? Yeni insan yaratın adam, değil midir gerilla komutanı? Kolay bir iş midir yeni insan yaratmak? Sırf mermi ve bomba kültürüyle yeni insan yaratılabilir mi? Bizim burjuva genarellerimizin ezici çoğunluğunun kafası, katık katırlarının kellelerine takılan gırcın ya da saman torbası gibi sağır, dilsiz ve metruktur. Rusya'da Gorbaçov'a karşı darbeye kalkışan ya da parlamentoya topa tutan generallerin kafaları pek farklı mıdır? Bunların kafalarını yarsan, iki elin parmağı kadar kitap çıkmaz. Kafasına ve gönlüne durmadan kitap içiren kaç general var yeryüzünde?

Her gerilla komutanı, zaftıye beygiri olmak istemiyorsa, kafasına ve gönlüne her ay, en az bir kitap içirmelidir. Halk ordusunda olan birisi için, kitap okumamak resmen suç sayılmalıdır. "Dünyayı nasıl değiştireceksin, deli danalar gibi bakıyorsun?" diye sormazlar mı adama? Geçen yıl söylediklerini söylüyorsun. Bu yazıyı geçen yıl yazmamış mıydın sen? Başlığını mı değiştirdin yoksa? Senin yüzünden, aynı sakızı çiğner gibi oldum ben de. Başlıkları ve sözcüklerin yerlerini değiştiriyorum bol bol. Yeni bir yazı yazdığımı sanıyorsun. İşin acı yönü de bu ya.

Okumayan adam, ölü adamdır. Ne çıkar sırf gerilla komutanının okumasından. Tarihin tanıdığı

en büyük komutanlardan Akhileus'u şöyle konuşur Homeros:

Üstün tutarım ırgat olmaktan yanında çalışmayı Yoksul, mah mülkü az bir adamın Bütün göçüp giden ölümlere kral olmaktan.

Bu, eşsiz bir yaşam tutkusudur kuşkusuz. Ama ben, kabristan kralığını tercih ederim. Okumayı erdem haline getiren kavimlere kral olmaktan daha büyük bir azap var mıdır? Kabristan hiç değilse baştaşlarını güneşe doğru yükseltir ve bunların insanlar tarafından okunmasını sağlar. Ölümler kellesinden fıskıran taşın kendisini okutma çabasına tanık oluruz kabristanda.

Ağzından çıkan fikri güzelleştirmeyenin tüfeğindeki kudreti, fazla önemsemeyiz tarih. İnsanlığın beşbin yıllık kültürel zenginliğini kucaklamayan, bu zenginliği dev bir projekte dönüştürmeyen öncülerin diktiler abideler, dipten gelen dalgalara karşı pek dayanıklı olamıyorlar. Stravinski'lerin, Mayerhold'ların, Gorki'lerin seni dinlemesi, ciddiye alması, senden etkilenmesi, senin çapına, sikletine bağlı bir sorundur.

Gerçek yaşama ters, doğal gereksinimleri sınırlayan, yarı-püriten, sektör bir dağ yaşamının ömrü uzun olmaz, olsa bile cüssesi gelişemez. Dağ özgürlüğü, dağ disiplininden korkmaz. Onu, kendi temeleni güçlendiren bir öge olarak görür. Ve onunla, çatışması uyumlu bir birlik oluşturur. "Uyumlu çatışma", "Uzlaşır çelişki" diyalektik materyalizmin sevmediği, duyunca gülümsediği kavramlardır bunlar. Ama gerçek yaşamda vardır bunlar. Sandığımızdan daha zengin, daha şartlıdır gerçek yaşam.

William Faulkner'in SARTORIS'ini okuyorum. İlk sayfaya şu notu düşmüş Faulkner: "İlk kitabımın yayımlanmasına yardımcı olan SHERWOOD ANDERSON'a, SARTORIS'in onu pişman etmeyeceği inancıyla." Yazar, ilk yaptığını, yayımlanmasına yardımcı olması için SHERWOOD'a götürür. Aldığı cevap şudur: "Okumam şart koşulmazsa, Liveright'a bastırırım."

Okumak zor zenaat. Günümüzde daha da zor. Bu zorluğun üstesinden gelmeye bağlıdır, çok daha güzel bir geleceğin yaratılması. Ateş gibi parlar doruklarda okunan her kitap. İsterse gündüz olsun.

Kitabın ışıldamasına bağlıdır arpacığın aşkla ışıldaması.

15 bin kişi Sivas katliamını lanetledi

İstanbul/Özgür Gelecek- Divriği Kültür Derneği'nin İstanbul'da düzenlediği halk gecesi, oldukça coşkulu geçti. 25 Şubat akşamı, Abdi İpekçi Spor Salonu'nda düzenlenen geceyi, yaklaşık 15 bin kişilik bir topluluk izledi.

Gece, Nur Süre ve Orhan Aydın'ın, kitleyi, Sivas'ta katledilenler için saygı duruşuna çağırmasıyla başladı. Yapılan saygı duruşundan sonra, geceye Özgürlük Türküsü'yle devam edildi. Grubun, "Dağlara Gel" türküsüne, sunucular Nur Süre ve Orhan Aydın'ın katılmaları, kitleyi daha bir coşturdu. Çok yoğun sloganların atıldığı gecede, sıcak türkülerle coşan kitlenin teri hiç soğumadı.

Bu durum, polislerle kitle arasındaki gerginliğin artmasını ve programın aksamasına neden olduysa da, katliama ilişkin dia gösterimi sırasında kitlenin coşkusu doruğa ulaştı ve onbinler sloganlar atmaya başladılar: "Sivas'ın Katili Patron-Ağa Devleti!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Dün Sivas'ta Bugün Kürdistan'da, Çözüm Faşizme Karşı Savaşta!". Bu arada "Düzen Partilerine Oy Yok, İktidar Namlunun

Gece boyunca "Sivas'ın Hesabını Soracağız!" sloganı atıldı.

Ucundadır-TKP/ML TMLGB" pankartı açılıyor ve polisler tarafından zorla indirilmesine karşılık "Polis Dışarı!", "İşkenceçilerden Hesap Soracağız!" sloganları salonu çınlatıyordu. "Suskun Halk İstemiyoruz!" sloganına da, kitle, alkışlarla cevap verdi.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Zülfü Livaneli ve Nurettin Süzen'in salona girmesiyle, kitlenin protesto alkışları ve yuhalamaları yükseldi.

Gecede türkülerle, Özgürlük Türküsü'nden sonra, Fevzi Kurtuluş, Grup Denge Azadi, Aşık Mahzuni, Gül Sorgun ve Arif Sağ devam etti.

Küba ile dayanışma gecesi

Kartal/Özgür Gelecek- 25 Şubat günü Kadıköy Caferağa Spor Salonu'nda, 68'li Vakti'nin düzenlediği "Küba ile Dayanışma Gecesi" yaklaşık 3 bin kişinin katılımıyla gerçekleşti. Gece, dünyada ve Türkiye'de sosyalizm ve komünizm uğrunda şehit düşönlere 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı.

Spor salonunun tek tribünü ve organizenin yetersiz olmasından dolayı, gelen izleyici izdiham yarattı. Gecede gereksiz "slogan yarışması" da yaşandı. Sloganlaşmanın yarattığı gerginlikten dolayı, Küba heyeti, izleyicileri protesto ederek salondan çıktılar.

Küba dostları ile 68'li Vakti'nin düzenlemiş olduğu gece, İP'li yöneticilerin gövde gösterisine dönüştü. Bu gövde gösterisinden rahatsızlık duyan SİP'li yöneticiler geceyi terk ettiler. İlerleyen saatlerde müzik ve şiir dinletisinin yanı sıra Mezopotamya Çocuk Korosu, gösterimlerini sundu. Daha önce geceye katılacağını bildiren Sadık Gürbüz'ün rahatsızlığından dolayı geceye katılmayacağı açıklandı. Geceye katılan Grup Kızılırmak ise, çeşitli marşlarla kitleyi

coşturdu. Grup, "İbrahim Yolcu" adlı türküyü söylerken kitle tarafından "İboğal Ölmez!", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganları atıldı. Küba Dostları Korosu'nun dinletisinden sonra Ferhat Tunç sahnedeki yerini aldı.

Bu arada önceki slogan yarışına pek katılmayan 50-60 kişilik bir grup, gecenin ortalarında "Marks- Lenin- Mao, Önderimiz İbo, Savaşıyor TIKKO!" sloganıyla salonu sarstı. Gece boyu hiçbir ses çıkarmayan bu grup, gecenin sonlarında ihtilalci sloganlarla izleyicileri mücadeleye davet ettiler. Gece boyu slogan yarışması yapanlar, bu grubun sloganlarını sessizlik içinde dinlediler. Başta 60 kişilik olan grup devamlı olarak çoğalarak 100 kişiyi geçti. Gecenin sonlarına doğru halaylar çekildi ve sloganlar atılmaya devam edildi. "Dersim- Tokat- Erzincan, Savaşıyor Partizan!", "Ağa-Patron Devletini Yıkacağız Halk İktidarını Kuracağız!" vb. sloganlarla izleyiciler oylaysız bir şekilde dağıldılar. Dağılırken bir grup insanın, "Yaşasın Sosyalist Kübal" sloganını attığı görüldü.

"Dostluk ve dayanışma şöleni"

İstanbul/Özgür Gelecek- Şişli SHP Gençlik Komisyonu tarafından 20 Şubat günü Labella düğün salonunda "Dostluk ve Dayanışma Şöleni" düzenlendi.

SHP'lilerin yanısıra devrimci-demokratların da kitlesel katılımının olduğu şölen, zengin bir programa sahipti. Salondaki pankartlardan, devrimci-demokratların etkin olduğu görülmüyordu. Pankartlarda "Yargısız Yargısız İnfazlara Son", "Ali Efeoğlu Nerede, Gözaltında Kayıplara Son", "Sivas'ın Hesabını Soracağız" sloganları yer alıyordu.

Devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan program, sanatçı Zekeriy Taş'la devam etti.

Daha sonra sahneye Grup Kızılırmak davet edildi. Kızılırmak'ın yine her zamanki sadeliğiyle kitleyle bir-

likte halk türkülerini söylediği bir anda, salona gelen Anakent Belediye Başkan adayı Zülfü Livaneli ve Şişli Belediye Başkan adayı Fatma Girik büyük bir patırtı-gürültüyle içeri girdiğinde, şakşakçılarından başka kimse ilgi göstermedi.

Bu sırada Grup Kızılırmak elemanlarından İlkay, "Geçen yıl televizyonlarda çirliçiplak teşhir edilen kadın gerillalara adadığımız türkümüzü okuyacağım" demesi üzerine salon, "Yargısız İnfazlara Son", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla çınladı. Atılan sloganlardan rahatsız olan Livaneli, konuşma bile yapmadan salonu terk etti.

Değişleriyle programı renklendiren Aynur Hışılın ardından sahneye çıkan Grup Munzur, bu yıl bir alkışla

karşılandı. İlk olarak güzel bir şiirle programına başlayan grup, İsyen Ateşi türküsüyle birlikte kitleyi hareketlendirdi. Halay türkülerıyla, kitle bol bol halay çekti. Munzur en son Babanın Türküsü'yle programını bitirdi. Şölen, halk oyunları ve sloganlarla sona erdi.

Ayrıca, DEP Ankara merkez binasının bombalanmasını ve devam eden baskıları kinamak, tüm demokratik kurumları ve kişileri duyarlı kılmak amacıyla DEP Şişli ilçesi bir açlık grevi başlattı. Açlık grevi, yaklaşık 50 kişilik bir grupla ziyaret edildi. Sıdık ve Grup Munzur'dan birer konuşmacı kısaca saldırıların kinayan birer konuşma yaptı. Daha sonra Grup Munzur kısa bir dinleti sunarak baskılara karşı mücadele için siyasi grevlerin yapılmasını ve halkın bu mücadelede dayanışma göstermesi gerektiğini belirtti.

Halk oyunları ve kültür

A. Ozgen UTKU

Halk oyunları toplumsal yaşamın birer aynasıdır; ve genellikle de gerçekleri dile getirirler. Denilebilir ki, toplumsal kültürün temel derinliklerinden birini meydana getiren bir bakıma halk oyunlarıdır. Halk oyunları, halk sanatının ve yaratmış olduğu değerlerin topluca simgelenmiş bir daldır aynı zamanda. Bu anlamda kültürel gelişmede önemli bir mevzide durmaktadır halk oyunları. Tüm toplumların tarihi incelendiğinde zengin bir halk oyunları değerlerinin ortaya çıkacağını görebiliriz.

İLK DANSLARIN ORTAYA ÇIKIŞI

Halk oyunları, insanın toplumdaki üretici yerini almasıyla birlikte ortaya çıktı. İnsanlar, eylemlerini, beğenilerini, gelenek ve göreneklerini, acı ve sevgilerini, el-saneler ve destanlarını, doğal olaylardan korunma duygularını sergilemek, bolluk ve bereket dileklerinde bulunmak için düzenledikleri tören ve toplantılarda ilk "dans" yaratıldı.

İlk toplumun örgütlenmesinde geçim araçları, avlaklar, balık avlanan yerler ve üzerinde ürün yetiştirilen toprak, topluluğun malıydı. Avlanma ve tohum ekme gibi gerçek eylemler, kabilenin kolektif emeğini örgütleyen bir araçtır; doğayı anlama girişiminin başlangıcını oluşturuyordu. Avlanma, savaş, ekim, ürün kaldırma, gençlerin eğlence çağına kabul törenleriyle ilgili eylemler, ölü gömme törenleri o toplumun kendine özgü danslarını ortaya çıkarıyordu. Halk oyunlarının başlangıcı olarak bilinen danslar, ilkel toplumun değişim göstermesiyle beraber onunda biçiminde değişiklikler oldu.

SINIFLARIN ORTAYA ÇIKMASI VE HALK OYUNLARI

Sınıfların toplum sahnesinde belirmesiyle beraber, dansların şekline bir değişiklik gözlemlendi. Köleci toplumda kral ve başkanların yititliklerini anlatan ve kabilenin inançlarıyla büyüsel inançlarını anlatan müzikli dansların gelişmesi, yani sıra köleler arasında, Mısır'ın Osiris, Yunanistan'ın Dionizos ve Orfeus kültürleri gibi bağımsız ayinler doğdu. Böylece halk oyunları, halkın kültürüyle çiçeklenerek gelişmeye başladı.

Tarih sınıflar arası mücadele tarihidir. Eski ile yeni arasındaki mücadele her toplumun ilerletilmesinin temel çelişmesi olmuştur. İnsanlar, üretim faaliyeti içerisinde kıyasıyla mücadele etmişlerdir.

Eski, her zaman yeninin gelişmesini kösteklemiştir. Yüzyıllardır süregelen bu kavga, kültürel alanda da sürdürülmüş ve günümüze kadar gelmiştir.

Sınıflararası süren, üretim savaş ve barış gibi yaşamsal tüm öğeleri içine alıp değişen sosyal, kültürel, ekonomik ve politik ilişkileri, halkın acı ve sevinçlerini, emeğin yüceliğini anlatan halk oyunları, demokratik bir kültürün; diğer bir deyişle halk kültürünün temeli üzerinde yükselmış olmasıyla açıklanabilir. Kültürün halk oyunları biçiminde yansması, toplumun kültür yapısının insan ilişkilerindeki kültüre karşı bir başkaldırışın simgesi haline gelir. Bu bağlamda halk oyunları, özü itibarıyla halkın ortak olarak, inanış, duygu ve düşünce birliğinin toplumsal dayanışmasının çoşuklu bir şekilde yaşanmasıdır.

Toplum içindeki insanların ortak yaşamları, değişik süreçler de yeni değerler meydana getirir. Bu değerler o toplumun kültürünü oluşturur. Halk oyunları gerçekçi oldukları için; ya da başka deyişle, insan yaşamını gerçeğe uygun olarak yansıttıkları ve daha eksiksiz betimleyecek teknikleri geliştirdikleri ölçüde kültür kalıtına kalıcı bir katkı oluşturmuşlar. Bununla birlikte halk oyunları, taşıdıkları tüm bu güce karşın, günümüz kültür gereksinimlerini karşılamada yetersiz kalırlar; çünkü, yaşam yeni yeni fikirler geliştirmiştir. Bunun böyle olması halk oyunlarının taşıdığı tarihi değeri hiçbir zaman dışalamaz; halk kültürünün bir yansıması olan halk oyunlarının varlığının ve hala et-

kinliğinin olması gözardı edilemez.

Halk oyunları, toplu olarak yaratıldıkları için, yeniden yaratılışları ve kuşaktan kuşağa geçişleri belli bir amaca hizmet etmiştir. Bazen üretim süreçlerini yansıtarak doğa koşullarına müdahale etmiş, bazen salt eğlence için yaratılmış, kimi zaman ise sadece dini inanışların somutlanması olmuştur. Yaratılışlarının sonraki dönemlerinde ise bu özgün amaçlar farklılaşmış; ezilenlerin ezenlere karşı kinlerinin bu başarılarının simgelerini de dile getirmişlerdir.

Günümüze kadar ulaşmış halk oyunlarına, mevcut durumda salt seyirlik ve eğlence işlevleri yüklenmiştir. Bir düşüncüyü, bir kanıyı, bir duyguyu dayalı olarak ortaya koyma, sergileme biçiminde doğup gelişen halk oyunları, gelişen aşamada içi boşaltılmış, her sınıfın kullanma derecesine indirgenmiştir. Öyle bir hale getirilmiş ki, para kazanmanın, zevk-ü sefa sürmenin, kılıç kalkan kuşanıp holdinglerin açılışlarını yapmanın birer aracı haline getirilmiştir.

Halkımızın kendi elleriyle yaratmış olduğu ve kendi kültürlerinin bir yansıması olan halk oyunlarına gereken önem verilerek sahip çıkılmalıdır. Yeni yaratılacak oyunlarımız bu değerler üzerinden yükselmeli ve günümüz toplumsal gelişmesine uyarlmalıdır. Egemenlerin elinde bir oyuncak olan ve bir değeri de bulunmayan bu zengin kültürümüz alınmalı ve yeni değerler yaratılmalıdır.

Düşünsel bir olgunun zemininde yükselmış olan halk oyunlarının estetik yönü de dikkate alın-

arak daha da geliştirilmelidir. Estetiğin de iki yönüne dikkat edilmelidir: Güzellik ve sanat. Halkımızın yarattığı değerlerin paha biçilmez bir güzellikleri vardır. Bu güzelliklerin en yüksek anlatımını bulması için sanat olgusuna dikkat edilmelidir. Yani halk oyunlarımızda güzellik felsefesi ve sanat felsefesi beraber ele alınmalı ve gereken önem verilmelidir.

Egemen sınıflar, emekçi halkımızın sosyal, ekonomik, politik etkinliğinden oldukça tedirgin olurlar ve olmaktadır. Halkımızın demokratik kültür birikiminden yararlanmasının önüne geçmeye, engellemeye ve yozlaştırmaya çalışmaktadırlar. Çünkü egemen sınıflar, halkımızın tarihi değerlerini kendi gerici kültürleri içerisinde eritmeye çalışmaktadırlar. Bunun için halk oyunları sürekli politikadan arındırılmak istenmektedir. Oyunlarımızın içeriğinin ve mesajlarının kitlelere iletilmesi engellenmektedir. Böylece oyunlarımızın çağdaş bir düşünceyle yorumlanması, geliştirilmesi engellenmiş olacaktır. Estetiğe fazla önem verilmediği için, oyunların anlattıkları öz süslü görüntüler arasında kayboluyor.

Halk oyunlarımız toplumsal yaşam içerisinde halkımızın ruhsal çöşku, tüm direnç ve eylemlerinde zengin bir zemine sahiptir. Halk oyunları, halkımızın yaratıcılığının en belirgin öğelerinden birisidir. Bizler bu gerçeği yakalamalı, halkımızdan öğrenmeli ve onların yarattığı değerleri bilimsel süzgeçlerden geçirip daha ileri eksen etrafına çekmeliyiz.

Değirmeler

Ali D. Kardeş

Emek en yüce değerdir

Son zamanlarda "değer" kavramı üzerinde çok duruluyor. "Değer" tartışmaları yapılarak insanoğlunun en yüce değerinin emek olduğu unutturulmuş mu isteniyor, yoksa? "Alçalan değerler" deniyor, "yükselen değerler" deniyor... Son yılların "yükselen değerler"i para kazanmak, köşe dönmek, rüşvet almak, rüşvet vermek oluncaya kadar durmadan geçmez olmaz!

Anlatılmı:

Sermaye sınıfının pompalamalarıyla yaratılan sahte ve sözde "yükselen değerler"i, gene sermayenin kontrolündeki kitle iletişim araçlarında öne geçerken "atı alan Üsküdar'ı geçiyor."

Patron; illiğine kadar emekçileri sömürüyor. Sermayenin hükümeti; TOBB Başkanı Yalın Erez'in açık direktifleriyle; tehditle vergi üstüne vergi salıyor... Emekçilerin ücretlerinden "az vergi (!)" çok kazandıran çok vergi alınacak" diyor. Düpedüz yalan söylüyor.

Sonuçta emekçinin cebinden çıkarılacak bilyonlar, batık sermayenin kurtuluş parası... Şirket kurup batırarak "yükselen değer" sayılıyor. Emek ise bir külfet bir zorunluluk olarak küçümse-nir oluyor.

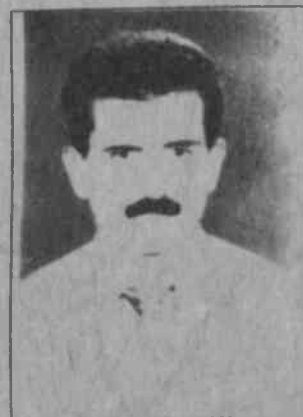
Kuşkusuz, bütün "değer"lerin en yücesi emektir. "Emek, en yüce değerdir" sözü gerçek anlamda bir sözdür. Çünkü üretimin temeli emektir.

Bilindiği gibi, üretim faktörünü üç kaynak oluşturur. Bundan biri hammadde, biri sermaye bir diğeri de emek. Emek olmadan hammadde işlemez. Sonuçta hammadde olduğu gibi durur. Sermaye de emek olmadan olmaz. Emek; üretimin tam ortasındadır. Her buluş emekle oluşmuştur; elektrik emekle bulunmuştur; motor emekle yapılmıştır. Tıp bilimi emekle gelişmiştir. Her işin başında ve sonunda emek vardır. Kısacası insana özgü bir faaliyet olan emek insanoğlunun en yüce değeridir.

Üretim araçlarının toplumsal ortaklığına dayanan bir üretim biçiminde emek, bir zorunluluk olmaktan çıkar ve insanoğlu için bir ihtiyaç olur.

Kavramın gerçek anlamı o zaman çok daha net algılanır. Sermayenin egemenliğinde emeğin bir "değer" olduğunu ispat için uğraşır duruyoruz. Oysa söylenecek fazla söze ne gerek var.

Üretimin temeli emektir ve emek en yüce değerdir. Çünkü üretimi insan içindir. İnsanın özgürleşmesi içindir. Sermayenin kitle iletişim araçlarının söylediği gibi... Emek daima "in" sermaye daima "out"!

Dr. Hasan KAYA

Sizin de kanınız döküldü
Bu toprağa
Elbette açacak özgürlük gülleri
Türkiye ve Kürdistan dağlarında

"Onlar şerefleriyle bir kez öldüler,
Onları öldürenler şerefsizlikleri ile
hergün ölecekler"

IHD Elazığ Şubesi

Metin CAN

Özelleştirmeye,
Tasarrufla Karşı Barikat
Sınıf Sendikacı Hareketini
Kavramakta Ouzturulur

ÇIKTI!

Öğretimdeki başarısızlığımız

Ne denli doğru, neye göre şeyler öğretiyorsunuz yeni nesiller? Veya öğretilenlerin ne kadarını güncel yaşama geçirebiliyorsunuz? Düşünün bir kere. Ben ilkokuldayken ekmek 2 buçuk lira ve 2x2 de 4'tü. Bakın şu tezaa ki, bugün ekmek 4 bin lirayken 2x2 hâlâ 4'lerde takıldı. Söyleyin kardeşim! Bu enflasyondan haberi yok mu bu çarpım tabirosunun?

Nostaljik develer

Çarşaf, cübbe, sarık giyiyorlar diye Refahçılara kızmıyorum aslında. Nostalji abili Herifler nostaljiyi yaşıyorlar. Ama nostaljiye fena takıldılar. Gittikçe yayılma eğilimi de gösteriyorlar. Hoop deyin abiler, şehirde develerden arabalara yer kalmayacak.

Gecenlerde elimize bir asker mektubu geçti. Mektup, oğulları askerde olan binlerce aileye yazılmış. Şöyle başlıyor: "Oğlunuz, Eğitim Merkezi'ndeki temel eğitimini tamamlayarak ve askerlik yemini etmiş olarak, ne yapacağını bilen, kendine güvenen tam bir asker olmuştur. Bundan sonra birliğimizde görev yaptığı süre içerisinde komutanlığımızca, sağlığı ve ihtiyaçlarıyla yakından ilgilenilecek, ihtiyaçlarının devlet tarafından karşılanmasına devam edilecektir." Aileler oğulların kapuska ve nohut ihtiyacının karşılandığından emin olarak mektubu okumaya devam ediyorlar. Gururlulardır, çünkü artık oğulları erkek olmuştur...

Komutanlık, askerlerinin her ihti-

Bir paşaydı geldi geçti, peeeh peeeh...

Darbe olmuş, Kenan Paşa çekmiş resti, oturmuş reisicumhur koltuğuna. Antalya'ya ziyarete gelecek, özel ekiplerle korunan bir konvoyla şehre girecek. Cumhuriyet Meydanı'nda halka hitaben, biktiri makamından konuşacak.

İşte bir pazar sabahı, pazar sinemasını bile gönülsüzce bırakıp, okulda toplandık. Ellerimiz çiçekli.

Neyse, anayolun her iki tarafında uzun kuyruklar oluştu.

-Saat 9'da tam dibimizden geçe-

cek. Aman neşeli bir şekilde verin çiçekleri

"Peki örtmenim" diyoruz hep bir ağızdan. Saat 9'da, arabalar gelip gidiyor, bizimkinden eser yok. Saat 10, cık! 12, cımk! 2 buçuk, cımk!

İşte tam o sırada vınn, viin diye, ardında kara kara polis otolarıyla 5-6 otomobil geçti.

-Geçti, geçti!

-Bana güldü. Valla güldü.

-Ben de büyüünce bööle paşa olacam.

"İyi bok olacan." dedim.

Orada katliamlar yapıyor işte

Galileo usta, bu defa büyük oynuyordu. Daha önce dünyanın yuvarlak olduğunu iddia etmişti, onca baskıya rağmen. Onu anlatabildi insanlara. Ama bu defaki o kadar kolay değildi. "T. Kürdistanı'nda bir soykırım var." dedi. İkin önemsenmedi.

-T. Kürdistanı'nda köyler boşaltılıyor, insanlara işkence yapıyorlar. -Cık!.. Olur mu ya? Devlet kendi halkına kıyar mı? Onu-bunu bırakın da şu Sabah'ın verdiği ansiklopediye bakın.

Köy boşaltılmıyş, soykırımmış. Ulan koskoca engizisyon ve boyalı

basın "PKK örgütünün kanlı eylemleri" der de, onun gibi bir deli böyle birşeyi nasıl iddia edebilirdi?

Ustayı, birkaç defa şehir meydanlarında, genç dimağlara tu-kaka fikirleri aşılarken gördüler. O, kayıplara karışmış ama, sokaklarda "Bi-ji Wejin!" (Yaşasın Direniş) sloganları yükseliyordu.

Ha! Bu arada, bizim usta ise DGM'de "ülkenin birliği ve bütünlüğünü" yıkma girişimlerinden, Vi-etnam'da müttefik ABD askerlerine karşı silahlı eylemlerden ve Akdeniz foklarının yok edilmesinden dolayı yargılanıyor...

Komutandan mektup var

yacını karşılamakta, hatta ailelerin ihmal edebileceği, düşünemeyeceği sorumluluklarını bile onlara hatırlatmaktadır. "Erlerimizin aile ocağı ve yakınlarına duyduğu özlemi, sizlerin yakın ilgileri giderecek ve kendilerine her yönü ile güç kazandıracak mektuplarımızın aksatılmaması, yakın ve sıcak ilişkisinin devam ettirilmesi, oğlunuzda gelişen moral gücünün kaynağını oluşturacaktır."

Asker anaları. Oğullarımızın akibetini merak etmeyin. İntihar, işkence, dayak yok asker ocağında. Çünkü komutanlarının oğlunuz hakkındaki duyguları, "Ruh ve bedenem

geldiğinden daha güçlü, kendine güven duyan ve etrafına güven veren olgunluğa erişmiş ve yetişmiş biri olarak yuvalarına dönmelerine dair değişmez arzularını devam ettirmektedir" diyecek kadar sıcacık, dostça.

Komutanın teminatına güvenin. Oğlunuzun lav silahları ile gerillaları yakacak kadar gözü dönmüş biri ya da bir karakol baskınında ölecek kadar şanssız biri olacağını hiç aklınıza getirmeyin. Komutanları falakayı o kadar ustaca yapacaktır ki, oğlunuzun hiç canı yanmayacak. Oğlunuzun yüreğindeki saf duygular o kadar iyi temizlenecektir ki, oğlunuz katliam ortağı olduğunda hiç vicdanı sızlamayacaktır. Siz evinizde tasassız oturun. Komutan oğlunuzun bir güzel adam edecektir.

Haşaa

Dersim-Çemişgezek'in Ulukale köylüleri bir gün sohbet ederlerken, biri diğerlerine sorar:

-Ula gardaş, biz Gomonist miyiz?

Köylüler hep bir ağızdan

-Haşaaa...derler.

Köylü devamla,

-Peki biz faşist miyiz?

Köylüler yine

-Haşaaa...diye cevaplarlar.

Köylü,
-O zaman biz kimden yanayız? diye sorar.
Bu kez köylüler biraz düşünür ve,
-Biz ne gomonistiz, ne de faşist. Biz kirvelerden yanayız, kirveyiz, kirve...derler.

* Kirve: TKP/ML TIKKO gerillalarının çok kullandığı bir hitap olduğu için bütün yöre halkı TIKKO gerillalarını "Kirveler" olarak tanımlar-birirler

Gönülsüz yük

Atatürk boşuna mı demiş "Cumhuriyeti biz kurduk, sizlere emanet ediyoruz." diye? Fikrimiz bile sorulmadan yüklenmiş.

ÖRS ÇEKİÇ

Devrim DEMİRAL

Emniyet köşesi

3 terörist ölü ele geçti
İsmail'te tugay tuvanının dibinde ceset bulundu
Sınaklık önünde sabah 5'te teröristlerin cesetleri bulundu
Yabancı Reşit Paşal'ın cesetleri bulundu

ak da işken
6 KÖYÜ 7 AYDIR KAYIP
Nöbette
İntihar
İSTANBUL, Yenibosna
Mühür Lamba'nda

Kayıpların kaydı yokmuş
ANKA - Maa Kızılları Mühür - Döner - İleri

2 terörist ölü ele geçti

Çocuk öğrencisine kırık teklifi

Orduda terhisler durduruldu
1000 Silahlı Kuvvetleri'nin silah altında bulunan 1000

Keeh, keeeeh, keh...

Emniyet Müdürlüğü

Yoldaşlarından Erhan Öztürk'e dair:

'Kavgamızda yaşatmaya yeminliyiz'

Gazeteleri okuyoruz. Köşede çerçeveli bir haber çarpıyor gözümüze. "ARTVIN'DE 4 TKP/ML, TIKKO GERİLLASI ÖLDÜRÜLDÜ"

Büyük bir hızla tekrar okuyoruz haberi. İsimler var; Erhan ÖZTÜRK, Muharrem KAYA, Hasan ÖZDOĞAN ve İhsan ŞİMŞEK.... İsimleri yüksek sesle tekrarlıyor bir arkadaşımız. Bıçak gibi sessizlik hakim. Uzunca bir suskunluk. Bakışıyoruz bir süre. Çaylarımız gelesi çok olmuş ama yine de kimse bardağına uzanamıyor. Zaman donmuş gibi. Gazeteden okuduğumuz isimleri içimizden tekrar tekrar geçiriyoruz. Gözlerimiz dolu dolu oluyor ağlamıyoruz/ ağlamayacağız. İç de çekmiyoruz. Ofkeli bakışlarımız bir türlü masadan kalkmıyor. Yumruklarımız sıkılı, dişlerimiz kenetlenmiş, damarlarımız geriliyor, geri geliyor, geriliyor... Masada çit yok. Tıpkı fırtına öncesi gibi. Komünist bir sessizlik bu. Hayra alamet değil. Nilüfer ve Adem yoldaşlarının ölüm haberinden sonra... Ama hayır. Ölüm haberlerine artık yabancı değiliz. Bir dost selamı gibi karşılıyor, her birini.... Ezilenlerin ezenlere karşı başlattığı bir savaş bu. Ölümüne...! Kavgamızda yaşatmaya yeminliyiz.

Olanlardan biride Erhan ÖZTÜRK. Yani birlikte büyüdüğümüz, birlikte okuduğumuz ve birlikte mücadeleye atıldığımız, Erhan Yoldaş...

O'nu son gördüğümüzde ihtiyaçları olan bir kaç şeyi almak için gelmişti. Yaşanan gelişmeleri büyük bir coşkuyla anlatmıştı bizlere. Halkın öncülü olan dostluğunu, düşmanın zavallılığını ve atılmaları anlatıyordu. Ama ille de KARADENİZ'i. Anlatıkça biraz daha coşuyor ve sanki olanları tekrar tekrar yaşıyordu. Güzelim yeşil gözlerinde umut ve kavganın o eşsiz sevişmesi görülebiliyordu. Genç yoldaşlarımız yerlerinde duramıyor, soru üstüne soru soruyor ve ondan en ince detaylarına kadar öncüle ilgili olan her şeyi anlatmasını istiyorlardı. Erhan, O yeşil gözlü şahin ise bıkmaksızın anlatmaya devam ediyordu.

Biz, zorlu dağ koşullarında zayıflayacağımızı düşünürken O karışımıza şışmanlamış olarak çıkmıştı. 1.85'lik boyuyla pehlivanları anımsatıyordu. Ama gerçekten de O bir pehlivandı. Uzun süre güreş sporuyla ilgilenmiş dahası girdiği müsabakalarda İstanbul üçüncülüğü bile elde etmişti. Hiçbirimiz onunla güreş tutmaya cesaret edemedik. Nasıl baş edebiliriz ki? O aynı zamanda siyah ku-

şak Kung-fu'cuydu. Yakın dövüş sporlarında tam bir profesyoneldi. Ancak buna rağmen bir tek insanla dahi kavga ettiğini, kırıcı davranışlarını hatırlamıyoruz. İçimizdeki en sessiz ve en sevilen, cana yakın, samimi ve en sıcak yoldaşımız O'ydü.

Henüz 16-17'sindeyken ailesinin isteğiyle faşistlerin denetimindeki Fatih-Vatan Lisesi'nde okuyor ve onlara karşı içten içe öfke besliyordu. Beş erkek kardeşleri ve ağabeylerinden birinin devrimci olması O'nu derinden etkilemiş, ailesinin devrimci olan ağabeyine karşı haksızca davranması, Erhan'ı da devrimci düşüncelere yönlendirmişti. Yıllar sonra yoldaş olduğu bu ağabeyi O'na devrimci düşünceleri aşıl原因an ilk insandı.

Erhan yoldaş yine ailesinin baskısı sonucu bir yandan okula giderken diğer yandan da kuran kurslarına devam etmişti. Zaman zaman yaz tatilini geçirmek için gittiği memleketi Mersin-Anamur da bir süre gönüllü imamlık bile yapmıştı. Ailesinin ortaokuldan sonra kendisini İmam Hatip Lisesine kaydettirmesi çabalarına ise sert bir şekilde karşı çıkmış ve kayıt olmamıştı. Devrimci mücadeleye atılınca dek yoğun biçimde dinle ilgilenmişti. Kur'an defalarca hatmetmiş ezbere okurken bile saatlerce susmuyordu.

Fakat buna rağmen O, dini tümünden reddetmiş, dinin egemen sınıfların sömürü aracı olduğunu anlamıştı. Geniş emekçi yığınların azgınca sömürülmesi, onların körleştirilmesi ve böylece kölece bir yaşantıya mahkum edilmesini en aracı olan din afyonuna karşı en kararlı davranan yoldaşımızdı O ve dinin bu niteliğini hepimizden çok daha sıkı kavramış ve bilince çıkarmıştı.

Bazen tebeşür eder; - "Arkamda namaz kılan cemaatin, komünist olduğumu öğrenince ne yapacaklarını çok merak ediyorum." derdi. Uzun uzun gülerdik buna.

Önceleri kekeleydi. Konuşurken zorlanır, daha çok dinlemeyi yeğlerdi. Bütün yoldaşları O'nun konuşmasını sessizce, saygıyla ve asla kesmeden dinler böylece kekeleyiğini yenmesine yardımcı olurlardı.

Siyasal gelişimini sağladıkça konuşma zorluğunu da ortadan kaldıracaklarını her fırsatta anlatırdık. Haklı da çıktık. Çünkü kekeleyiği psikolojikti. Zamanla artan siyasal gelişimi kekeleyiğini yenmişti. Artık kekeleyiği yoktu. Ama yine de bizi dinlemeyi tercih eder ve taşı dediğine koyan cevaplarla hepimizi şaşırtırdı. Ona

dikkatli bakan her insan, onun gelecekte örnek bir komünist olacağını kolayca görebilirdi. Tam bir kararlılık ve inanç abidesiydi. Doğru bulduğu şeylerden asla taviz vermezdi. Hepimiz onu çok seviyorduk.

Çalıştığı fabrikada ustabaşı olmuştu. Tüm işçileri onu çok seviyordu. İşçileri koruyan ve patrona açıkça tavır alan kişiliğiyle öne çıkmıştı. Günde 800 adet termostat üretmelerini isteyen patrona inat 400-450 adet termostat çıkarır ve açıkça postasını koyar "işine gelirse" der, kestirip atardı.

Gece çalıştığı için hep uykusuz kalır ama buna rağmen asla kitap okumayı ihmal etmez ve randevularını kaçırmazdı. Maaşı da iyiydi. Aldığı maaşla hem ailesinin girdiği konut kooperatifindeki taksitlerini öder hemde bizlere yardım ederdi. Maaşını aldığı bir gün:

"Yoldaş" dedi "Gel sana bir takım jean alayım. Elbiseye ihtiyacın var" dediğinde ne çok sevinmişim. Alçakgönüllülüğü ve cömertliğiyle hepimize örnek olmuş, çok genç olmasına rağmen devrimci ahlakı ve devrimci tavrıyla kendisini kabul ettirmişti.

Askere gitmemek amacıyla önceleri açık öğretim fakültesine kayıt yaptırmış ama siyasal gelişimi arttıkça "Faşist TC ordusuna asker olmayacağım, kendi ordumuza, Halk Ordusu'na katılacağım" diyordu.

Mahir Çayan'ın Toplu Yazılarını okuyor üzerinde sıkı bir çalışma yapıyorduk. Elimize geçen her şeyi inceliyor, asla boşvermiyor, inatla değerlendiriyorduk. THKP/C'ye yönelik çelişkilerini miz her geçen gün biraz daha artıyordu. Erhan yoldaş bu çelişkileri büyük bir ustalıklı yakalıyor ve sorularıyla bizleri terletiyordu. Her fırsatta birbirimize söylediğimiz bir söz vardı:

"Sorularımızla birbirimizi terlettiğimiz ve köşeye sıkıştırmayı başardığımız gün gerçekten yoldaş olacağız"

Erhan yoldaş bunu da en kısa sürede gerçekleştirdi.

Geldiğimiz bu noktada sorularımıza ve kafamızdaki çelişkilere kimse cevap veremiyor, özellikle bizimle görüşmekten kaçınıyorlardı.

İnatla tartışmaya ve çelişkileri açmaya çalışıyor, her fırsatta görüşmek istiyorduk. Hatta bu zorlamalarımız nedeniyle adımız "TIKKO"cuya çıkmıştı. Böylesi bir sürecin tirmanmasında bize her türlü yardımı esirgemeyen TKP/ML'ci arkadaşlarımızın rolü büyüktür.

Özellikle Erhan yoldaş İbrahim KAYPAKKAYA'nın Seçme Yazılarını ve TKP/ML'nin merkezi yayın organlarını okuyor ve evden dışarı çıkmıyordu.

En temel konulardaki çelişkilerimiz hararetle tartışmalara dönüşüyor. Halk Savaşı, KSİ, İttifaklar Sorunu, Milli Mesele, Baş ve Temel Çelişme, Kemalizm, Sosyalizmde Geriye Dönüş Sorunları gibi konularda netleşmeye çalışıyorduk. Artık bir araya geldiğimiz her fırsatta ateşli tartışmalar başlıyordu. TKP/ML'nin doğruluğu her geçen gün biraz daha kendisini hissettiriyor ve beyinlerimizi sonsuz bir istekle yakıyordu. Özellikle gerilla savaşına olan inancımız yüreğimizi söküp alıyordu.

Ama O hepimizden önce netleşmişti bile. Her geçen gün O'nu THKP/C düşüncesinden biraz daha uzaklaştırıyor ve TKP/ML'ye yaklaşıyordu. Onu kimse durduramazdı. Halkın çıkarını gözet-

TIKKO Genel Komutanlık üyesi ve Karadeniz Bölge Komutanı Erhan Öztürk

lülüyle hareket ediyordu. Dahası bizlerde O'nun gibi düşünüyor ve TKP/ML'yi büyük bir özenle acele etmeden sıkıca kavrayarak çıkış yapmak istiyorduk.

Yine bir tartışma sonrasında bana dönüp; "Yoldaş hatırlıyorumusun. Sen bana, 'ince bir çizginin üzerinde duruyorsun. Bu çizginin bir tarafında THKP/C, diğer tarafında ise TKP/ML var. İki taraftan birine düşmek zorundasın. Acele etmeden, doğru bir kararlar seçimini yap' demiştin. Ben seçimi yaptım. Doğru tarafı yani TKP/ML tarafını seçtim." demişti. Ardından da kararlı bir ses tonuyla eklemiştir.

"En kısa zamanda gidip öncüye katılacağım. Halk Ordusu'nda savaşmak için can atıyorum."

Dediğini yine yapmış, 1989'un son aylarında İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşın açtığı kızıl güzergahta ilerleyerek öncüye katılmıştı.

Bir yoldaş anlatıyordu: Ramazan (Erhan)la tanışmamız 1990'nın Ekim ayında Amed'den dönüşümde yaptığım bir randevuda olmuştu. O'nu alıp köyden hareket ettiğimizde yürürken yolda sık sık düşüyordu, henüz araziye adapte olamamıştı. Yeni olduğu için kendisine takılıp kızdıramıyordum. Daha sonraları kısa bir gözlemeden sonra, Erhan'ın espirili, alçak gönüllü biri olduğunu anladım.

Erhan yoldaş, kendi hatalarına karşı amansız bir şekilde mücadele ediyor, hem askeri alanda, hemde siyasi alanda gelişme kaydediyor, pratik mücadele içerisinde de bunu gösteriyordu. Halk arasındaki ilişkileri, yoldaşlara yaklaşım tarzı, siyasal çalışmalarındaki canlılığı ve özverili şekilde çalışması, hele hele askeri disiplini uygulaması, O'nun en belirgin özelliklerindendi. Bir savaşçı iken 17 Eylül 1991'de Zimek (Demirkapı) çatışmasında, düşmanın bizi kuşatması ve çemberi daraltarak bizlere yaklaşırken, komutan yoldaşın verdiği talimatla, hiç tereddüt göstermeden silahını kin karsarcasına beyaz ordu rambolarının üzerlerine atıyordu. Diğer yoldaşlar gibi O'da TKP/ML önderliğindeki TIKKO savaşçıların direniş geleneğinden ödün vermeden, iki gün süren çatışmada yoldaşlarıyla birlikte düşmanın çok sayıda yaralı vermesini gözünden

üç tane silah ve teçhizat olarak geri çekildiğimiz eylemde yorgunluk, açlık O'nuda diğer yoldaşları gibi hiç o kadar etkilememişti.

Erhan yoldaş'ın katıldığı bu saldırı ve çatışma ilk eylemiydi ve daha önce düşmanla bu kadar yakından sıcak çatışması olmamıştı. Sadece şehirde yürüttüğü faaliyetlerden dolayı düşmana yönelik bir takım saldırılara katılmıştı. Gerilla savaşında henüz yeni olmasına rağmen, göğüs göğüse çatışmada O da diğer yoldaşları gibi üstün başarılar sağladı. Çatışmalarda atak ve başarılı olduğundan, partiyeye karşı özverili olduğundan, yoldaşlarını canı gibi koruduğundan ve sürekli ileriyeye doğru gelişme sağladığından, partiye yaptığı üyelik başvurusu, parti tarafından onaylanmıştı. Kendisine "üyelik onaylandı" dediğimde sevinçinden neredeyse çığlık atıyordu. Çünkü O artık sıradan bir savaşçı değildi. O artık partinin vereceği sorumluluk ve görevleri sabırsızlıkla bekliyordu.

O'nu mücadeleye uğurlarken bizlere söylediği sözler hiç aklımızdan çıkmadı/ çıkmayacak.

- "Yoldaşlar, mücadelesiz geçen her gün kompradör patrona düzenine hizmettir. Artık buna son veriyoruz. Yaşasın Partimiz TKP/ML ordumuz TIKKO."

Önce Dersim'e gitmişti. Burada yetişikten sonra Karadeniz'e atandı. O, İsmail BULUT ve Doğan KARADAG yoldaşlardan boşalan yere gönüllü atanmıştı.

Kaçkar Dağları, Şahin'siz kalmadı. Bu kez yeşil gözlü şahinin, Erhan ÖZTÜRK yoldaşın meskeni oldu. O örnek bir gerilla olmayı da başarmış, kısa sürede TKP/ML ve TIKKO Genel Komutanlık üyesi ve Karadeniz Bölge Komutanı olmuş.

Ve şimdiden O, doruklardan bakan yeşil gözlü şahin, Çoruh Nehri'nin Mayıs coşkusunda siperden siperle atılıyor ve patrona devletin temellerini dibinden yıkarak Altınçağ mücadelemizde bir kızıl bayrak gibi dalgalanıyor.

Sis ve karlarla kaplı Kaçkar Dağları'nın doruğundan, Artvin den, dalga dalga ülkenin dört bir yanına yayılan silah seslerimizin arasından haykırıyor: "KAHROLSUN TEŞLİMİYET YAŞASIN MARKSİZM-LLENİZİZM-MAOİZM"

Kaçkar Dağları'ndan düşmana korku salan bir TIKKO gerilla birliği!

Şan olsun 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü yaratanlara-yaşatanlara!

İnsanlık tarihinde sınıfların ortaya çıkışından beri hep ezilenin ezene baş kaldırdığı gündeme gelmiş, geliyor, gelecektir. Ta ki sınıfsız sınırsız toplum yaratılincaya dek.

Bu toplumsal yaşamın olmazsa olmaz kuralıdır, bu diyalektik zıtların mücadelesinin ispatıdır. Toplumlar tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir.

Spartaküs zenginleri eğlendirmek için kölelerin birbirini öldürdükleri arenada köleliğe baş kaldırdığında tek başınaydı, ama kısa bir sürede milyonlarca insandan oluşan bir köle ordusu kurdu. Köle sahipleri bu devasa gelişim karşısında dehşete kapıldılar. Ve tüm olanaklarını kullanarak köleleri kılıçtan geçirdiler, bir kısmında, Spartaküs dahil olmak üzere çarımha gererek ölüme terk ettiler. Ve Spartaküs ölmeden önce dedi ki "Kazanan yine biziz. Çünkü kaybettiğimiz sadece köle bir yaşamdır. Ama geride başkaldırabileceğine inanan ve özgürlük için savaşacak insanlar bırakıyoruz."

Her yenilgi içinde bir zafer tohumu taşır. Evet Spartaküsler yenildi ama insanlığa başkaldırı geleneği ve onurlu yaşama anlayışı bıraktılar. Bu tarihsel bir kazanımdır.

Aynı başkaldırı 1789 burjuva demokratik devriminde de yaşandı. Milyonlarca yoksul köylülük gelişen genç burjuvazi önderliğinde hak, adalet, eşitlik, kardeşlik şiarlarıyla feodalizmde saldırdı, senyörlerin şatolarını başlarına yıktı. Bu devrime burjuvalar önderlik etseler de, emekçileri kendi çıkarları için kullansalar da ve bu yönüyle sonuçta emekçilere bir hak sağlamasa da yine de insanlık tarihinde bir kazanımdır. Çünkü bu ezilenlerin başkaldırı geleceğinin yaratılmasıydı. Devrimden sonra hiçbir şey kazanamadığını gören yoksul köylülük ve henüz yeni oluşmakta olan işçi sınıfı bu defa okun sıvri ucunu burjuvaziye yönelterek, sınıf savaşımını daha net ve daha keskin bir şekilde ortaya koydu.

Tarih 8 Mart 1857'yi gösterdiğinde bu kez isyancı işçi kadınlar kucaklamıştı. New Yorklu dokuma işçisi kadınlar yaşadıkları insanlık dışı ortama başkaldırıyor ve haklarını istiyorlardı. "Eşit işe eşit ücret, çalışma saatinin 10 saate indirilmesi ve kadınlara oy hakkı" diye haykırıyor, burjuvaziden hesap soruyordu. Bu ezilenin ezene baş kaldırdığıydı, bu Spartaküslerin ruhunun 1800'lerde yeniden canlanmasıydı. Dünyün Spartaküslerini çarımha geren köle sahiplerinin yerini bugünün, fabrikada yangın çıkarp, baş kaldıran, hak isteyen işçi kadınların diri diri yanmasına neden olan burjuvalar almıştı. Direnişinde zulmünde nedeni, ve niteliği değişmemişti. Bu direnişte tam 116 işçi-emekçi kadın yanarak can verdi.

Direniş o gün bastırıldı ama yarattığı değer dalga dalga yayıldı ve dünya işçi sınıfına mal oldu. 1910 yılında toplanan sosyalist kadınlar

Clara Zetkin'in önderliğinde 8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan ettiler. Ama bu 1975'te BM tarafından değiştirilerek Dünya Kadınlar Günü olarak ilan edildi. Bunun altında yatan amaç günün özünü saptırma ve sınıfsal içerikten soyutlamaktır.

Sınıf savaşımındaki bu netlik ezilenlere 1871'de "gök yüzünü fethetme" sloganıyla Paris Komünü deneyimini yaşattı. Burjuva demokratik devrimlerinde bayrağı burjuvaziye kapıran işçi sınıfı artık burjuvazinin karşısına kızıl bayrakla çıkıyor ve "Bütün dünyanın işçileri birleşin" sloganını haykırıyordu.

Paris Komünü 72 gün sürdü ve yenilgiyle sonuçlandı. Ama Marx bu yenilgiden sınıf mücadelesi için zengin deneyimler çıkardı ve şunları söyledi: "Paris komünü göstermişti ki burjuva devlet cihazı bir bütün olarak tüm kurumlarıyla yıkılıp ortadan kaldırılmadıkça proletaryanın iktidar olması mümkün değildir. Sorun iktidarı almakla da bitmez. Bu kazanımların kalıcı olması için sınıfsız toplum yaratılincaya kadar mücadelenin proletarya diktatörlüğü altında devam ettirilmesi de gerekmektedir."

8 Mart başkaldırısı 30 yıl sonra 1 Mayıs 1886'da Şikagolu işçilerde yaşandı. Kadın işçilerin tutuşturduğu meşale bu defa kadını ve erkeğiyle Şikagolu işçilerin ellerindeydi. Burjuvaziden hesap soruluyor ve can bedeli haklar alınmıyordu. 1889'da toplanan Komünist Enternasyonal 1 Mayıs'ı İşçi Sınıfının Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü olarak kabul etti. O günden bu yana her 1 Mayıs'ta mücadele şiarları daha bir yükseklerde yankılanıyor.

Tarih 1917 Ekim'ini gösterdiğinde artık ezilen işçi-emekçi sınıfının tek tek direnişleri aşarak sınıf olarak iktidar oluyordular. Bu tek tek direniş ve tecrübelerin bütünlüklerin bir kazanımıydı. Sosyalistler tarihte ilk kez iktidar oluyordular. Ezilenler artık güçlerinin bilincindeydiler. "Üreten biziz, yöneten de bizler olmalıyız" diye haykırıyorlardı.

Emperyalist güçler işçi sınıfının iktidar olması karşısında paniklediler. Bu sosyalist devleti diğerlerine örnek teşkil etmemesi için dört bir yandan ekonomik ve siyasi olarak kuşattılar. Dışarıdan yürütülen bu korkunç abluka içerideki burjuva kalıntıları ve esas olarak da sosyalizmde devam eden sınıf mücadelesi sürecinde ortaya çıkan yeni tipte burjuvazi ile bütünlüştürerek sosyalizmden geri dönüşü sağladılar.

Geri dönüşün bilimsel tahlilini yapan Mao Zedung 1966 yılında Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni başlattı. BPKD sosyalizmde sınıfların varlığı ve sınıf mücadelesi açısından zengin bir deneyim bıraktı bizlere.

Tekrar konumuza dönersek, işte 8 Mart'ta bu zengin tarihsel deneyimlerden biridir. Ve

Umudu dağlarda yetiştiren, erkek yoldaşlarıyla devrimin garantisi olan gerilla kadına şan olsun.

her 8 Mart'ta esas olarak işçi emekçi kadınların sorunları, mücadeledeki yerleri, yaptıkları, yapamadıkları ya da yapması gereken şeyler biraz daha derinden sorgulanmaktadır.

Her 8 Mart'ta biraz daha geniş kesimin bilincine çıkarması gereken 2 olgu vardır. Birincisi kadın sorununun toplumsal sorunun bir parçası olduğu ve kadın cinsinin özgürlüğünü ancak özgür toplumda sağlayabileceği gerçeği. İkincisi ise işçi, emekçi, ezilen kadın neden hâlâ mücadelede olması gereken yerde değil? sorusudur.

Bugün feminizm tarihsel olarak miyadını doldurmuştur. Her geçen gün biraz daha marjinalleşmekte ve kısır bir döngü içinde dönüp durmaktadır. Ama hâlâ geniş emekçi kadın kitlesi sınıfsal bakımdan, aktif olarak politik mücadelenin içinde bulunmaktan uzaktır. Ne feminist ne de sosyalist olmayan milyonlarca emekçi kadın vardır. Ve bu anlamda da diyorum ki emekçi kadın kitlesi uyuyan dev bir potansiyel durumundadır. Böylesi bir durumda olmasının çeşitli objektif ve subjektif nedenleri vardır.

Objektif nedenleri; yüzyıllardır süregelen burjuva feodal değer yargılarının kadınlı, erkekli yığınla insanın iliklerine kadar işlenmiş olması; mevcut düzen tarafından her türlü basın yayın ve eğitim politikasıyla geleneksel kadın-erkek rollerinin içselleştirilmeye çalışılmasıdır.

Subjektif neden ise; devrimci-demokrat ve komünistlerin bu gerçeği yeterince bilince çıkarıp soruna çözümleyici yaklaşmamalarıdır. Teorik düzlemde söylenen doğruların, pratikte birebir yaşama geçirilme noktasında yeterlilik söz konusudur. Ve yine kadın olsun erkek olsun düzenin içselleştirmeye çalıştığı kadın ve erkek rolünü reddetmeleri ve yeni tipte insan olma noktasında yeterince ısrarlı olmamaları söz konusudur. Tabiki en büyük sorumluluk siyasal yapılara düşmektedir. Her devrimci-demokrat siyasal yapının görevi kadını ve erkeği mücadeleye çekmek ve o mücadele içinde insanların değişip dönüşmesine önderlik etmektir. Bugün hâlâ milyonlarca emekçi kadının apolitik ve kölece bir yaşamın içinde bulunmasının utancı siyasal yapısı, kadını ve erkeğiyle hepimize aittir. Bu utançtan kurtulmak için samimiyetle soruna yaklaşılmalı ve kadınların mücadelede gereken yerini almasının önü açılmalıdır.

Kadın sorununa sağlıklı bakabilmenin ön koşulu öncelikle kadın sorununun varlığını kabul etmektir. Genel olarak kadınların cins olarak ezilmişliğinin dayandığı nesnel temelleri, çıkış koşulları ve bunlara bağlı olarak kadınlar içerisindeki çalışmayı kabullenmek gerekir. Kadının kurtuluş mücadelesi sorununun yarının değil bugünün de bir sorunu olduğunu ve şimdiden mücadelesi verilmesi gerektiği bilince çıkarılmalı, geniş kadın kitlesinin proletaryanın devrimci savaşımına nasıl kazandırılacağı noktasında çaba gösterilmelidir.

Kadının kurtuluşunun ön koşulu sosyalizmdir demek, bugün onlar için hiçbir şey yapmamak anlamına gelmemelidir. Bugün de yapılması gereken onlarca şey vardır. Asıl kurtuluş sınıf mücadelesiyle, devrimle pespektifinden ve komünist kadın yetiştirme anlayışından şaşmadan, kadınların yaşamlarını zindana çeviren, gelenek-görenek ve hukuksal alandaki baksızlıklara karşı çıkılması, kadının dev-

rimci demokratik örgütlenmesinin yolu açılmalıdır. 4 duvar arasından çıkamayan -ki çoğu çalışan kadında bu hapishaneden kurtulamıyor- kadın ne demokratik ne sosyalist ne de komünist olarak örgütlenemez. Kadını eve mahkum eden objektif ve subjektif nedenlere cepheden savaş açmalı ve kadının sokağa çıkmasının maddi koşulunu oluşturma çabası verilmelidir. Unutulmamalı ki emekçi kadının sorunu emekçi erkeğindeki sorundur. Ve kurtuluşumuz işçi, emekçi kadın ve erkeğin birlikte mücadelesiyle olacaktır.

Bir tarafta ve asil olarak kadını sınıf mücadelesine aktif olarak çekerken diğer taraftan da, emekçi kadınları ilgilendiren talepleri mevcut düzene karşı dayatmalıyız. Bu talepler kısaca şunlar olabilir.

— Anayasa ve yasalarındaki kadınlar lehine tüm anti-demokratik hükümler iptal edilmelidir.

— Patronların, işyerlerinde kreş açmaları için konulan baraj sistemi kaldırılmalıdır.

— Yerel yönetimlerin kadının ev yaşamı, çocuk bakımı ve benzeri yükümlülükleri hafifletmek için çocuk bakımevleri ağı kurulması için zorlanmalıdır.

— Kadın, hamileliği boyunca anneye ve çocuğa zararlı olacak ağır işlerde çalıştırılmamalı, korumaya yönelik tedbirler alınmalı, denetlenmelidir.

— Çalışabilecek durumda olupta işsizler ordusunun yarısını oluşturan ev kadınlarına önce iş, olmadığı koşullarda işsizlik sigortası uygulaması düzenlenmelidir.

— TV'de, basında, kadını cinsel meta olarak pazarlayan reklam afiş ve benzeri aşağılayıcı yöntemler yasaklanmalıdır.

— Dil, din, cins, ırk ayrımına son verilmeli örgütlenmenin önündeki her türlü engel kaldırılmalıdır. vb. vb.

Bu konulardaki savaşımın yanında esas olarak da bugün ülkemizde DHD mücadelesine gerilla savaşımına omuz verilmelidir. Bugün kadını ve erkeğiyle gerilla savaşını verilmemesi olumlu bir gelişme ve umuttur. Yüzümüzü bu umuda çevirmeli ve her türlü mücadeleyi bu umuda tabi kılmalıyız. Kadınların gerilla olması toplumda muazzam bir değişiklik gündeme getirmektedir. Bunun önemi yatsınmadan kadının yaşamın ve mücadelenin her alanında hergün artan oranda yer alması mutlak bir zorunluluk ve devrimin olmazsa olmaz kuralıdır. Devrimi samimiyetle isteyen siyasal yapılar, kadınlar ve erkekler bu sorumluluğu üstlenmek zorundadır. Bu anlamda da "Her gün 8 Mart" şiarıyla hareket edilmelidir.

Bir kez daha haykırıyoruz: "Şan Olsun 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü yaratanlara-yaşatanlara!", "Şan olsun Rosalara, Claralara, Kollantaylara, Barbaralara, Meralere, Yıldızlara, Nilüferlere...!", "Şan olsun devrimin sıra neferi isimsiz kadın kahramanlara!"

Ve diyoruz ki

"Siz fabrikada, şalter, makina önünde alın teri. Ve siz Avrupalı, Asyalı, Uzak Doğulu. Tüfekte mermi, tekte parmak, düğünde halaybaşı, sevdada türkü.

Bu susmak niye?

Değilmiki yaşamın yarısı sizin. Kavganın yarısı da sizin hakkımız."

"Değilmiki yaşamın yarısı sizin/kavganın yarısı da sizin hakkımız."

Sıra geldi Bosna topraklarını paylaşmaya

Dış Haberler Servisi- 12 şubat cumartesi sabahı, Saraybosna'nın pazar merkezinde patlayan havan mermileri, 22 aydan bu yana farklı hedefleri de dövüyordu. Fakat emperyalistler, daha önceki saldırıları sadece "kınarken" ve "şiddetle protesto" ederken, son saldırı NATO müdahalesi tehdidini getirdi.

Saldırı sonucu, 68 insanın kanlı parçaları korkunç bir şekilde etrafa dağılmıştı. Ancak 22 aydır süren haksız savaş boyunca 200 bin kişinin hayatını kaybettiği düşünüldüğünde, son saldırı üzerine emperyalistlerin çıkardığı tantananın hiç de insancıl amaçlara hizmet etmediği rahatlıkla anlaşılabilir. Amerikan emperyalistleri ve Avrupalı emperyalistler, daha önce de uzun ve ciddi nutuklar çekerek, "boğazlaşmalar durmazsa" müdahale edeceklerini bildirmişlerdi. Acımasız ve haksız savaş sonucu oldukça bitkin düşen ve sürekli aldatılan Bosna halkı da, emperyalistlerin müdahalesini bir kurtarıcı gibi görmeye başlamıştı.

Nihayet, atılan 120 milimetrik Sırp toplarının, daha öncekilerden hiçbir farkı olmayan yeni bir toplu imhaya yol açması, 16 devletten oluşan NATO'nun "Ülmatom" vermesine neden oldu. Bu ülmatoma göre; Saraybosna bombalanmayacak, bütün ağır silahlar, tanklar ve toplar bu kentten 20 km geri çekilecek (veya BM kontrolüne verilecek) ve bütün bunlar Saraybosna saatiyle 21 Şubat 01.00'da tamamlanmış olacaktır. NATO savaş uçakları, bu çekilme işleminden sonra, arındırılmış alanda veya bu alanın dışından Saraybosna'yı vuran bir hedef gördüklerinde imha edeceklerdi.

CELİŞKİLER YOĞUNLAŞIYOR

Öncelikle, Pentagon yetkilileri, hava saldırısının veya Sırları uysallaştırma operasyonlarının insan öldürmeyi durduramayacağı yollu demeçler verdiler. Yetkililer, "NATO savaş uçaklarının yapacağı hava saldırısının daha fazla zarar vereceği"nden kuşkuluydular. Fakat kamuoyunda kararlı görünmek, kurtarıcılığa soyunmak gereksinimi, Pentagon'un bu açıklamalarını çabuk unutturdu. ABD Savunma Bakanı William Perry, "Son derece gelişmiş aygıtlarımız var. Bir saldırıyı uçaklarımız birkaç saniye içerisinde haber alır ve bundan sonra Sırp hedeflerini vurmak için birkaç dakikalık işler. Kararlıyız." derken, Fransa Savunma Bakanı François Leotard "Hiç kimse kararlılığımızdan şüphe etmemelidir." açıklamasını yaptı. Anlaşılan hava saldırısı konusunda, oldukça fazla "kararlılık" mevcuttu.

Bu arada, Moskova'nın yaptığı

Emperyalistler, ilkin savaş çıkardılar. Sonra, kurtarıcılığa soyundular. Geride, halklar için sadece ve sadece acı kaldı.

açıklamalar; ortada bir katliam, bir soykırım veya bölge gericilerinin deyimiyle "etnik temizlik" yaşanmasaydı, gerçekten kahkahalara sebep olabilirdi. Rusya'nın Bosna özel temsilcisi Vitali Çurkin, Sırların zaten "maksimum düzeyde" ödün verdiğini ve ABD'nin devreye girmesinin Müslümanları barışçı çözümlere zorlamak için "etkili bir kaldıraç" işlevi göreceğini öne sürdü. Çurkin, bu ülmatomu neden BM'nin değil de NATO'nun verdiğini şu şekilde sorguladı: "Batı, 'NATO, BM Güvenlik Konseyi'nin toplanmasına gerek olmaksızın uçaklarını kullanabilir' diyerek, BM Güvenlik Konseyi kararlarını kendisine göre yorumluyor. Aslında Batı, Rusya'nın veto hakkını kullanmasından korktuğu için, BM yerine NATO kanalıyla harekete geçmek istiyor."

Bu arada, başka şeyler de bulanıklştırılmaya çalışılıyordu. Saraybosna'daki pazara atılan havan mermisini "iki tarafın da fırlatmış olabileceği" olaydan 12 gün sonra ortaya atılıyordu. BM heyetinin başkanı, Albay Michel Gauthier "Havan topunu hangi tarafın fırlattığı konusunda yeterli bulgu yok." diyerek, NATO-BM çekişmesini

gündeme getiriyordu. Çünkü "bazı" BM yetkilileri, Sırlara yaptırımların yumuşatılmasını istemişlerdi. Ve, yaptırımlara neden olan bombalama olayını Müslümanlar da yapmış olabilirdi (!) Bu arada, İngiltere'nin tavrıyla, ortaklık daha da karıştı. Eski Yugoslavya barış görüşmeleri eş başkanlarından Lord Owen, "Sadece geri zekahlı hava operasyonu isteyebilir. Ancak, korkarım ki bunu isteyen birkaç gerizekale var." şeklinde açıklama yaptı ve Bosnalı Sırların, Rusya'dan önemli güvenceler aldığı düşüncesinde olduğunu ekledi.

Bütün bu paylaşım tartışmaları olurken, 400 Rus askeri, Saraybosna sokaklarını tutmaya başlamıştı bile. Diğer emperyalistlerin ise asker göndermesine gerek yoktu. Çünkü BM ve NATO ismi altında bölgeye aktarılan "barış" güçleri, işgal edecekleri yerleri zaten almışlardı.

GERİCİ SAVAŞ HALKLARINA NE VƏRDİ?

Alman emperyalistlerinin tetiklemesiyle bölünen Yugoslavya Cumhuriyetleri ikiye ayrıldı: Bir yanda Slovenya ve Hırvatistan,

diğer yanda Sırbistan. Almanya Hırvatistan'a modern silahlar satarak savaşı beslerken, ABD ve Rusya Sırbistan'ı destekleyerek bölge üzerindeki hakimiyete oynadılar. Bosna halkı, her taraftan kemiriliyordu.

Bu arada, emperyalistlerin yerli işbirlikçileri, halkı savaş için seferber ettiler ve başarılı oldular. Hırvat gericileri, Ustaşa adıyla çeteler oluşturmaya başladı. Bu örgüt, 2. Dünya Savaşı yıllarında binlerce Sırbı, Çingene'yi ve Yahudi'yi soykırıma uğratan örgütle aynı adı taşıyordu. Sırp gericiler de Çetniks adıyla çeteler kurmaya ve Hırvatları kırmaya başladılar.

Sonuç olarak, 2 milyondan fazla mülteci ve 200 bin ölü, yine yüzbinlerce yaralı, yakılan yıkılan şehirler ve unutulmayacak acılarla bir savaş sona eriyor. Bu savaş sonunda Sırp halkı da dahil, hiçbir ülkenin halkının hiçbir kazanımı olmadı. Ve şimdi, emperyalistlerin orduları, bu toprakları barış yüklü sahte söylevlerle resmen işgal ediyor.

Mazlum halklar, bu örnekten ders çıkarmalı ve ancak kendi çıkarları, kendi gelecekleri için

Kuzey Kore kapıları açtı

Dış Haberler Servisi- Kuzey Kore hükümeti ile Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı, (IAEA) ülkede bulunan 7 nükleer tesisin uluslararası denetime açılması konusunda anlaşılabilir. IAEA sözcüsü David Kyd, anlaşma gereği, tesislerin inceleneceğini ifade ederken, özellikle Yongbyon bölgesindeki iki tesis üzerinde duracaklarını belirtti. Bilindiği gibi Kuzey Kore'nin 9 nükleer tesisi bulunuyor ve Yongbyon'daki tesisler konusunda bir uzlaşmaya varılabileceği değil. Anlaşmanın, 7 Şubat günü, Rusya Ulusal Güvenlik ve Stratejik Araştırma Kurumu yetkililerinde Vladimir Kumachev'in "Bize ulaşan bilgilere göre, Kuzey Kore'nin elinde nükleer başlıklar var." şeklindeki açıklamasından sonra yapılması dikkat çekti. Beyaz Saray Sözcüsü Dee Meyer "Bu doğru yönde atılmış bir adımdır." derken, Güney Kore Devlet Başkanlığı Sözcüsü, 16 Şubat'ta yaptığı açıklamada "Bu kararın iki Kore arasındaki ilişkilerin geliştirilmesine katkı bulunmasını ve Kore yarımadasında ki barışı güçlendirmesini diliyoruz." ifadesini kullandı. Japonya hükümet sözcüsü Takemura'nın memnuniyet belirten sözleri söylerken sıkıntılı olduğu gözlenirken, Çin hiçbir açıklama yapmadı.

Atina'dan Makedonya'ya ambargo

Dış Haberler Servisi- Yunanistan Başbakanı Andreas Papandreu, şubat ayı ortalarında yaptığı açıklamada "Makedonya'nın düşmanca tutumundan dolayı bu ülke ile tüm ilişkilerimizi kesmek zorunda kaldık." dedi. Makedonya'nın birçok ihtiyacının ve yakıtının Selanik üzerinden gitmesi nedeniyle, bu karar Makedonya ekonomisine ağır bir darbe indirdi.

Bu karar üzerine Avrupa Birliği ve ABD sert tepki gösterdiler. Avrupa Birliği Komisyon'u, Atina'nın bu kararının müttefiklere bildirilmeden alındığını ve Avrupa Anlaşması'na aykırı olduğunu belirtirken, ABD iki ülke arasındaki ilişkilerin normale dönmelerini zorlaştıracak her türlü adımla endişeyle karşıladığını belirtti. Almanya Dışişleri Bakanı Kinkel de "Balkanlarda istikrarın bir bölgeye daha ihtiyacımız yok." diyerek, ablukanın koşulsuz olarak kaldırılmasını istedi. Öte yandan, ABD'nin Makedonya'yı tanıma kararını protesto eden onbinlerce kişi ABD Selanik elçiliğini çürük yumurta yağmuruna tuttu. Ellerindeki Yunan bayrakları ve haçlarla elçiliğin önünde toplanan Ortodoks Metropolitan Patriği, Clinton'u eleştiren bir konuşma yaptı. Yunanistan'ın kuzeyindeki Drama kentinde yapılan bir gösteri sırasında da, kent valisi "Franklin Roosevelt Cadesi" isimli cadde tabelasını kendi eliyle söktü.

Kazakistan petroleri pazarlanıyor

Dış Haberler Servisi- Kredi aramak için Washington'da bulunan Kazakistan Cumhurbaşkanı Nursultan Nazarbayev'le görüşen ABD Başkanı Clinton, Kazakistan petrolünün Karadeniz'deki Novorossiysk limanına akıtılmasını istedi. Görüşmelerden sonra yapılan basın açıklamasında, Clinton, ABD'nin Kazakistan'a 396 milyon dolarlık ekonomik yardım yapacağını belirtti. Nazarbayev ise herhangi bir taahhütte bulunmayıp, pazarlıkların tamamlanmadığı izlenimini bırakan "Başka seçeneklerimiz de var. Bunlardan biri de, petrolü İran ve Türkiye üzerinden Akdeniz'e akıtmak." sözlerini sarfetti.

Bu arada Türkiye ile Rusya arasında ikili görüşmeler de başladı. 1936 tarihli ve Karadeniz'den geçişi düzenleyen Montrö Anlaşması'nın Rusya tarafından "anlaşılmadığı"na ifade eden Türkiye hükümeti yetkilileri, Moskova'nın anlaşma konusunu "müzakereye

açık" hale getirmek istediğini, ancak iç hukuka ait olan bu anlaşma hükümlerinin ne Rusya'ya ne de başka bir ülkeyle müzakere konusu yapılamayacağını bildirdiler.

Türk egemen sınıfları, Azerbaycan ve Kazakistan petrolerinin, boru hattıyla Akdeniz'deki Yumurtalık ilçesine akıtılmasını istiyorlardı.

Böylece bir nevi petrol taşeronluğu yapmış olacaktı. Ancak, bu plan Rus egemen sınıfları tarafından geçen yıl boşa çıkarılmış ve ABD Rusya'yı desteklemişti. Bunun üzerine, 11 Ocak'ta Resmi Gazete'de Boğazlar Yönetmeliği yayınlandı. Bu yönetmelik, güya tanker trafiğine bir sınırlama getiriyor ancak işin içyüzüne bakıldığında "mevcut trafik hacmini düzenleme ve rahatlatma" ya yönelik "ön bildirim" şartını koyuyor. Bu "ön bildirim" kuşkusuz petrol taşıyan Rus gemilerini oldukça külfete sokacak.

Zapatistalar hükümetle görüşüyor

Dış Haberler Servisi- Meksika'da, hükümet ile Zapata Ulusal Kurtuluş Ordusu (EZLN) arasındaki görüşmeler devam ediyor. Görüşmelere EZLN temsilcisi olarak Komutan Marcos, hükümet temsilcisi olarak da Manuel Camacho Solis katılıyor.

Görüşmeler 22 şubat günü başladı. Toplantı sırasında, Komutan Marcos "Diyalog iyi yolda. Bizi işiten kulaklar ve çözüm yolu bulmak için gerçek bir niyet bulduk." dedi. Marcos, hükümet temsilcisi Solis'e taleplerini sunduklarını, buna karşılık hükümetin de kendilerine ayrıntılı bir öneri sunduğunu dile getirdi.

Görüşmelerin yapıldığı 16. yüzyıla ait bir katedralin önünde, yüzleri maskeli ve silahlı 17 gerilla ile beraber, köylülerin neden ayaklandıklarına dair uzun bir açıklama yapan Marcos, "Lacondan ormanı ve diğer bölgelerin yoksul verilemini düşürdüğü gerilla ordusu,

gerçek barış önerilerini kabul etmeye hazırdır. Ancak eğer barış onurlu ve gerçek olmazsa, onurlu insanlar gibi yaşama ve ölme hakkımızı kim reddedebilir?" dedi.

Zapatistalar, daha önce de 6 muhalefet partisiyle görüşerek destek almıştı.

Hükümetle yapılan toplantıda Komutan Marcos'un "Muhalefetin bir parçası olarak çalışmak istiyoruz." sözleri alkışlarla karşılandı. Muhalefetteki Demokratik Devrim partisi lideri Herberito Castillo, "Chiapas'tan yükselen onurlu sesle gurur duyuyoruz ve sinileyiz." diyerek Marcos'u yanıtladı.

Bilindiği gibi Meksika'da köylü isyanı yeni yılla beraber başlamış, gerillalar ülkenin güneyindeki Chiapas eyaletinde radikal eylemler yapmışlardı. Marcos'un son sözleri bir radikal çıkışa ötele düşürdü.

Faik Bulut

Bosna-Hersek, Irak, Sudan, Kore

Batılı devletler, dış siyasetlerini, askeri manevralara dönüştürmeye başladılar. Özellikle ABD ve İngiltere, şu ya da bu üçüncü Dünya ülkesinde emperyalist çıkarlarına ters düşen ülkeleri, "nişangah yapıp adeta kobay olarak kullanmak" niyetindedir. İstediklerini "terörizmi destekleyenler listesine" koyup, istediklerini bu "kara liste"den çıkarabiliyorlar. O kadar ki, bu tür gülünçlükler, gününbirlik siyasetlere dönüştü. Örnekleri şöyle bir sıralayalım:

Bosna-Hersek: Daha önceki yazımızda da belirtmiştik. Başta Türkiye'deki egemenler olmak üzere, hemen bütün İslam Alemi, bu arada Türkiye'deki İslamcı kesimler (en belirginini Refah Partisi, ardından Türk-İslam sentezçileri ve dini tarikatlar) ellerini açıp yalvar yakar ABD'ye dua edip, dilek diliyorlar: "Neredesin ey Clinton, hani Sırp'ları bombalayacaktın?" Neredeyse bütün İslam ülkeleri Beyaz Saray'ı "Telli Baba zi-yaretgahı" yapıp adak adayacaklar. Bu ülkelerin bütün kitle iletişim araçları (TV kanallarından tutun da en küçük dergilere kadar), kamu-yunu öyle bir dolduruşa getirip; saatlerini emperyalist savaş makinasının bombardımanına ayarlamışlar ki, sanırsınız, bomba düş-tüğü anda "gökten melekler uçup binbir se-vapla bizleri cennete ulaştıracak!" Ya da bu Ra-mazan gününde, saatler NATO ve ABD hava sal-dırısına öyle bir ayarlanmış ki, bombalama ha-rekatı başladığında, Müslümanlar onunla "iftar yapacaklar" ya da daha eş zamanlı bir söy-lemle "sahur yemeği yiyeceklermiş" gibi bir ha-va doğuyor. Oysa yanlış beklentiler ve düşler peşinde koşturuluyor insanlar. Açıkça çok yön-lü olarak aldatılıyorlar.

Bakınız nasıl? Birinci olarak, temel bir noktada aldatılıyor tüm İslam ülke insanları: ABD, Bosna-Hersek'i kolay kolay bombalayamaz. Çünkü Hırvat kesimine yardım eden Almanya, Slovenya, Avustur-mine ve Vatikan var. Sırbistan ise başta Rusya ol-mak üzere Fransa, Yunanistan ve Bulgaris-tan'ın desteğini alıyor. Orta yerdeki Bosna-Her-sek için ağlayıp uzaktan gazel okuyanların ba-sında Türkiye, Arap ve İslam ülkeleri geliyor. Bosna-Hersek neresi? Avrupa'nın göbeği ve yu-muşak karni. Avrupa, burayı, ABD'nin askeri güç sembolü olan NATO'ya bombalatarak kendi-güç küçük düşürmez. Ama her şeye rağmen NA-TO hava saldırısı gerçekleştiğinde, bu demektir ki ABD ile Avrupa artık paylaşım savaşında as-keri yöntemlere de (çok dolaylı da olsa) başvu-ruyorlar. Yani emperyalistler arası sıcak sava-şın ilk kıvılcımları çıkmış olacak. Ayrıca hem ABD hem de özellikle Almanya ile rekabeti olan Rusya'nın sınırları da Sırbistan'dan (siyasi nü-fuz yönünden) başıyor. Kaldı ki Fransa-Alman-ya nüfuz bölgesindeki köprübaşdır Yugoslavya. Üstelik Birleşmiş Milletler Örgütü ile ABD ara-sındaki ilişkiler ve görüş ayrılıkları (Bosna-Hersek meselesinde) bulunuyor. Bunca çetrefillil bir mesele, havadan iki bomba atmakla çözüle-mez.

İkinci noktada insanlar yine aldatılıyorlar: Türkiye'deki egemenlerle İslam ülkelerinin yönetici-leri, avazları çıktıkları kadar bağıyorlar: "İm-daat, yetişin Bosna-Hersek'te Müslümanlar kat-lediliyorlar!" İyi güzel de, kimi kime şikayet edi-yorsunuz. Bir kere, yardıma çağırduğumuz batılı ülkeler zaten emperyalist. Yani zulüm ve savaş makinasının yaratıcıları. Oraya girdiklerinde, her şey güllük güllüştürüp, tersine daha da karışacaktır. En taze örneğini Somali'de gör-dük. Kaldı ki, ister Türkiye'deki egemenler isterse İslam ülkeleri hakim sınıfları olsun, kendi top-raklarındaki etnik toplulukların hakları ve in-san hakları diye bir şey tanımadıklarından; dün-ya çapında, "insan hakları savunucuları" gibi görülmüyorlar. Dolayısıyla inandırıcı olmaktan uzak feryadı figanları yeri göğü inliyor. Ancak iki yüzölçülüklerinden kimse onlara aldırıyor bi-le. Çünkü kendi elleri temiz değil; hak arayana-ların kanlarına bulaşmış! Dahası da var: Türkiye ve diğer İslam ülkeleri, "Bosna-Hersek...." diye bağırırken, kendilerinde müdahale gücü bulamı-yorlar. (Burada müdahale edip etmemesi gerekti-ğini tartışmıyoruz. Sadece onların mantığıyla bakıyoruz) Zaten orada gözle görülür bir varlık-ları da yok. Eeee, bu durumda "el elbisesiyle gerdeğe girmek" de ne ola ki?

Üçüncü bir noktayı özellikle anımsatalım: Bos-na-Hersek siyasetini belirleyen Batılı güçlerin başında İngiltere geliyor. Bu ülke Başbakan **John Major**, 2 Mayıs 1993 tarihinde, bakanla-rından birine şu talimatı verdi: "Gelecekte, Bos-na-Hersek'teki Müslümanların silahlandırılıp eğitilmesine karşı çıkıyoruz. O bölgeye çıkarılan silahlara rağmen, biz orada savaşanların silah-landırılmasından yana değiliz. Daha da önemli-si, Yugoslavya meselesi bir istikrara kavuşun-caya kadar, orada herhangi bir İslam devleti ku-rulmasını şiddetle reddederiz. Avrupa'nın göbe-ğinde bir İslam devleti olamaz!"... Görüldüğü gi-bi bu siyasetler yürüyor, Türkiye'ninkiler değil. Hele hele kendi halkının çıkarlarına sırt çevir-miş "sahte Liceli" Hikmet Çetin'in sözleri Avru-pa'da bile gülmünç karşılanıyor.

Demek ki olay budur. Bu gerçeği halka anlata-mayanlar, "Bosna-Hersek" diye çırpınsalar da aldatıcı olmaktan başka bir sıfat taşıyamazlar.

Gelelim "saldırganlık bahaneleri"ne. Anlaşıldı-ğı kadarıyla henüz Suriye "kara liste"den çıkmış değil. İran, zaten bu listede vardı. Adı yeni ek-le-necekler arasında Sudan bulunuyor. Son günler-de Sudan yönetiminin "zalim ve insan haklarını en fazla ihlal eden ülkelerden olduğu" yolunda batı kaynaklı raporlar çıktı. Doğrudur; Su-dan'daki askeri cuntanın "akıl hocası", İslam dünyasında çok tanınan radikal bir İslamcı lider olan **Hasan El Turabi**'dir. Bu zat'ın oluşturduğu İslamcı milisler halka aman vermiyor; ayrıca Güney kesiminde İslami bir yönetime karşı yıl-larca mücadele eden Hristiyan, animist ve laik (Müslüman) kesimler de toplu bir imha ile kar-şı karşıya. Kaldı ki Sudan, İran ile iyi ilişkiler içinde ve Kuzey Afrika'daki radikal İslamcı ha-reketleri bir şekilde destekliyor. Ancak bu, em-peryalistlerin sırf kendi çıkarları için, Sudan'a saldırılmalarını desteklememizi gerektirmez.

K. Kore: Çok değil daha on gün önce Güney Ko-re, sırtını ABD'ye dayayarak K.Kore'yi tehdit etti. ABD zaten her Allah'ın günü, ya "nükleer tesislerini denetim açarsın, ya da dünyayı sa-na zindan ederim!" yolunda tehditler savuru-yor. Batı basını, bu arada Türkiye'deki kiralık kolları ve düşünsel tutsakları da geri kalmıyor: K.Kore'de ne diktatörlük kalıyor ne da açlık! "Kim İl Sung bir canavarmış, kendine hanedan-lık kurmuş, Koreli insanların yüzü gülmüyor-muş, orada açlık ve sefalet diz boyuymuş... vs." oysa yaklaşık 20 gün önce orayı ziyaret eden dünyaca ünlü Amerikan **Newsweek** dergisi mu-habiri, "K.Kore hakkında anlatılanların hemen tümünü hayal ürünü olduğunu ve gerçeklere uy-madığını" yazdı. Gerçi K. Kore'nin kendine özgü "sosyalizm" görüşü ve uygulamalarına ilişkin eleştirilerimiz var. Fakat bu, emperyalist-kapi-talist dünyayı ilgilendiren değil, sosyalist dev-rimcileri alakadar eden şeyler olabilir. Zaten gün-ün acil görevi de bu eleştiriler değil, batılı sal-dırganların emperyalist oyunlarına dikkat çek-mektir.

Irak: Malum, bölgedeki kanayan yara budur. Üstelik Türkiye-İran-Suriye geçtiğimiz Şubat ayında İstanbul'da yapılan "Üçlü Zirve", "Orta-doğu'da herhangi bir Kürt devletin oluşumunu engellemeyi" hedef aldı. Anlaşılan her ülke sa-dece kendi Kürt sorununu değil, aynı zamanda artık üç ülkeyi birden tehdit eden ortak bir Kürt meselesini nasıl ortadan kaldıracaklarının telaşına kapılmıştı. Derken Irak Kürdistanı'nda toplanan (6 Şubat) "Irak Milli Kongresi" (Saddam muhalifleri) İstanbul'daki "Üçlü Zirve" kararlarını sert biçimde eleştirdi.

Dahası; ABD, tam da bu dönemde Dışişleri Ba-kanlığı aracılığıyla yaptığı bir açıklamada, "Sad-dam yönetimine karşı Irak Milli Kongresi'ni des-teklediğini, Kuzey Irak'taki muhaliflerin bir-liğinden yana olduğunu" tekrarladı. Bu anlamlı değil mi?

Sudan'da Somali tipi komplo

Dış haberler Servisi- Şubat ayı-nın ortalarında, Uganda sınırı yak-ınlarında ki Pageri köyünün 1 haftadan kısa bir süre içerisinde 4 kez bombalanması, savaşı yeniden körükledi. Bu saldırıyla, Sudan hükümeti, sivil hedefleri imha ederek SPLA'ya (Sudan Halkının Kurtu-luş Ordusu-Hristiyan gerillalardan oluşan ABD tarafından destekle-nen bir ordu) ders vermek istemiş-ti. Saldırı üzerine, batılı diplomat-lar "Hartum'daki (Sudan'ın baş-keni) İslamcı hükümet, son bir gayretle, 11 yıldır savaşan Hristi-yan isyancıları ezmek istiyor." de-meçlerini verdiler.

Sudan'da, Ulusal İslami Cephe Hükümeti, rejimden hoşnut olma-yan insanlara açmasızca baskı ya-pıyor. Başkan Ömer El Beşir, mu-haliflerini susturmuş durumda ve açmış olduğu cihadın zaferinden kesinlikle emin olduğunu söylü-yor. Bu yıl, hükümet, ilk olarak, is-yancıların Zaire ve Uganda sınırı boyunca oluşturdukları 4 destek bölgesini imha etmeyi amaçlamış-tı. Böylece, kuraklık mevsiminin bitiminden iki ay önce, SPLA'nın ikmal kaynaklarına önemli bir dar-be indirilecekti. Şubat'ta, Sudan ordusu ağır toparla ve MİG uçak-larıyla bu 4 bölgeyi bombaladı. SPLA'ya oldukça büyük zararlar verdi. Fakat bu saldırıdan sonra SPLA'nın üst düzey komutanları-ndan birinin "Savaşı bitiremeyecek-ler. Biz kaybettiklerimizden alacağız ve onları hala yenebiliyoruz." söz-leri, yoksul Sudan halkının iki hak-

Sudan'da, açlıktan ölüm oranı, bebeklerde binde 108. 1988 kıtlığında, toplam 208 bin Sudanlı hayatını kaybetti.

sız güç karşısındaki mağduriyeti-nin devam edeceğini gösterdi.

SAVAŞ VE AÇLIK VEBA GİBİ

Bugün Sudan halkı; Arap-Afri-kalı, Müslüman-Hristiyan ayrı-malarıyla bölünmüştür. Ülkede, ABD ve Batılı emperyalistlerin destekle-diği SPLA ile Rusya'nın destekle-diği Ulusal İslami Cephe hükümeti arasında süren haksız savaş, açlığı da körüklemektedir. Son saldırı-ya karşı saldırı çalkanmalarıyla be-ra-ber, büyük bir göç başlamış, yakla-sık 100 bin Sudanlı Uganda sını-rına doğru kaçarak açlığa ve kırlı sa-vaşa karşı hayatta kalma mücade-lesi vermek zorunda kalmıştır. Sudan, dünyanın en yoksul ülke-

lerinden biri. 1970'li yıllarda, batılı emperyalistlerin sömürü aracı IMF (Ulusallararası Para Fonu), ül-ke'deki iki tip ürün üzerinde yoğun-laşılması gerektiğini Sudan ege-men sınıflarına emretti. Böylece pamuk ve Akasya ağacından üretil-en arapzamkı üretiminde yükü-leniş yapıldı. Fakat bu üretim, halkın ihtiyaçlarına göre değil, emperya-listlerin ihtiyaçlarına göre yapılan bir üretilimdir. Zaten ülke toprakları-nın sadece % 5'inin tarıma elveriş-li arazi olduğu düşünülürse, duru-mun vehameti rahatlıkla anlaşıla-bilir.

Bu politikalar sonucu, 1985 ve 1990 yılları arasında, açlık dolay-ısıyla bebek ölümleri binde 108 gi-bi büyük bir oranla ulaşılmış

1988'deki kıtlıktan toplam 208 bin Sudanlı açlıktan ölmüştür. 11 yıl-dır devam eden SPLA- hükümet savaşı sonucu 1 milyon 300 bin Su-danlı hayatını kaybetmiştir. Sözde bu savaşa son vermek isteyen eski ABD başkanlarından Jimmy Car-ter ve Canterbury Başpiskoposu, El Beşir'le yaptıkları pazarlık so-nucunda anlaşamadılar.

Batılı emperyalistlerin ülkedeki diğer bir gücü de, insani yardım görüntüsü adı altında SPLA'yı des-tekleyen gruplar. Örneğin, bu gruplardan BM Cankurtaran Ope-rasyonu görevlisi Sally Burn, "Eğer savaş yaygınlaşırsa, 4 mil-yondan fazla insan açlıktan ölme tehlikesiyle yüz yüze gelir." diyor. Şu anda Sudan'da kıtlık hüküm sü-rüyor ve insanlar kilometrelerce yürüyerek yiyecek arıyorlar. Nor-veç Yardım grubundan Helge Rohn ise "Burada inek yok, tohum yok. Eğer bu insanlara acilen yiye-cek verilmezse Nisan ayında ölümler başlar" diyor. Bum da Rohn da, insan hakları savunucusu olarak iyi niyetli olabilirler. Ancak kurtuluş yiyecek yardımlarında arıyorlar ve objektif olarak, savaşın bir tarafın destekçisi durumundalar. SPLA güneyde üslenmiş durumda ve bu bölgele tam 12 tane "İnsan Hayatını Kurtarma" grubu var. Ya-kında, savaşın kızışmasıyla ve açlı-ğın kavurmasıyla birlikte yüzbin-lerce masum insanın ölmesi şaşır-tıcı olmayacaktır. Hatta ABD önderliğinde, Somali tipi "Açlıktan Kurtarma Operasyonu" yapılması ilham anlığına uzak değil.

ATIF'e yönelik baskılara karşı protesto yürüyüşü

Dış Haberler Servisi- Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATIF) ile Almanya Göçmen İşçiler Federasyonu (AGIF), 5 Mart günü Almanya'da bir yürüyüş yapacaklarını açıkladılar. Yürüyüşe çağrı metninde başlık olarak "ATIF Üzerindeki Baskılara Son" cümlesi kullanılarak, çağrı metnine, destekçi olarak Dev-Genç (DU), Kawa Tarafatları, TKİH Tarafatları, Bolşevik Partizan Tarafatları, TIKB DU Tarafatları ve TKP-Kıvılcım imza koydu. Çağrı metninde "Bugün Faşist Türk devleti, Türk'ü, Kürt'ü, Laz'ı, Çerkez'iyile, emekçi halklarımıza ve onların özgürlük mücadelelerine karşı gözdüldürmüş bir saldırganlık içerisinde. Alman emperyalistleri de, çıkarları gereği, aynı tür saldırıları ATIF sempatanları şahsında kendi ülkesindeki Türkiye ve onları devrimci, demokratik, yurtsever örgütüllüklerine yöneltmektedir." denildi.

Japon emperyalistleri dünyaya oynuyor

Şubat ayının ortalarında, ABD Başkanı Bill Clinton ile Japonya Başbakanı Masahiro Hosokawa'nın Washington zirvesinde anlaşmalarını hiçkimseyi şaşırtmadı. Çünkü ABD-Japonya anlaşmazlığı, son on yıldır adeta bir gelenek haline gelmişti.

Zirve, daha öncekiler gibi her iki tarafın da birbirinden hiçbir şey koparamaması ve birbirlerine söyledikleri tatsız sözlerle bitti. Clinton, henüz zirve öncesi "Boş bir anlaşma yapmaktansa hiç anlaşma yapmamak daha iyidir." demişti. Görüşmelerden sonra da, "Japonya'ya misillemede bulunacak mısınız?" sorusuna, ABD başkanı "Hayır, bulunmayacağız." cevabını vermedi. Fakat Hosokawa da "İki ülke arasındaki güvensizlik daha ne kadar devam eder?" sorusuna "Güvensizlik yok." demedi. Bütün bunlar, iki emperyalist ülke liderinin diplomatik kibarlıkla yüklü cevaplar vermeye ihtiyacı duymadıklarını gösteriyordu.

Aslında bu zirve, Tokyo'nun Washington'a göz kırpmasıyla gerçekleşti. Geçtiğimiz yaz, eski Japon Başbakanı Kiichi Miyazawa, Japonya'nın ABD'ye oranla 60 milyar dolarlık ticari fazlalığının kırılması için görüşmeler yapılabileceğini bildirmişti.

ABD'İN KAYGILARI

Görüşmelerde esas olarak 4 nokta üzerinde tartışıldı:

- Oto ve oto parçaları
- Sigorta
- Tıbbi donanım malzemeleri
- Telekomünikasyon

Zira, ABD, gümrük duvarlarını yükseltmesine rağmen, büyük Japon şirketleri neredeyse mal ve hizmetlerinin fiyatlarını sıfırlayarak ABD piyasasına girebiliyorlardı. Rekabet gücü yüksek bu mal ve hizmetlerin iç pazara girmeleri ise, ABD firmaları tarafından hiç de hoş karşılanmıyordu.

Hele, Japon firmalarının Asya'da büyüklü-küçüklü yayılmaları, ABD emperyalistleri için daha da endişelendiriciydi.

ABD, zirve sırasında esas olarak bu iki konudaki getirilerini sıraladı. Çünkü, ticaret fazlası sorunu, bu iki sorunun yanında oldukça küçük kayırdı.

Birincisi, Japon emperyalistleri-

Çin'deki Çanon (solda) ve Malezya'daki Aiwa (sağda) firmalarında ucuz emekle çalıştırılan işçileri. Japon firmaları, Tayland ve Singapur'da da yoğunlaşıyor.

nin Asya'da yoğunlaşmaları karşısında, ABD Kuzey Kore'ye baskı yaparak bir kapı açmaya çalıştı. Ancak, ABD'nin Asya pazarına girme tehlikesini gören Çinli kapitalistler, Kuzey Kore'ye destek verdi. Japonya'nın Çin'e oldukça fazla yatırım yaptığı ve bu yatırımlar sayesinde Çin ekonomisinin %100 oranında bir büyümeye uğradığı düşünülürse, Kuzey Kore kartının Japon emperyalistleri tarafından da kullanıldığı rahatlıkla düşünülebilir. San Diego'daki (ABD) Kaliforniya Üniversitesi'nde Japon endüstri politikaları uzmanı Chalmers Johnson diyor ki: "Japonya, ABD baskısı karşısında Asya kartını oynayarak kendisine çıkış kapıları açmaya oynuyor."

Zirvedeki diğer bir sorun da şuydu: ABD, Japon bürokrasisinin, ABD mallarının Japon pazarına girmesini güçleştirdiğini savunuyordu. Ama öte yandan da, Japon bürokrasisinin ABD mallarının satın alınmasını teşvik etmesi için ekonomiye müdahalesini istiyordu. Tabii Japon emperyalistleri, buna kesinlikle red cevabını verdiler.

Japon emperyalistleri, ABD emperyalistlerini oldukça zorluyorlar. Mesela Sony Şirketinin başkanı

Akio Morita televizyon setleri gibi geleneksel ürünleri üretmeyi bırakma kararı aldı ve ABD firmalarının ana ürünlerine en iyi teknoloji ile el attı. Hem de bizzat bu ürünlerden esinlenerek. Emekli Endüstri ve Ticaret Bakanı Yardımcısı Noboru Hatakeyama, bu konuda şöyle diyor: "Uzun yürüyüşte, biz, ABD'nin metodlarını izlemekten kaçınamayız fakat tempomuz farklı olacaktır."

Üretimin denizaşırı ülkelere taşınmasında birçok Japon firması gerçekten geleneksel üretim çizgisini terketmiş durumda. Örneğin NEC, Mitsubishi ve Toshiba. Bu üç firma da geçen 3 yıl boyunca TV, radyo, teyp vb. üretimini bir kenara koyarak daha kârlı bir alan olan yüksek bilgi teknolojisi üretimine yöneldi. Bununla birlikte, şirketler oldukça dikkatli davranıyorlar. "Onlar geri kalmış teknolojilerini başkalarına veriyorlar. Örneğin çift başlı video kayıt cihazları gibi. Fakat 4 başlı teknolojiyi vermiyorlar" diyor Japonya'daki Amerikan Elektronik Birliği Başkan Yardımcısı John Stern.

Bu arada Çin pazarındaki Japon yayılmacılığına da birkaç örnek verelim: Honda firması, motor hızını artırarak Çin motosiklet pazarının %50'sini almak için becerikli taşeronlara ihtiyaç duyduğunu açıkladı. Japon işadamlarının haberalma örgütü JETRO ise, Çin'de 30 temsilciliğe sahip. Bu temsilcilikler, firmalara danışmanlık yapıyorlar. Japon devleti de, Asya'daki, özellikle Çin'deki çeşitli tipte şirketlere, gelişme yardımı olarak yılda 11.3 milyar dolar akıtıyor.

ASYA'DA JAPONYA AHTAPOTU

Japon İthalat-İhracat Bankası'nın, son raporundaki, "Üç yıllık gerileme döneminden sonra yurtdışı yatırımlarda olağanüstü yükselme olduğu" tespiti oldukça doğruydü. Japonya'daki Sanwa Araştırma Enstitüsü'nün tespiti ise şöyleydi: "Japon sermayesinin yurtdışında güçlenerek gelişmesi sonucu, yılda 22.7 milyar dolar Japonya'dan çıkıp dünya pazarlarına girecek ve dünya çapında ticari fazlaya yolaçacak." Bütün bunlar, Asya'da hakimiyetini sağlayan bir emperyalist ahtapotun, dünyada da tek hakim olma çabasının resmi verileri olarak değerlendirilebilir.

Japonya'nın denizaşırı ülkelere pike yapması, özellikle Asya'da yoğunlaşması 1990 yılında ülkede yaşanan ekonomik durgunlukla beraber oldukça ardu. Japon firmaları,

denizaşırı ülkelerde kendi tesislerini kurmak için adeta yarıştılar. Sony ve Nissan gibi rakip tanımayan büyük firmalar, denizaşırı ülkelere tesislerini taşıdılar. Buralarda üretilen Japon elektronik eşyaları, oto parçaları ve diğer endüstri ürünleri ABD ve Avrupa'ya yağmur gibi yağdı.

Japon şirketleri, Asya'nın yoksul kıyı ülkelerinde, sadece ucuz emek kullanmakla kalmadılar. Bölgenin ekonomik şartlarına göre tesislerini kalıcı olarak buralara yerleştirdiler. Örneğin, Güneydoğu Asya Birliği isimli Japon otomobil üreticileri birliği ilk Mitsubishi, Toyota ve Nissan'ların üretimini yaptı bile. Önemli parçalar Japonya'da yapıldı fakat diğer parçalar 6 Asya ülkesinin imzasını taşıyor. Ve emperyalist rekabet karşısında, şimdiden Malezya, Tayland ve Endonezya'nın otomobil pazarı alt-üst olmuş durumda.

Massachusetts(ABD) Teknoloji Enstitüsü araştırmacısı Keith Henry, "Bu üreticiler, küçük veya büyük farketmez, eğer bu durumu korurlarsa bunun sonu tamamen korkunç olur." diyor.

Muneo Onuki, Onuki Tekstil'in sahibi. 170 işçi çalıştıran şirket, Tokyo'nun 46 km. güneybatısındaki Aikawa kentinde. Onuki, 277 bin dolar koyarak küçük bir işletme için hiç de küçük olmayan bir yatırım yapmış. Şirket şimdilik zar-zor kâr edebiliyor. Onuki, işçilerine piyasanın %5-10 altında ücret vermeyi planlıyor. "Bu, bir hayatta kalma meselesi" diyor Onuki ve devam ediyor "Bizim 20 rakibimiz var ve birkaç yıl sonra yalnız 5 veya 10'üne kalacak. Ben, firmamın yaşayacağından emin olmaya çalışıyorum." Onuki Tekstil'in durumu ve firma sahibinin anlayışı, orta çaplı bir Japon işletmesinin tahliline iyi bir örnek. Büyük bir firmaya da Kawasaki kentindeki Takane Electronics firmasını örnek verebiliriz. Takane, Japonya'nın en büyük fotokopi makinesi üreticileri için elektrik hattı imal ediyor. Şirket, yüksek ücretleri durdurdu ve düşük bir seviyede tuttu. Geçen yıl, Takane, Çin'in Shenzen kentinde küçük bir tesis için yatırım yaptı ve Hong Kong'a komşu oldu. Şirket, böylece Asya kıyılarına ulaştı.

Bu arada büyük firmalara taşeron şirketleri ayarlayan aracı tröstler de ortaya çıktı. Ohta tröstü, kuzey Tokyo'da Subaru ve Sanyo firmaları için taşeron şirketler ayarlıyor. 1980'lerin sonlarından bu yana birçok taşeron şirket Pakistan, İran, Bangladeş ve Güney Amerika'dan işçi getirdi. Bu işçiler ucuz emek

kaynağı olarak kullanıldı. Birçok hayvanlar gibi ve kaçak olarak çalıştırıldı. Şimdi 8 şirketten oluşan Ohta tröstü, Çin'in kuzeydoğusundaki Shantung ilinde birçok fabrika açmayı kararlaştırmış durumda. Tröst danışmanı Masao Saito, yayılma hakkında şunları söylüyor: "Bu, tavukları kümele korumak gibi bir şey. Bir süre sonra diyorlar ki 'Biz kümesi taşımaya karar verdik.' Şimdi tavuklar kümesin dışına yayılacaklar ve sizin kendi kümedenizi geçindirmenizi sağlayacaklar."

Ve işte "tavukları" en iyi yayıyanlar: Büyük Japon firmalarında. Honda, bu yıl 805 bin araba üretme ceğini duyurdu. Bu rakam geçen yılki rakamdan %19 daha fazla. Otelik bu üretim, Japonya'da değil şirketin ABD, İngiltere ve Güneydoğu Asya'daki fabrikalarında yapılacak. Örneğin elektronik üreticisi Aiwa, neredeyse tüm üretimini Singapur ve Malezya'da yapıyor.

DEV RAHAT DEĞİL

Bu taşeronlaştırmaya, Japon linde Koduka deniyor. Kodukan etkileri kısa sürede görülmeye başladı. Emperyalistlerin ucuz emek hammadde için ülke dışında tesis açmaları veya yabancı işçi çalıştırmalarından dolayı ülke içindeki işsizlik oranı %2.9'a ulaştı. Ki 1987 haziranından bu yana en yüksek rakam. Sanwa Araştırma Enstitüsü'nün son araştırmalarına göre, endüstriyel alanda tahmini olarak milyon 260 bin kişilik işgücü kayı var. Bu oran tüm Japon sanayinin %9.11'i. Tabii bu oran Tokyo bürokratları ve sendikalar arasında ülkeyi çalkalandıran tartışmaların ratmaya yetiyor.

Uluslararası Ticaret ve Endüstri Bakanlığı, kudokayı alkışlayan buralar almış, denizaşırı ülkelere yerleşen küçük firmalara düşük faizli borçlar vermişti. Bu yüzden eleştiri bombardımanına tutulan bakanlık destek oranlarını düşüreceğini açıklamak zorunda kaldı. Ancak bu arada büyük bürokratlar "ekonomi düzenin bozukluğundan" dolayı "uyarıcı paketler"le (siz "karşılıklı para pompalamak" anlayın) ekonomiyi yeniden canlandırması için sadece Hosokawa'yı eleştirdiler. Sanwa Araştırma Enstitüsü'nün Tatsuo Yosukawa, bu konuda "Kıyıda bunların olması zor. Yeni ekonomi tüm kayıpları kazanca dönüştürecektir." diyor. Ancak bütün iyimser masallar gibi, bu sözler de Japon egemen sınıflar arasındaki çelişkileri yumuşatmıyor.

Sahte gülümsemeler, ABD ile Japonya arasındaki çelişkileri azaltmıyor.